

XUNTA
DE GALICIA

CONSELLERÍA DE CULTURA,
EDUCACIÓN, FORMACIÓN
PROFESIONAL E UNIVERSIDADES

PROGRAMACIÓN

DEPARTAMENTO DE ITALIANO

Curso: 2023/ 2024

ÍNDICE

XUNTA
DE GALICIA

CONSELLERÍA DE CULTURA,
EDUCACIÓN, FORMACIÓN
PROFESIONAL E UNIVERSIDADES

	1
1. INTRODUCCIÓN	8
1.1. Marco legal	8
1.2. Contexto educativo	8
2. PROGRAMACION POR NIVEIS	11
NIVEL BÁSICO	11
1. Obxectivos xerais	11
1.1. Actividades de comprensión de textos orais	12
1.2. Actividades de producción e coproducción de textos orais	12
1.3. Actividades de comprensión de textos escritos	12
1.4. Actividades de producción e coproducción de textos escritos	12
1.5. Actividades de mediación	12
2. Obxectivos específicos	12
2.1. Actividades de comprensión de textos orais	12
2.2. Actividades de producción e coproducción de textos orais	13
2.3. Actividades de comprensión de textos escritos	13
2.4. Actividades de producción e coproducción de textos escritos	13
2.5. Actividades de mediación	14
3. Secuenciación e temporalización dos contidos	14
3.1. Competencias comunicativas	14
3.1.1. Competencias pragmáticas	14
a) Contidos funcionais	14
b) Contidos discursivos	15
• Tipoloxía de textos	15
3.1.2. Competencias sociolingüísticas	16
3.1.3. Competencias lingüísticas	16
a) Contidos léxicos-semánticos	16
b) Contidos gramaticais	17
c) Contidos fonéticos	18
d) Contidos ortográficos	18
3.2. Competencias socioculturais	18
3.3. Competencias estratéxicas	19
4. Avaliación	20
4.1. Criterios de cualificación e mínimos esixibles	20
4.1.1 Criterios de cualificación	20
4.1.2 Mínimos esixibles	20
4.2 Procedementos e instrumentos de avaliación	21
4.3 Criterios de avaliación	21
4.3.1. Actividades de comprensión de textos orais	21
4.3.2. Actividades de producción e coproducción de textos orais	22
4.3.3. Actividades de comprensión de textos escritos	22
4.3.4. Actividades de producción e coproducción de textos escritos	22
4.3.5. Actividades de mediación	22
NIVEL A2	23

1. Obxectivos xerais	23
1.1. Actividades de comprensión de textos orais	23
1.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais.....	23
1.3. Actividades de comprensión de textos escritos	23
1.4. Actividades de produción e coprodución de textos escritos	24
1.5. Actividades de mediación.....	24
2. Obxectivos específicos.....	24
2.1. Actividades de comprensión de textos orais	24
2.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais.....	24
2.3. Actividades de comprensión de textos escritos	25
2.4. Actividades de produción e coprodución de textos escritos	25
2.5. Actividades de mediación.....	25
3. Secuenciación e temporalización dos contidos	25
3.1. Competencias comunicativas	26
3.1.1. Competencias pragmáticas	26
a) Contidos funcionais	26
b) Contidos discursivos.....	26
• Coherencia e cohesión.....	27
• Tipoloxía de textos	27
3.1.2. Competencias sociolingüísticas.....	27
3.1.3. Competencias lingüísticas	28
a) Contidos léxicos-semánticos	28
b) Contidos gramaticais	28
c) Contidos fonéticos	29
d) Contidos ortográficos.....	29
3.2. Competencias socioculturais	30
3.3. Competencias extratécnicas	30
4. Avaliación	31
4.1. Criterios de cualificación e mínimos esixibles	31
4.1.1. Criterios de cualificación.....	31
4.1.2. Mínimos esixibles	31
4.2. Procedementos e instrumentos de avaliación	32
4.3. Criterios de avaliación	33
4.3.1. Actividades de produción e coprodución de textos orais.....	33
4.3.2. Actividades de comprensión de textos escritos	34
4.3.3. Actividades de produción e coprodución de textos escritos	34
4.3.4. Actividades de comprensión de textos orais	34
4.3.5. Actividades de mediación.....	34
NIVEL INTERMEDIO	35
NIVEL B1	35
1. Obxectivos xerais	35
1.1. Actividades de comprensión de textos orais	35
1.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais.....	35
1.3. Actividades de comprensión de textos escritos	35
1.4. Actividades de produción e coprodución de textos escritos	35
1.5. Actividades de mediación.....	36
2. Obxectivos específicos.....	36
2.1. Actividades de comprensión de textos orais	36
2.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais.....	36
2.3. Actividades de comprensión de textos escritos	36

2.4.	Actividades de produción e coprodución de textos escritos	37
2.5.	Actividades de mediación	37
3.	Secuenciación e temporalización dos contidos	37
3.1.	Competencias comunicativas	38
3.1.1.	Competencias pragmáticas	38
a)	Contidos funcionais	38
b)	Contidos discursivos.....	38
•	Coherencia e cohesión	38
•	Tipoloxía de textos	39
3.1.2.	Competencias sociolingüísticas.....	40
3.1.3.	Competencias lingüísticas	40
a)	Contidos léxicos-semánticos	40
b)	Contidos gramaticais	41
c)	Contidos fonéticos	42
d)	Contidos ortográficos.....	42
3.2.	Competencias socioculturais	42
3.3.	Competencias extratécnicas	43
4.	Avaliación	44
4.1.	Criterios de cualificación e mínimos esixibles	44
4.1.1.	Criterios de cualificación.....	44
4.1.2.	Mínimos esixibles	44
4.2.	Procedementos e instrumentos de avaliación	45
4.3.	Criterios de avaliación	46
4.3.1.	Actividades de comprensión de textos orais	46
4.3.2.	Actividades de produción e coprodución de textos orais.....	47
4.3.3.	Actividades de comprensión de textos escritos	47
4.3.4.	Actividades de produción e coprodución de textos escritos	48
4.3.5.	Actividades de mediación	48
NIVEL B2.1.....		49
1.	Obxectivos xerais	49
1.1.	Actividades de comprensión de textos orais	49
1.2.	Actividades de produción e coprodución de textos orais.....	49
1.3.	Actividades de produción e coprodución de textos escritos	49
1.4.	Actividades de mediación	49
2.	Obxectivos específicos.....	50
2.1.	Actividades de comprensión de textos orais	50
2.2.	Actividades de produción e coprodución de textos orais.....	50
2.3.	Actividades de comprensión de textos escritos	50
2.4.	Actividades de produción e coprodución de textos escritos	51
2.5.	Actividades de mediación	51
3.	Secuenciación e temporalización dos contidos	51
3.1.	Competencias comunicativas	51
3.1.1.	Competencias pragmáticas	51
a)	Contidos funcionais	51
b)	Contidos discursivos.....	52
•	Coherencia e cohesión	52
•	Tipoloxía de textos	53
3.1.2.	Competencias sociolingüísticas.....	53
3.1.3.	Competencias lingüísticas	54
a)	Contidos léxicos-semánticos	54

b)	Contidos gramaticais	55
c)	Contidos fonéticos	56
d)	Contidos ortográficos.....	57
3.2.	Competencias socioculturais	57
3.3.	Competencias extratécnicas	57
4.	Avaliación	59
4.1.	Criterios de cualificación mínimos esixibles	59
4.1.1.	Criterios de cualificación.....	59
4.1.2.	Mínimos esixibles	60
4.2.	Procedementos e instrumentos de avaliación	61
4.3.	Criterios de avaliación	62
4.3.1.	Actividades de comprensión de textos orais	62
4.3.2.	Actividades de produción e coprodución de textos orais.....	62
4.3.3.	Actividades de comprensión de textos escritos.....	63
4.3.4.	Actividades de produción e coprodución de textos escritos	64
4.3.5.	Actividades de mediación.....	64
NIVEL B2.2.....		64
1.	Obxectivos xerais	65
1.1.	Actividades de comprensión de textos orais	65
1.2.	Actividades de produción e coprodución de textos orais.....	65
1.3.	Actividades de comprensión de textos escritos.....	65
1.4.	Actividades produción e coprodución de textos escritos	65
1.5.	Actividades de mediación.....	65
2.	Obxectivos específicos.....	66
2.1.	Actividades de comprensión de textos orais	66
2.2.	Actividades de produción e coprodución de textos orais.....	66
2.3.	Actividades de comprensión de textos escritos.....	66
2.4.	Actividades produción e coprodución de textos escritos	67
2.5.	Actividades de mediación.....	67
3.	Secuenciación e temporalización dos contidos	67
3.1.	Competencias comunicativas	67
3.1.1.	Competencias pragmáticas	67
a)	Contidos funcionais	67
b)	Contidos discursivos.....	68
•	Coherencia e cohesión.....	69
•	Tipoloxía de textos	69
3.1.2.	Competencias sociolingüísticas.....	70
3.1.3.	Competencias lingüísticas.....	71
a)	Contidos léxicos-semánticos	71
b)	Contidos gramaticais	72
c)	Contidos fonéticos	72
d)	Contidos ortográficos.....	73
3.2.	Competencias socioculturais	74
3.3.	Competencias extratécnicas	74
4.	Avaliación	75
4.1.	Criterios de cualificación e mínimos esixibles	75
4.1.1.	Criterios de cualificación.....	75
4.1.2.	Mínimos esixibles	76
4.2.	Procedementos e instrumentos de avaliación	77
4.3.	Criterios de avaliación	78

4.3.1. Actividades de comprensión de textos orais	78
4.3.2. Actividades de producción e coproducción de textos orais.....	78
4.3.3. Actividades de comprensión de textos escritos.....	79
4.3.4. Actividades de producción e coproducción de textos escritos	80
4.3.5. Actividades de mediación.....	80
NIVEL AVANZADO	80
NIVEL C1.1	80
1. Obxectivos xerais	81
1.1. Actividades de comprensión de textos orais	81
1.2. Actividades de producción e coproducción de textos orais.....	81
1.3. Actividades de comprensión de textos escritos.....	81
1.4. Actividades de producción e coproducción de textos escritos	81
1.5. Actividade de mediación.....	81
2. Obxectivos específicos.....	82
2.1. Actividades de comprensión de textos orais	82
2.2. Actividades de producción e coproducción de textos orais.....	82
2.3. Actividades de comprensión de textos escritos.....	82
2.4. Actividades de producción e coproducción de textos escritos	83
2.5. Actividades de mediación.....	83
3. Secuenciación e temporalización dos contidos	84
3.1. Competencias comunicativas	84
3.1.1. Competencias pragmáticas	84
a) Contidos funcionais	84
b) Contidos discursivos.....	85
• Coherencia e cohesión.....	85
• Tipoloxía de textos	85
3.1.2. Competencias sociolingüísticas.....	86
3.1.3. Competencias lingüísticas.....	86
a) Contidos léxicos-semánticos	86
b) Contidos gramaticais	87
c) Contidos ortográficos.....	88
3.2. Competencias socioculturais	88
3.3. Competencias extratécnicas	89
4. Avaliación	90
4.1. Criterios de cualificación mínimos esixibles	90
4.1.1. Criterios de cualificación.....	90
4.1.2. Mínimos esixibles	90
4.2. Procedementos e instrumentos de avaliación	91
4.3. Criterios de avaliación	92
4.3.1. Actividades de comprensión de textos orais	92
4.3.2. Actividades de producción e coproducción de textos orais.....	92
4.3.3. Actividades de comprensión de textos escritos.....	93
4.3.4. Actividades de producción e coproducción de textos escritos	94
4.3.5. Actividades de mediación.....	94
NIVEL C1.2	95
1. Obxectivos xerais	95
1.1. Actividades de comprensión de textos orais	95
1.2. Actividades de producción e coproducción de textos orais.....	95
1.3. Actividades de comprensión de textos escritos.....	95
1.4. Actividades de producción e coproducción de textos escritos	96

1.5.	Actividade de mediación.....	96
2.	Obxectivos específicos.....	96
2.1.	Actividades de comprensión de textos orais	96
2.2.	Actividades de produción e coprodución de textos orais.....	96
2.3.	Actividades de comprensión de textos escritos	97
2.4.	Actividades de produción e coprodución de textos escritos	97
2.5.	Actividades de mediación	98
3.	Secuenciación e temporalización dos contidos	98
3.1.	Competencias comunicativas	98
3.1.1.	Competencias pragmáticas	98
a)	Contidos funcionais	98
b)	Contidos discursivos.....	99
•	Coherencia e cohesión.....	99
•	Tipoloxía de textos	99
3.1.2.	Competencias sociolingüísticas.....	100
3.1.3.	Competencias lingüísticas.....	100
a)	Contidos léxicos-semánticos	101
b)	Contidos gramaticais	102
c)	Contidos fonéticos	103
d)	Contidos ortográficos.....	103
3.2.	Competencias socioculturais	103
3.3.	Competencias extratécnicas	103
4.	Avaliación	104
4.1.	Criterios de cualificación e mínimos esixibles	104
4.1.1.	Criterios de cualificación.....	104
4.1.2.	Mínimos esixibles	105
4.2.	Procedementos e instrumentos de avaliación	106
4.3.	Criterios de avaliación	107
4.3.1.	Actividades de comprensión de textos orais	107
4.3.2.	Actividades de produción e coprodución de textos orais.....	107
4.3.3.	Actividades de comprensión de textos escritos	108
4.3.4.	Actividades de produción e coprodución de textos escritos	108
4.3.5.	Actividades de mediación	109
	MODALIDADES OFERTADAS	109
	CURSOS PARA O PÚBLICO EN XERAL --- NIVEL B1.....	109
3.	ENFOQUE METODOLÓXICO.....	112
4.	RECURSOS DIDÁCTICOS E BIBLIOGRAFÍA.....	113
5.	ATENCIÓN Á DIVERSIDADE	115
6.	ACTIVIDADES CULTURAIS E DE PROMOCIÓN DO IDIOMA.....	116
7.	VALORACIÓN E REVISIÓN DA PROGRAMACIÓN DIDÁCTICA.....	116
8.	AVALIACIÓN INTERNA DO DEPARTAMENTO	117

1. INTRODUCCIÓN

1.1. Marco legal

- Lei orgánica 2/2006, de 3 de maio, de Educación, modificada pola Lei orgánica 8/2013, de 9 de decembro, para a mellora da calidade educativa.
- Real Decreto 1041/2017, do 22 de decembro, polo que se fixan as esixencias mínimas do nivel básico para os efectos de certificación, se establece o currículo básico dos niveis intermedio B1, intermedio B2, avanzado C1 e avanzado C2 das ensinanzas de idiomas de réxime especial reguladas pola Lei orgánica 2/2006, de 3 de maio, de Educación, e se establecen as equivalencias entre as ensinanzas de idiomas de réxime especial reguladas en diversos plans de estudos e as deste real decreto.
- Decreto 81/2018, do 19 de xullo, polo que se establece o currículo dos niveis básico A1, básico A2, intermedio B1, intermedio B2, avanzado C1 e avanzado C2 das ensinanzas de idiomas de réxime especial na Comunidade Autónoma de Galicia.
- O Real decreto 1/2019, do 11 de xaneiro, polo que se establecen os principios básicos comúns de avaliación aplicables ás probas de certificación oficial dos niveis intermedio B1, intermedio B2, avanzado C1, e avanzado C2 das ensinanzas de idiomas de réxime especial.
- Circular 6/2021, da Secretaría Xeral de Educación e Formación Profesional, pola que se ditan instrucións para a elaboración e administración das probas de certificación das ensinanzas de idiomas de réxime especial para o curso 2021/22.
- RESOLUCIÓN do 16 de maio de 2023, da Secretaría Xeral de Educación e Formación Profesional, pola que se ditan instrucións para a preinscripción, admisión, matrícula e organización académica nas escolas oficiais de idiomas de Galicia no curso 2023/24.

1.2. Contexto educativo

O Ferrol que coñecemos hoxe nace como verdadeiro núcleo urbano a mediados do século XVIII, caracterizado por unha histórica dependencia do sector naval, do sector público e do militar, xa que foi creada por unha R.O. de 1726 como base naval destinada a controlar os intereses marítimos de España.

As obras das factorías navais, que posibilitarán o seu desenvolvemento posterior, deron lugar, nun comezo, á aparición do barrio de Esteiro (onde se asentaron os obreiros) e, máis tarde, ao deseño e construción do barrio da Magdalena como espazo residencial que foi ocupado por funcionarios, militares e comerciantes e que hoxe está declarado conxunto histórico-artístico. Conta, durante moitos anos, coa base naval máis importante de España e unha das mellores de Europa.

Cunha poboación de 66.065 habitantes (INE 1-1-2019), a área metropolitana de Ferrol, coñecida como Ferrolterra, agrupa as comarcas de Ferrol, Eume e Ortegal, cunha poboación que supera os 200.000 habitantes.

Segundo a Asociación de Empresarios Ferrolterra en colaboración coa Deputación e a Universidade de A Coruña, as características máis relevantes da dinámica socioeconómica de Ferrol nas últimas dúas décadas son o declive demográfico e o declive económico, converténdose en características estruturais do municipio.

Dende comezos do século XXI, Ferrol perdeu o 15% da súa poboación, o seu índice de actividade económica reduciuse nun 24% e o seu número total de empresas diminuíu un 5%. A estrutura por idades da poboación presenta características preocupantes, cunha poboación envellecida e menores porcentaxes que a media galega tanto en poboación menor de 16 anos como en poboación en idade de traballar. Ferrol é a segunda cidade de España onde menos se move o emprego e a segunda tamén con menor tamaño medio de fogar, segundo se desprende do último Informe de Indicadores Urbanos. Con estes datos a situación socioeconómica de Ferrol é obxectivamente preocupante. Pódese falar de dúas crises estruturais, a demográfica e a económica, inter-relacionadas e que se retro-alimentan entre si.

Esta situación repercute na tipoloxía de alumnado que temos na Escola e na súa heteroxeneidade. Hai que ter en conta o tipo de estudante para adecuar a oferta de grupos ás súas características, necesidades e dispoñibilidade horaria. En función de se se trata de universitarios, desempregados, xubilados, etc., a distribución horaria dos grupos será distinta en quenda de mañá ou de tarde.

A Escola Oficial de Idiomas de Ferrol

A Escola está situada no centro da cidade, entre a rúa Magdalena e a rúa Real, ámbalas dúas rúas peonís.

- **Oferta educativa**

Impártense as seguintes linguas na escola: alemán, español, francés, galego, inglés, italiano e portugués, nas modalidades:

- oficial presencial (cursos anuais e cursos intensivos de nivel básico en francés e alemán)
- semipresencial en inglés na sede central de Ferrol de nivel C1.1. e na sección de As Pontes B2.1 e B2.2. En Cedeira impartirase por primeira vez B2.1
- a distancia (programa That's English)
- ensino libre

A esta oferta educativa súmanse unha serie de cursos específicos para distintos colectivos

* 1 curso Celga 3 no 1º cuadrimestre e un Celga 4 no segundo.

* cursos CALC (cursos de actualización lingüística e comunicativa) de inglés de niveis B2 e C1

* cursos de inglés para o público xeral de niveis B1, B2, C1 e C2

* cursos de inglés para o público xeral en As Pontes de niveis A2 e B2

* cursos de inglés para o público xeral en Cedeira de niveis A e B

* un curso de italiano para o público xeral de nivel B1

* un curso de alemán para o público xeral de nivel A2 e C1

Os niveis educativos que se imparten ata o presente curso son o nivel básico, intermedio e avanzado de cada idioma ata o C1 en todas as linguas, agás en galego, portugués e inglés que se ofrece ata o C2.

A EOI de Ferrol conta con dúas seccións: a de Cedeira no IES Punta Candieira e a de As Pontes no IES Castro da Uz, nas que se ofrece inglés na modalidade presencial. Como novidade este curso 2022-2023 ofértase B2.1 semipresencial na sección de Cedeira e B2.2 semipresencial en As Pontes.

O número de alumnado deste curso ronda os 1720 estudantes: 1550 en Ferrol e 143 nas dúas seccións.

- **O alumnado**

O alumnado da Escola Oficial de Idiomas de Ferrol ten unha idade que oscila entre os 14 e os 70 anos. Debido ás características antes mencionadas de Ferrolterra, a escola conta cun gran número de estudantes en paro, en busca de emprego, completando a súa formación coa aprendizaxe de linguas. Isto incide directamente na escola dende o punto de vista organizativo. Por unha banda, hai alumnado que atopa traballo, normalmente temporal, e solicita cambio de grupo por incompatibilidade horaria. Por outra, está o alumnado que traballa por quendas, ás veces incluso con cambios nas quendas dun día para o seguinte, que busca unha solución para poder rematar o curso e no peor dos casos vense obrigados a abandonar.

Outro grupo importante é o do alumnado universitario que mostra interese polas linguas para completar a súa formación.

O alumnado mais novo atópase fundamentalmente en inglés e vai a clase pola tarde, xa que pola mañá asiste a outro tipo de ensino: E.S.O., bacharelato, F.P., etc.

O alumnado de máis idade está representado sobre todo por prexubilados (dos estaleiros e militares, entre outros), e amas de casa.

Debido a esta variedade, os grupos son heteroxéneos, de idades dispares e con niveis culturais moi diferentes. Isto supón un esforzo engadido para o profesorado na súa pretensión de asegurar un ensino que se adapte a esta diversidade e que satisfaga as expectativas de todo o alumnado na aula.

- **Persoal docente**

O claustro consta neste curso de 40 membros, dos cales 21 son docentes de inglés (incluíndo os 2 da sección de Cedeira e os 3 da sección de As Pontes), 5 do departamento de francés, 5 de alemán, 3 de italiano, 2 de galego, 2 de portugués e 2 de español cedidos polo departamento de inglés.

Cóntase neste curso tamén con 4 axudantes lingüísticos, de alemán, francés, inglés e de portugués.

- **Persoal non docente**

O centro conta con 2 administrativos, 4 conserxes e 2 limpadoras.

- **Recursos materiais e espazos físicos**

A Escola dispón de:

- 20 aulas, cada unha delas con ordenador portátil, sistema de audio no falso teito (excepto a aula 20), pizarra dixital interactiva, pizarra tradicional, proxector, televisión e reprodutor de DVD
- Laboratorio multimedia
- Biblioteca que forma parte do Plan de Mellora de Bibliotecas escolares dende o curso 2009-2010
- 5 departamentos con ordenadores de mesa e portátiles
- 1 sala de profesores
- Salón de actos con 110 prazas, dúas cabinas de tradución e canón de vídeo
- Conserxería
- Sala de reprografía con fotocopiadora, multicopista e ordenador
- 3 despachos de dirección dotados con catro ordenadores, impresora multifunción a cor e unha pequena fotocopiadora
- Despacho de recursos
- Oficina de administración dotada de 2 ordenadores e fotocopiadora
- Cafetería
- Baños para homes e mulleres en cada andar
- Baños para persoas discapacitadas no andar baixo
- Ascensor de uso restrinxido (mobilidade reducida)
- Dependencias no soto onde está a caldeira da calefacción, o centro de transformación e dous espazos que serven de almacén

2. PROGRAMACION POR NIVEIS

NIVEL BÁSICO

NIVEL A1

1. Obxectivos xerais

O alumnado que supere o nivel BASICO A1 será capaz de desenvolverse de forma elemental e satisfacer necesidades de tipo inmediato. Igualmente, poderá atuar en situacións moi cotiás mediando entre falantes de distintas linguas para facilitar a comunicación.

O alumnado que acade este nivel disporá das competencias que lle permitan utilizar o idioma oralmente e por escrito de maneira eficaz e apropiada en situacións comunicativas moi concretas e predicibles relativas a necesidades inmediatas e que requiran comprender e producir textos orais e escritos moi breves e sinxelos nun rexistro neutro da lingua estándar. Unha vez adquiridas as competencias correspondentes ao nivel Básico A1, o alumnado será capaz de:

1.1. Actividades de comprensión de textos orais

Comprender a información esencial en textos orais moi breves, articulados con moita lentitude, claridade e redundancia nunha variedade de lingua estándar, sobre temas moi frecuentes ou aspectos do ámbito persoal, sempre que as condicións acústicas sexan boas, non existan ruídos de fondo e a mensaxe non estea distorsionada e se poidan utilizar apoios visuais, repeticións a ritmo máis lento ou reformulacións.

1.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais

Producir e coproducir textos orais moi breves con estruturas moi sinxelas e habituais, relativos a necesidades inmediatas e temas moi cotiáns e predicibles, e desenvolverse de forma comprensible, aínda que sexan evidentes o acento estranxeiro, as pausas e titubeos e sexa necesaria a repetición, reformulación e corrección de frases, así como a colaboración da persoa interlocutora para facerse entender.

1.3. Actividades de comprensión de textos escritos

Comprender o sentido global e localizar información relevante e predicible en textos escritos moi breves e sinxelos, claramente estruturados e en lingua estándar, e que conteñan informacións moi sinxelas relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá ou información persoal básica, especialmente se contan con apoio visual.

1.4. Actividades de produción e coprodución de textos escritos

Producir e coproducir textos escritos moi breves e sinxelos con información moi básica relacionada con actividades cotiáns e de inmediata necesidade ou información persoal, utilizando un repertorio léxico e estrutural moi limitado relacionado con situacións concretas e predicibles e os recursos de cohesión e as convencións ortográficas e de puntuación máis elementais.

1.5. Actividades de mediación

É capaz de actuar tendo en conta os aspectos básicos máis xerais da comunidade de falantes, aínda que poida cometer incorreccións no seu comportamento.

Identifica a información básica e predicible que debe transmitir, aínda que teña que solicitar repeticións ou reformulacións e contar coa axuda do diccionario, e poida comentar erros.

Repite ou reformula o dito de maneira máis sinxela para facerlles máis comprensible a mensaxe ás persoas destinatarias, podendo axudarse de elementos non lingüísticos ou da colaboración doutras persoas.

2. Obxectivos específicos

2.1. Actividades de comprensión de textos orais

Ao rematar o nivel A1 o alumnado conseguirá:

Comprender o esencial en situacións nas que se utilicen frases moi sinxelas sobre temas moi frecuentes que se refiren ao ámbito persoal, sempre que se fale con lentitude e claridade.

Seguir un texto moi breve articulado con claridade, con xeito e con pausas, no que se utilicen expresións moi sinxelas e habituais referidas a temas moi coñecidos ou a necesidades inmediatas.

Comprender instrucións moi básicas pronunciadas lenta e claramente e seguir indicacións sinxelas e breves.

Comprender a información esencial de pasaxes curtas gravadas que traten sobre asuntos cotiáns, que estean pronunciadas con lentitude e claridade e que contén con apoio visual ou anticipación do tema.

2.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais

Ao rematar o nivel A1 o alumnado conseguirá:

Establecer contactos sociais moi breves, de estrutura moi sinxela, utilizando e recoñecendo fórmulas habituais de inicio e peche da conversa, tomando a palabra con cortesía.

Presentarse e intercambiar información básica e sinxela sobre si mesmo/a, e expresar gustos e intereses sobre temas moi cotiáns.

Participar en conversas moi básicas sobre temas predicibles, facendo invitacións e propostas e reaccionando adecuadamente ante elas, e expresar sentimentos e opinións de forma básica.

Interactuar para obter ou ofrecer bens e servizos ligados a necesidades inmediatas, sempre que se fale amodo e con estruturas moi sinxelas e habituais, e reaccionar adecuadamente.

Solicitar, mediante preguntas sinxelas e directas, a colaboración da persoa interlocutora para entender e facerse entender.

2.3. Actividades de comprensión de textos escritos

Ao rematar o nivel A1 o alumnado conseguirá:

Comprender carteis, letreiros ou textos moi breves e sinxelos que inclúan ou soliciten información persoal básica e que conteñan vocabulario moi frecuente.

Comprender instrucións e indicacións breves relacionadas con actividades e situacións cotiáns que conteñan información moi sinxela, especialmente se contan con apoio visual (anuncios, menús de restaurantes, folletos...)

Comprender o sentido global e localizar información relevante en textos moi básicos e claramente estruturados relacionados con temas da súa experiencia.

Comprender información específica e predicible en correspondencia persoal moi breve e sinxela.

Comprender información relevante en noticias moi breves que contén con apoio visual.

Utilizar estratexias que faciliten a comprensión recorrendo a claves lingüísticas e non lingüísticas.

2.4. Actividades de produción e coprodución de textos escritos

Ao rematar o nivel A1 o alumnado conseguirá:

Completar documentos básicos nos que se solicite información persoal.

Tomar notas a partir dunha información moi sinxela e predicible.
Escribir mensaxes sinxelas con información, instrucións e indicacións moi básicas relacionadas con actividades cotiás e de inmediata necesidade.,
Intercambiar correspondencia persoal breve e moi sinxela sobre temas da vida cotiá.
Utilizar elementos coñecidos lidos nun texto escrito para elaborar os propios textos e organizar estes de acordo con textos modelo.

2.5. Actividades de mediación

Ao rematar o nivel A1 o alumnado conseguirá:

Transmitirlle oralmente a terceiras persoas información moi simple e predicible relativa a necesidades inmediatas ou aspectos do ámbito persoal contida en textos orais ou escritos, sempre que estes sexan moi breves e de estrutura moi sinxela, e estean articulados con moita lentitude e claridade, e con repeticións.

Mediar en situacións moi cotiás e familiares, nas que se fale moi lenta e claramente, escoitando e transmitíndolle a terceiras persoas información moi simple e predicible, pedindo que se reformule o discurso con palabras máis sinxelas, aínda que teña que usar palabras soltas ou axudarse de elementos non lingüísticos.

Repetir a información predicible contida en textos orais ou escritos moi breves e sinxelos (letras de cancións ou estribillos, carteis...) coa axuda do dicionario e aínda que poida cometer erros na asignación do significado axeitado a algunha palabra.

3. Secuenciación e temporalización dos contidos

Os obxectivos e contidos do nivel Básico A1 desenvolveranse con 5 unidades didácticas temáticas correspondentes ao libro Nuovo Contatto 1A (5 unidades).

No ano académico 2022-2023 o curso escolar divídese en dous cuatrimestres: o primeiro cuatrimestre comprenderá desde o 8 de setembro ata febreiro. O segundo cuatrimestre rematará a finais de maio. As unidades nas que se divide o curso de básico A1 temporalízanse, así pois, en dous cuatrimestres. No primeiro cuatrimestre traballarase nas aulas coas unidades 1, 2, 3 do libro Nuovo Contatto 1. No segundo cuatrimestre traballarase coas unidades 4, 5. As unidades temáticas serán completadas tanto con outros materiais doutros métodos comunicativos como con materiais auténticos.

3.1. Competencias comunicativas

3.1.1. Competencias pragmáticas

a) Contidos funcionais

Os contidos traballarase ao longo de todo o curso.

Usos sociais da lingua: saudar e despedirse, presentarse ou presentar a alguén, dirixirse a alguén, pedir desculpas, agradecer, felicitar, convidar, interesarse por persoas.

Control da comunicación: manifestar comprensión e incomprensión, pedirlle confirmación da comprensión á persoa interlocutora, solicitarlle axuda á persoa interlocutora para facilitar a comprensión (falar devagar, soletrar, repetir), preguntar o significado dunha palabra ou expresión.

Información xeral: pedir e dar información sobre datos persoais; pedir e dar información sobre lugares, horarios, datas, prezos, cantidades e actividades; preguntar ou expresar se existe algo e se se sabe unha cousa; Indicar posesión; indicar onde e cando ocorre algo; referirse a accións cotiás presentes.

Opinións e valoracións: expresar intereses, preferencias e gustos; afirmar e negar algo; mostrar acordo e satisfacción; expresar coñecemento ou descoñecemento e seguridade ou inseguridade.

Estados de saúde, sensacións e sentimentos: expresar sensacións físicas e sentimentos.

Petición de instrucións e suxestións: pedir axuda, obxectos e servizos; invitar, e reaccionar adecuadamente.

b) Contidos discursivos

Fan referencia ao coñecemento, comprensión e aplicación das competencias discursivas básicas que lle permitan ao alumnado producir e comprender, en situacións moi habituais, textos coherentes con respecto ao contexto en que se producen e que presenten unha cohesión interna que facilite a súa comprensión. A complexidade da tipoloxía de textos que se relaciona deberá adaptarse ás características propias de cada idioma, á organización de cada nivel, ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado e ás distintas actividades de lingua.

Os contidos traballaránse ao longo de todo o curso.

- Coherencia e cohesión

Coherencia: asociación de enunciados simples e memorizados coas situacións en que é adecuado utilizalos; selección do léxico e das estruturas adecuadas para acadar o propósito comunicativo; adaptación ás características e ao formato dos textos orais a que se enfronta.

Cohesión: utilización de recursos moi sinxelos para iniciar, desenvolver ou rematar un texto oral; utilización dos patróns básicos de entoación axeitados á situación comunicativa, onde se aprecia unha forte influencia da propia lingua, tanto no ritmo coma na entoación; mantemento, de forma incipiente, da concordancia na estrutura do texto para enmarcar a mensaxe.

- Tipoloxía de textos

Traballarase a seguinte tipoloxía de **textos escritos:**

Formularios

Listaxes

Horarios

Billetes e entradas

Correspondencia persoal e formal (cartas, postais, mensaxes electrónicas...)

Cartas de restaurantes e menús

Dicionarios

Horarios, billetes e entradas

Folletos informativos ou publicitarios

Notas e mensaxes

Traballarase a seguinte tipoloxía de textos orais:

Conversas cara a cara

Conversas telefónicas moi sinxelas

3.1.2. Competencias sociolingüísticas

Coñecemento e aplicación á comprensión do texto escrito dos aspectos socioculturais relativos á vida cotiá (distribución do día e rutina diaria, actividades de lecer...); ás condicións de vida (vivenda, transporte...); ás relacións persoais (estrutura e relacións sociais e familiares); á linguaxe corporal (expresións faciais, acenos, posturas, distancia interpersoal, contacto visual; calidade de voz, ton, volume...) e ás convencións sociais (fórmulas de cortesía en situacións da vida cotiá).

Os contidos traballaranse ao longo de todo o curso.

3.1.3. Competencias lingüísticas

a) Contidos léxicos-semánticos

A previsión inicial é a seguinte:

Primeiro cuadrimestre:

Saúdos formais e informais.

Elementos de identidade [estado civil ; profesións ; nacionalidade ; país ; idade; nome e apelidos ; teléfono ; e-mail ; data de nacemento].

Frases útiles para a clase: “*come si scrive?*”, “*come si dice*”, “*cosa significa?*”

Material e actividades de aula, centros de ensino.

Momentos do día.

Pedir e dar a hora

Días da semana e meses do ano [a data].

Os números

Estacións do ano e fenómenos atmosféricos básicos (choiva, frío, calor, sol).

Os gustos.

Vocabulario da cidade [descrición cos adxectivos ; lugares].

As profesións e os lugares de traballo.

Ocio [deportes e actividades] e intereses na cidade.

A familia.

Preguntar canto costa

Preguntar a duración

Soletrear o nome dunha letra

Comenzar e concluír unha carta ou postal

As tarefas domésticas.

As actividades cotiás na vida e no traballo.

Tempo libre e ocio: actividades de lecer e actividades culturais

Segundo cuadrimestre:

Proposta de cita.

Alimentación: alimentos; comidas do día; tipos de comida e bebidas; tipos de establecementos: cafés, bares, restaurantes...

Pedir a conta nun restaurante

Compras e actividades comerciais: establecementos comerciais; prezos e formas básicas de pagamento.

Viaxes e transportes: lugares de interese público: transporte público; transporte particular, aloxamento nun hotel.

Indicar un itinerario e preguntar a distancia e o tempo che leva

Pedir informacións varias: pedir e informar cómo chegar a un sitio

As festividades e tradicións italianas.

Falar por teléfono [chamar e responder e quedar].

b) Contidos gramaticais

A previsión inicial é a seguinte:

Primeiro cuadrimestre:

Os pronomes persoais suxeito.

Os pronomes tónicos.

Os verbos: ESSERE ; AVERE.

Os verbos en “-ARE”, “ERE”, “IRE” (primeira, segunda e terceira conxugación) .

Os artigos indefinidos e definidos.

Os pronomes interrogativos.

Os adxectivos posesivos e demostrativos.

Os cuantificadores. Numerais cardinais e ordinais.

Declarativa negativa. Posición da negación.

As preposicións de países e cidades: IN / A.

Os femininos dos adxectivos.

As conxuncións : E, OPPURE, MA

O verbo ESSERCI

As preposicións e os adverbios de lugar.

Os artigos contraídos.

A concordancia xénero e número dos substantivos e adxectivos.

A causa: PERCHÉ.

Os marcadores temporais: PRIMA, DOPO, POI, QUANDO

O presente de indicativo (regulares, irregulares)

Segundo cuadrimestre:

A expresión do tempo.

O imperativo positivo e negativo.

A interrogación [todas as formas posibles]

O pasado: PASSATO PROSSIMO [concordancia cos auxiliares *essere* e *avere*]

Situar un lugar

Cl locativo e Ne partitivo

Contraste durativo: *stare* + *gerundio*

Contraste incoativo: *stare per + infinito*
Os partititivos [frase afirmativa e negativa]
Necesidade e obriga: *dovere + infinito*
Capacidade: *potere, essere capace di, sapere di + infinito*
Intención: *avere voglia di / volere/ andare di + infinito*

c) Contidos fonéticos

Traballarase ao longo de todo o curso os seguintes elementos:

O alfabeto.
Correspondencia entre grafías e fonemas
Recoñecemento e produción dos sons vocálicos e consonánticos
O ritmo e a sílaba acentuada.
A entoación na frase interrogativa.
As consoantes diferentes do sistema galego, castelán.

d) Contidos ortográficos

Traballarase ao longo de todo o curso os seguintes elementos:

Correspondencia entre grafías e fonemas.
O acento. Regras básicas de acentuación.
Estrutura silábica.
Ortografía das palabras estranxeiras de uso moi frecuente.
Usos básicos das maiúsculas e das minúsculas.
Ortografía do vocabulario máis usual.
Usos básicos dos signos ortográficos e de puntuación máis frecuentes.
O uso do apóstrofe.
División silábica de palabras
Correspondencias unívocas. Dígrafos e trígrafos

3.2. Competencias socioculturais

Os contidos traballarase ao longo de todo o curso.

Coñecemento e aplicación dos recursos que lle permitan ao alumnado comportarse e comunicarse con efectividade en diferentes situacións, tendo en conta os aspectos socioculturais e sociolingüísticos máis básicos relativos aos diferentes ámbitos:

Vida cotiá: a distribución do día e a rutina diaria: horarios e hábitos de comida, alimentos asociados; horarios e costumes relacionados co traballo; os ciclos anuais (estacións, festas e vacacións); actividades de lecer.

As convencións sociais e as fórmulas de cortesía en situacións da vida cotiá: comportamento na mesa, felicitacións, invitacións, presentacións, puntualidade, regalos, saúdos e despedidas;

Os servizos públicos: servizos de comunicación (teléfono, correo...), medios de transporte e tipos de establecementos.

As relacións persoais: estrutura e relacións sociais e familiares: relacións familiares, xeracionais e profesionais; **relacións entre distintos grupos sociais,**

Valores, crenzas e actitudes: principais festas populares, costumes e tradicións máis frecuentes, celebracións máis significativas e comportamento nelas (p.e., en aniversarios...).

Linguaxe corporal: expresións faciais, acenos, posturas, distancia interpersonal, contacto visual, calidade de voz (ton, volume...).

3.3. Competencias estratéxicas

Fan referencia á capacidade do alumnado para aprender autonomamente, resolver as dificultades que lle poidan xurdir e ser consciente da súa propia aprendizaxe responsabilizándose do proceso dun xeito activo. Os contidos que se relacionan deberán adaptarse ás características propias de cada idioma, á organización de cada nivel, ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado e ás distintas actividades de lingua. As estratexias de aprendizaxe danlle a posibilidade ao alumnado de regular a súa aprendizaxe, así como de transformar e xestionar a nova información da lingua obxecto de estudo. Así o alumnado poderá:

Determinar os requirimentos da tarefa e avaliar os propios coñecementos e recursos lingüísticos para desenvolvela.

Identificar o tipo de texto para adaptarse á súa comprensión.

Distinguir o tipo de comprensión (sentido xeral, información específica...).

Formular hipóteses sobre o contido, baseándose nos seus coñecementos.

Planificar o desenvolvemento da tarefa tendo en conta a situación de comunicación e o obxectivo que se pretende acadar.

Planificar a estrutura básica do texto.

Ensaiar o texto oral ou escrito.

Adecuar de forma básica o texto oral ou escrito á persoa destinataria, ao contexto e á canle.

Aproveitar os coñecementos previos.

As estratexias de comunicación permiten mobilizar os propios recursos para poñer en funcionamento as actividades de lingua, así como establecer e manter a comunicación cos medios lingüísticos dispoñibles. Así, o alumnado poderá:

Probar novas expresións.

Utilizar estratexias sinxelas para comezar, manter ou rematar unha conversa breve.

Cooperar coa persoa interlocutora para facilitar a comprensión mutua.

Deducir o significado de palabras ou frases a partir do contexto.

Compensar as carencias lingüísticas mediante procedementos lingüísticos ou extralingüísticos.

Efectuar, de forma básica, as aclaracións e correccións necesarias para compensar dificultades e malentendidos na comunicación.

Consultar as posibles dúbidas e corrixir os erros.

Reformular hipóteses a partir da comprensión de novos elementos.

Memorizar palabras e estruturas novas aprendidas.

4. Avaliación

4.1. Criterios de cualificación e mínimos esixibles

4.1.1 Criterios de cualificación

A proba final de promoción consta de catro actividades de lingua:

- Comprensión de textos escritos
- Producción, coproducción e mediación de textos escritos
- Comprensión de textos orais
- Producción, coproducción y mediación de textos orais

As cualificacións definitivas obtidas expresaranse mediante os termos de “apto/a”, “non apto/a” ou “non presentado/a”.

Será apto o alumnado que obteña 15 puntos en cada actividade de lingua, sumando un total de 60 puntos. A puntuación máxima total ascende a 100 puntos, correspondendo 25 puntos a cada actividade de lingua.

A proba final terá un valor do 100%

Avaliarase o progreso e logro de obxectivos do alumnado de forma frecuente e interactiva mediante procesos de observación na aula e recollida e avaliación de tarefas. O profesorado informará ó alumnado sobre o seu progreso despois do primeiro cuadrimestre.

Na convocatoria extraordinaria de xuño, o alumnado examinarase das actividades de lingua non superadas ou non presentadas na convocatoria ordinaria.

A cualificación positiva final permitirá o acceso ao curso Básico A2.

O alumnado que non supere todas as actividades de lingua deberá repetir curso.

4.1.2 Mínimos esixibles

É quen de entender o esencial, e aplicar os aspectos socioculturais e sociolingüísticos máis básicos das culturas de uso do idioma.

É capaz de recoñecer léxico elemental de temas moi frecuentes e necesidades básicas, e de deducir o significado posible do que non coñece.

É capaz de producir frases illadas moi sinxelas e de uso moi frecuente producindo as estruturas máis sinxelas e habituais da lingua de uso cotián.

É quen de usar expresións básicas, comunicando de xeito comprensible, con pausas, vacilacións e reformulacións empregando léxico moi básico suficiente para falar de temas moi frecuentes e necesidades moi básicas.

É capaz de pronunciar e entoar coa claridade suficiente cun moi evidente acento estranxeiro e erros que permitan a comprensibilidade e emprega estratexias para entender o esencial do texto.

É quen de recoñecer o que significan as convencións de formato textual e as ortotipográficas máis básicas.

É capaz de producir textos escritos moi breves e sinxelos usando estruturas moi sinxelas, de uso moi frecuente e conectores moi básicos.

É quen de usar de xeito adecuado léxico moi elemental que chegue para informar e ser informado de temas moi básicos ou necesidades comúns, con incorreccións que permitan a comprensibilidade.

É capaz de empregar a puntuación e a ortografía máis elemental.

4.2 Procedementos e instrumentos de avaliación

A avaliación terá por obxecto cualificar e certificar o nivel de competencia comunicativa adquirido polo alumnado como resultado do seu proceso de aprendizaxe. Haberá diferentes modalidades ao longo do curso.

Avaliación inicial (ou de diagnóstico): O profesorado a inicio de curso fará unha avaliación de diagnóstico para coñecer o nivel e as características do seu alumnado.

Avaliación de progreso (ou formativa): Nesta modalidade tanto profesorado como alumnado poden observar, reflexionar e valorar o proceso de aprendizaxe. Avaliarase o progreso e logro de obxectivos do alumnado de forma frecuente e interactiva mediante procesos de observación na aula e recollida e avaliación de tarefas. O profesorado informará ó alumnado sobre o seu progreso despois do primeiro cuadrimestre.

Avaliación de promoción (ou sumativa):

Esta levarase a cabo nos cursos non certificadores e servirá para determinar se o alumnado foi quen de alcanzar os obxectivos propostos. Este tipo de avaliación terá por obxecto determinar a promoción ao curso inmediatamente superior, sempre que se acade un resultado positivo no conxunto das actividades de lingua; e valorarase o aproveitamento do alumnado, conforme aos criterios e procedementos que, con carácter xeral, estean regulados para todos os centros e para todas as linguas.

Autoavaliación:

Sendo a autoavaliación un instrumento importante no proceso de ensino-aprendizaxe fomentárase a autoavaliación tanto do profesorado como do alumnado. No caso do profesorado, permite adaptar o proceso de ensino-aprendizaxe (materiais, metodoloxía, temporalización etc.) ás necesidades do alumnado e ás súas propias e o alumnado desenvolve a capacidade de ser responsable ante o seu propio proceso de aprendizaxe. Con esta finalidade, a programación debe incluír as directrices para levar a cabo a avaliación da práctica docente. O profesorado avaliará o proceso de ensino e a súa propia práctica docente en relación co logro dos obxectivos e o desenvolvemento das competencias básicas. O profesorado motivará ó alumnado a realizar distintas actividades de autoavaliación.

4.3 Criterios de avaliación

4.3.1. Actividades de comprensión de textos orais

Comprende os puntos principais e a información esencial do texto, aplicando os aspectos socioculturais e sociolingüísticos máis básicos relativos á vida cotiá, ás condicións de vida, ás relacións persoais, á linguaxe corporal e ás convencións sociais das culturas en que se usa o idioma.

Recoñece o léxico oral máis básico e de uso máis común relativo a temas moi frecuentes ou a necesidades inmediatas e aspectos do ámbito persoal, e pode deducir do contexto e do cotexto o significado probable de palabras ou frases que descoñece.

Discrimina os patróns sonoros e de entoación de uso máis común.

4.3.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais

Coñece e utiliza estruturas sintácticas moi sinxelas e de uso moi frecuente para producir textos orais moi breves e de estruturas moi sinxelas e habituais, empregando os recursos de cohesión máis básicos para enlazar palabras ou grupos de palabras.

Manexa un repertorio básico de expresións sinxelas e fixas que lle permiten comunicarse de forma comprensible, con pausas, titubeos e reformulacións.

Interactúa de maneira sinxela en intercambios moi breves, articulados de forma lenta e clara, facendo preguntas e dando respostas para asegurar a comunicación e usando rutinas sinxelas básicas para iniciar e pechar a quenda de palabra, aínda que pode presentar algunhas incorreccións que non imposibilitan a comunicación.

Coñece e utiliza adecuadamente un repertorio léxico oral moi básico e limitado suficiente para dar e obter información sobre temas moi frecuentes ou necesidades inmediatas e aspectos do ámbito persoal, utilizando normas básicas e sinxelas de cortesía e expresións temporais sinxelas, aínda que pode presentar algunhas incorreccións que non imposibilitan a comunicación.

Pronuncia e entoa de maneira suficientemente clara, aínda que resulte moi evidente o acento estranxeiro ou cometa erros que non imposibiliten a comunicación e sexa necesaria a colaboración da persoa interlocutora.

4.3.3. Actividades de comprensión de textos escritos

Sabe aplicar as estratexias máis adecuadas en cada caso para a comprensión dos puntos esenciais e a información principal do texto.

Comprende o léxico escrito máis básico e de uso máis común relativo a temas moi frecuentes ou a necesidades inmediatas e aspectos do ámbito persoal, e pode deducir do contexto e do cotexto o significado probable de palabras ou frases que descoñece.

Recoñece os valores e significados asociados ás convencións de formato, tipográficas, ortográficas e de puntuación máis elementais.

4.3.4. Actividades de produción e coprodución de textos escritos

Produce textos escritos moi breves e de estruturas moi sinxelas e habituais, p.ex. copiando modelos de textos de características similares ou planificando e ensaiando o texto. Para levalo a cabo, utiliza estruturas sintácticas moi sinxelas e de uso moi frecuente e emprega os recursos de cohesión textual máis básicos (repetición léxica e conectores moi comúns).

Coñece e utiliza adecuadamente un repertorio léxico escrito moi básico, suficiente para dar e obter información sobre temas moi frecuentes ou necesidades inmediatas e aspectos do ámbito persoal, aínda que pode presentar algunhas incorreccións que non imposibilitan a comunicación.

Utiliza as regras ortográficas, os signos de puntuación e as convencións formais máis elementais.

4.3.5. Actividades de mediación

É **capaz** de actuar tendo en conta os aspectos básicos máis xerais da comunidade de falantes, aínda que poida cometer incorreccións no seu comportamento.

Identifica a información básica e predicible que debe transmitir, aínda que teña que solicitar repeticións ou reformulacións e contar coa axuda do diccionario, e poida cometer erros.

Repite ou reformula o dito de maneira máis sinxela para facerlles máis comprensible a mensaxe ás persoas destinatarias, podendo axudarse de elementos non lingüísticos ou da colaboración doutras persoas.

NIVEL A2

1. Obxectivos xerais

O alumnado que supere o nivel BÁSICO A2 será capaz de levar a cabo tarefas simples e cotiás sobre cuestións coñecidas e habituais. Igualmente, poderá actuar en situacións cotiás mediando entre falantes de distintas linguas que non poidan comprenderse de forma directa.

O alumnado que acade este nivel disporá das competencias que lle permitan utilizar o idioma oralmente e por escrito de maneira eficaz e apropiada en actividades comunicativas sinxelas e habituais relativas a necesidades inmediatas e que requiran comprender e producir textos breves que conteñan expresións e estruturas básicas e termos sinxelos da lingua estándar.

Unha vez adquiridas as competencias correspondentes ao nivel Básico A2, o alumnado será capaz de:

1.1. Actividades de comprensión de textos orais

Comprender o sentido xeral e a información relevante en textos orais breves e sinxelos articulados con claridade e lentitude, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos nunha variedade de lingua estándar, que traten de necesidades inmediatas, temas cotiás e coñecidos cos que se estea moi familiarizado/a ou experiencias persoais e predicibles, sempre que non existan ruídos de fondo e se poidan utilizar estratexias que faciliten a comprensión, como apoios visuais, repeticións ou reformulacións.

1.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais

Producir e coproducir textos orais breves con estruturas básicas e habituais, adecuadas á situación e ás persoas interlocutoras, referidos a asuntos da vida cotiá, e desenvolverse de forma comprensible e clara, aínda que resulten evidentes o acento estranxeiro, as pausas e titubeos, e sexa necesaria a repetición, a paráfrase e a cooperación das persoas interlocutoras para manter a comunicación.

1.3. Actividades de comprensión de textos escritos

Comprender o sentido global e localizar información relevante e predicible en textos breves e sinxelos, ben estruturados e en lingua estándar, relacionados con temas cotiáns, especialmente se contan con apoio visual.

1.4. Actividades de produción e coprodución de textos escritos

Producir e coproducir, independentemente do soporte, textos breves e sinxelos sobre aspectos cotiáns e temas predicibles relacionados coa experiencia persoal, utilizando un repertorio léxico e estrutural limitado e básico e os recursos de cohesión e as convencións ortográficas e de puntuación elementais.

1.5. Actividades de mediación

Mediar entre falantes de distintas linguas en situacións de carácter habitual en que se producen intercambios moi sinxelos de información relacionados con asuntos cotiáns ou con información persoal básica.

2. Obxectivos específicos

2.1. Actividades de comprensión de textos orais

Ao rematar o nivel A2 o alumnado conseguirá:

Comprender frases e expresións habituais relacionadas con necesidades inmediatas e temas cos que se estea moi familiarizado/a, sempre que se fale de xeito pausado e ben articulado.

Comprender o sentido xeral e a información específica predicible de conversas básicas sobre temas cotiáns, e identificar un cambio de tema.

Comprender o significado global e as informacións relevantes de mensaxes gravadas sinxelas que relaten experiencias persoais e predicibles, articuladas lentamente e nunha linguaxe estándar.

Comprender a información esencial en exposicións e presentacións públicas breves e sinxelas, referidas a temas habituais e coñecidos.

Comprender o sentido xeral e a información esencial predicible de textos audiovisuais sinxelos, cando exista o apoio de imaxes moi redundantes.”

2.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais

Ao rematar o nivel A2 o alumnado conseguirá:

Desenvolverse nas relacións sociais habituais de xeito sinxelo pero eficaz, utilizando e recoñecendo fórmulas habituais de inicio e peche da conversa, tomando a palabra con cortesía, utilizando expresións básicas moi habituais adecuadas á situación e ás persoas interlocutoras.

Desenvolverse en actividades habituais e transaccións e xestións cotiáns, sinxelas, propias de situacións e temas coñecidos, facéndose entender ofrecendo ou solicitando información básica.

Describir nun monólogo, de forma breve e sinxela, accións, persoas, lugares e obxectos, respondendo a preguntas breves e sinxelas dos/as oíntes, se llas repiten e se lle axudan coas respostas.

Expoñer plans e formular hipóteses, de forma breve e sinxela, en conversas informais relacionadas con asuntos cotiáns, e expresar de forma breve a opinión, as crenzas ou as suxestións sobre un tema coñecido.

Solicitar a colaboración da persoa interlocutora e utilizar estratexias para asegurar a comunicación.”.

2.3. Actividades de comprensión de textos escritos

Ao rematar o nivel A2 o alumnado será capaz de:

Comprender o sentido global e localizar información relevante e predicible en textos breves e sinxelos, en lingua estándar, e relacionados con temas da súa experiencia, especialmente se contan con apoio visual.

Comprender tipos básicos de correspondencia sobre temas cotiáns.

Comprender as instrucións básicas de aparellos de uso moi frecuente.

Comprender textos instrutivos, descritivos e narrativos sinxelos, ben estruturados e en lingua estándar.

Utilizar estratexias que faciliten a comprensión recorrendo a claves lingüísticas e non lingüísticas.”.

2.4. Actividades de produción e coprodución de textos escritos

Ao rematar o nivel A2 o alumnado será capaz de:

Intercambiar información concreta e sinxela sobre aspectos cotiáns e habituais nos diferentes ámbitos de actividade social.

Descibir de forma sinxela lugares, obxectos e persoas, e narrar experiencias relacionadas con temas cotiáns.

Intercambiar correspondencia breve e sinxela, sobre temas predicibles relacionados coa experiencia persoal, nun rexistro axeitado á situación de comunicación.

Utilizar elementos coñecidos lidos nun texto escrito para elaborar os propios textos, e organizar estes de acordo con textos modelo.

2.5. Actividades de mediación

O alumnado do nivel A2 será capaz de:

Transmitirlle oralmente a terceiras persoas información específica e relevante relativa a temas cotiáns, necesidades inmediatas ou aspectos do ámbito persoal contida en textos orais ou escritos, sempre que estes sexan breves e de estrutura sinxela, e estean articulados con lentitude e claridade, aínda que necesite consultar algunha palabra.

Transmitirlle oralmente a terceiras persoas a información relativa a temas moi habituais contida en gráficos e imaxes moi sinxelas, como mapas meteorolóxicos, aínda que sexan evidentes as pausas, os titubeos e as reformulacións.

Mediar en situacións moi cotiáns, nas que o discurso se articule con lentitude e claridade, escoitando e comprendendo, aínda que sexa preciso pedir repeticións ou reformulacións, transmitindo o sentido xeral e a información esencial.

Resumir brevemente a información máis relevante de textos orais ou escritos moi sinxelos e breves, articulados con lentitude, claramente estruturados e que contén con apoio visual e cun léxico de uso moi frecuente, relativos a temas cotiáns ou necesidades inmediatas, sempre que poida axudarse de xestos, imaxes ou expresións doutras linguas e poida cometer erros que non dificulten a comprensión.

Tomar notas moi breves e sinxelas para terceiras persoas en enunciados ou intervencións moi breves e claramente estruturados, sempre que o tema sexa familiar e se conte coa axuda de distintos recursos (dicionarios, Internet...).

3. Secuenciación e temporalización dos contidos

Básico A2.

Os obxectivos e contidos do Básico A2, no presente curso académico 2023-24, desenvolveranse con 6 unidades didácticas temáticas correspondentes ao libro *Nuovo Contatto A2*. No ano académico 2023-24 o curso escolar divídese en dous cuadrimestres: o primeiro cuadrimestre comprenderá desde o 11 de setembro ata o 21 de decembro. O segundo cuadrimestre rematará o 24 de maio. As unidades nas que se divide o curso de básico A2 temporalízanse, así pois, en dous cuadrimestres. No primeiro cuadrimestre traballarase nas aulas coas unidades 0, 1, 2 do libro *Nuovo Contatto A2*. No segundo cuadrimestre traballarase coas unidades 3, 4, 5. As unidades temáticas serán completadas tanto con outras materias doutros métodos comunicativos como con materiais auténticos.

3.1. Competencias comunicativas

3.1.1. Competencias pragmáticas

a) Contidos funcionais

Fan referencia aos expoñentes que o alumnado precisa para desenvolver as funcións comunicativas nos diferentes contextos. Os expoñentes das funcións que se relacionan deberán adaptarse ás características propias de cada idioma, á organización de cada nivel e ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado.

Usos sociais da lingua:

Saudar e despedirse.

Presentarse ou presentar a alguén.

Dirixirse a alguén.

Pedir desculpas.

Agradecer.

Felicitar.

Convidar.

Interesarse por persoas.

Reaccionar ante unha información com expresións que manifesten o sentimento adecuado á situación.

Iniciar e concluir unha conversa telefónica moi sinxela e breve.

Control da comunicación:

Manifestar comprensión e incompreensión.

Solicitalle axuda á persoa interlocutora para facilitar a comprensión (p. ex., falar devagar, soletrear, repetir).

Preguntar o significado dunha palabra ou expresión.

Información xeral:

Pedir e dar información sobre datos persoais, lugares, horarios, datas, prezos, cantidades e actividades.

Preguntar ou expresar se existe algo e se se sabe unha cousa.

Indicar posesión.

Indicar onde e cando ocorre algo.

Referirse a accións cotiás presentes.

Opinións e valoracións:

Expresar intereses, preferencias e gustos.

Afirmar e negar algo.

Mostrar acordo e satisfacción.

b) Contidos discursivos

Fan referencia ao coñecemento, comprensión e aplicación das competencias discursivas básicas que lle permitan ao alumnado producir e comprender, en situacións moi habituais, textos coherentes con respecto ao contexto en que se producen e que presenten unha cohesión interna que facilite a súa comprensión. A complexidade da tipoloxía de textos que se relaciona deberá adaptarse ás características propias de cada idioma, á organización de cada nivel, ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado e ás distintas actividades de lingua.

- **Coherencia e cohesión**

Coñecemento e comprensión de modelos contextuais e patróns textuais moi básicos propios da lingua oral monolóxica e dialóxica, en contextos moi habituais:

Coherencia: asociación de enunciados simples e memorizados coas situacións en que é adecuado utilizalos; selección do léxico e das estruturas adecuadas para acadar o propósito comunicativo; adaptación ás características e ao formato dos textos orais a que se enfronta.

Cohesión: utilización de recursos moi sinxelos para iniciar, desenvolver ou rematar un texto oral; utilización dos patróns básicos de entoación axeitados á situación comunicativa, onde se aprecia unha forte influencia da propia lingua, tanto no ritmo coma na entoación; mantemento, de forma incipiente, da concordancia na estrutura do texto para enmarcar a mensaxe.

- **Tipoloxía de textos**

Traballarase a seguinte tipoloxía de **textos escritos:**

Formularios.

Listaxes.

Horarios.

Billetes e entradas.

Correspondencia persoal e formal (cartas, postais, mensaxes electrónicas...).

Cartas de restaurantes e menús.

Carteis, letreiros e sinais.

Dicionarios.

Folletos informativos ou publicitarios.

Notas e mensaxe.

Traballarase a seguinte tipoloxía de **textos orais:**

Conversas cara a cara.

Conversas telefónicas moi sinxelas

3.1.2. Competencias sociolingüísticas

Un enfoque no uso da linguaxe implica necesariamente a súa dimensión social. Os estudantes deben adquirir habilidades sociolingüísticas que lles permitan comunicarse efectivamente ao nivel especificado.

Contidos sociolingüísticos: marcadores lingüísticos de relacións sociais, normas de cortesía, estereotipos e idiomas populares, rexistros, dialectos e acentos. Estes contidos deben enmarcarse nunha perspectiva intercultural e deberán estar integrados nas diferentes áreas temáticas á hora de elaborar os materiais didácticos.

Vida cotiá: horarios e hábitos de comida, horarios e costumes relacionados co traballo, actividades de lecer...

Condicións de vida: vivenda, condicións laborais, transporte...

Relacións persoais: relacións sociais, familiares, profesionais...

Linguaxe corporal: expresións faciais, acenos, distancia interpersoal, contacto visual, calidade de voz (ton, volume...)

Convencións sociais: fórmulas de cortesía en situacións da vida cotiá, vestiario...

3.1.3. Competencias lingüísticas

a) Contidos léxicos-semánticos

Primeiro cuadrimestre

Educación: material e actividades da aula, centros de ensino.

Tempo libre e ocio: actividades de lecer, actividades culturais, afeccións e intereses.

Viaxes: nomes de países e xentilicios, vacacións, medios de transporte, aloxamento, equipaxe.

Clima, condicións atmosféricas e ambiente: estacións do ano, fenómenos atmosféricos.

Compras e actividades comerciais: establecementos comerciais, prezos, formas básicas de pagamento.

Segundo cuadrimestre

Vivenda, fogar e contorna. Mobiliario; electrodomésticos e aparellos electrónicos; Compras e actividades comerciais: artigos para a casa. Bens e servizos: bancos, aluguer; servizos (auga, luz, calefacción...).

Relacións familiares e sociais: actos sociais: festas, reunións; correspondencia formal. Identificación persoal: datos persoais, aspecto físico, carácter, estados de ánimo, sentimentos.

Saúde: accidentes; saúde e enfermidade. Bens e servizos: servizos médicos; servizos sociais.

b) Contidos gramaticais

Primeiro cuadrimestre

Tipos de oración, elementos constituíntes e a súa posición.

Oración declarativa. OD / OI en posición inicial.

Oración imperativa. (Neg. +) V (+ Atrib. / OD) (+ CC)

Proformas oracionais. Fenómenos de concordancia. Pronomes combinados ↔ participio pasado de tempos compostos (xénero e número). *Ne* ↔ participio pasado de tempos compostos (xénero e número).

Expresión de relacións lóxicas. Causa: *siccome*. Concesión: *anche se*. Comparación: *come*.

Condición: *se*. Relacións temporais.

Simultaneidade: *quando, mentre*.

Anterioridade: *dopo che* + indic.; *dopo di* + inf. comp.

Posterioridade: *prima di* + inf. comp.

Núcleo do sintagma. Substantivo. Número: con e sen oposición (ampliación). Xénero: con e sen oposición (ampliación).

Os diminutivos: *-ino, -etto*.

Pronomes. Persoais: combinación pronominal.

Ne partitivo. Modificación do núcleo. Determinantes. Posición dos elementos no sintagma. (Det. +) N (+ SAdx.) (+ SPrep.)(+ frase relativo). Fenómenos de concordancia: Det. subst. adx. / aposición.

Núcleo: adxectivo.

Xénero: con oposición e sen oposición. Número: con oposición e sen oposición. Grao: comparativo. Modificación do núcleo mediante SAdx. Funcións sintácticas do sintagma: Sux. e Atrib.

Núcleo: verbo. Tempo. Expresión do futuro: futuro. Aspecto. Contraste durativo / habitual: *continuare a + inf. / avere l'abitudine di + inf*. Permiso: *essere permesso, non essere vietato + Inf*; imperativo.

Funcións sintácticas do sintagma: Sux., V., OD, CC.

Segundo cuatrimestre

Ne complemento de especificación.

Ci complemento de especificación.

Indefinidos: variábeis en xénero e invariábeis: revisión e ampliación. Cuantificadores. Indefinidos: variábeis en xénero e invariábeis (revisión e ampliación).

Numerais fraccionarios e multiplicativos. Aposición. Modificación mediante frase de relativo.

Posición dos elementos no sintagma. (Det. +) N (+ SAdx.) (+ SPrep.)(+ frase relativo).

Fenómenos de concordancia: Det. subst. adx. / aposición.

Grao: superlativo.

Expresión do pasado: inf. composto. Modalidade. Necesidade: *avere bisogno di + nom. / inf.; bisognare, essere necessario / importante + inf. / pres. do subx.*

Posibilidade: V de opinión + pres. do subx. (en contexto) Intención: V volitivos + pres. do indic. cond. simple.

Núcleo. Adverbios de predicado: ampliación. Adverbios que modifican a frase: de opinión (*per troppo...*), delimitación de validez (*generalmente...*); de modalidade (*forse, magari...*).

Locucións adverbiais: lugar, modo, delimitación de validez.

Grao: comparativo e superlativo.

Núcleo. Locucións prepositivas. Funcións sintácticas do sintagma: Sux., OD, ID, Atrib., CR, CC.

c) Contidos fonéticos

Procesos fonolóxicos.

Elisión.

Apócope vocálica e consonántica.

Intensificación consonántica.

d) Contidos ortográficos

Sistema de escritura: o alfabeto.

Representación gráfica de fonemas e sons.

Correspondencias unívocas. Dígrafos e trígrafos.

Ortografía das palabras extranxeiras.

Uso das maiúsculas no inicio da oración e nos nomes propios.

Signos ortográficos.

Acento (grave e agudo) e apóstrofo.

División de vogais e consoantes individuais e das súas combinacións máis elementais.
División silábica de palabras.
Sílabas abertas e cerradas; sílabas que rematan en vogal ou en consoante.
División de palabras no final de liña. Estrutura silábica.

3.2. Competencias socioculturais

Fan referencia ao coñecemento e aplicación dos recursos que lle permitan ao alumnado comportarse e comunicarse con efectividade en diferentes situacións, tendo en conta os aspectos socioculturais e sociolingüísticos máis básicos relativos aos diferentes ámbitos. Estes contidos deben enmarcarse nunha perspectiva intercultural e deberán estar integrados nas diferentes áreas temáticas á hora de elaborar os materiais didácticos.
Vida cotiá: Distribución do día, rutina diaria e actividades de lecer. Fórmulas de cortesía.
Distribución do día e rutina diaria, as comidas.
Condicións de vida: Transporte. Moverse na cidade, usar os medios de transporte públicos.
Convencións sociais: fórmulas de cortesía en situacións da vida cotiá.
Tempo libre. Actividades de lecer.
Relacións persoais: estrutura e relacións sociais e familiares
Linguaxe corporal: expresións faciais, acenos, posturas, distancia interpersoal, contacto visual, calidade de voz (ton, volume...)

3.3. Competencias extratécnicas

Fan referencia á capacidade do alumnado para aprender autonomamente, resolver as dificultades que lle poidan xurdir e ser consciente da súa propia aprendizaxe responsabilizándose do proceso dun xeito activo. Os contidos que se relacionan deberán adaptarse ás características propias de cada idioma, á organización de cada nivel, ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado e ás distintas actividades de lingua. As estratexias de aprendizaxe danlle a posibilidade ao alumnado de regular a súa aprendizaxe, así como de transformar e xestionar a nova información da lingua obxecto de estudo. Así o alumnado poderá:

- Determinar os requirimentos da tarefa e avaliar os propios coñecementos e recursos lingüísticos para desenvolvela.
- Identificar o tipo de texto para adaptarse á súa comprensión.
- Distinguir o tipo de comprensión (sentido xeral, información específica...).
- Formular hipóteses sobre o contido, baseándose nos seus coñecementos.
- Planificar o desenvolvemento da tarefa tendo en conta a situación de comunicación e o obxectivo que se pretende acadar.
- Planificar a estrutura básica do texto.
- Ensañar o texto oral ou escrito.
- Adecuar de forma básica o texto oral ou escrito á persoa destinataria, ao contexto e á canle.
- Aproveitar os coñecementos previos.
- Probar novas expresións.
- Utilizar estratexias sinxelas para comezar, manter ou rematar unha conversa breve.
- Cooperar coa persoa interlocutora para facilitar a comprensión mutua.
- Deducir o significado de palabras ou frases a partir do contexto.
- Compensar as carencias lingüísticas mediante procedementos lingüísticos ou extralingüísticos.
- Consultar as posibles dúbidas e corrixir os erros.

Memorizar palabras e estruturas novas aprendidas.

4. Avaliación

4.1. Criterios de cualificación e mínimos esixibles

4.1.1. Criterios de cualificación

A proba final de certificación consta de catro actividades de lingua:

- Comprensión de textos escritos
- Producción, coproducción e mediación de textos escritos
- Comprensión de textos orais
- Producción, coproducción y mediación de textos orais

As cualificacións definitivas obtidas expresaranse mediante os termos de “apto/a”, “non apto/a” ou “non presentado/a”.

Será apto o alumnado que obteña 15 puntos en cada actividade de lingua, sumando un total de 60 puntos. A puntuación máxima total ascende a 100 puntos, correspondendo 25 puntos a cada actividade de lingua.

Avaliarase o progreso e logro de obxectivos do alumnado de forma frecuente e interactiva mediante procesos de observación na aula e recollida e avaliación de tarefas. O profesorado informará ó alumnado sobre o seu progreso despois do primeiro cuadrimestre.

Pero esta cualificación terá unicamente valor orientativo e servirá para informar do grao de cumprimento no desenvolvemento da programación didáctica e da súa idoneidade.

A cualificación positiva final conducirá á obtención do certificado de nivel Básico A2 e permitirá o acceso ao seguinte nivel.

Na convocatoria extraordinaria de xuño o alumnado examínase das actividades de lingua non superadas ou non presentadas na convocatoria ordinaria. O alumnado que non supere todas as actividades de lingua deberá repetir curso.

4.1.2. Mínimos esixibles

É quen de comprender o sentido xeral de textos sinxelos que falen sobre temas básicos e reconece o léxico oral básico sobre temas frecuentes e necesidades esenciais e deducir o significado do que non coñece, articulado lentamente e nunha linguaxe estándar e tamén de distinguir os sons, pronunciacións e entoacións máis comúns.

É quen de producir un texto oral moi breve e sinxelo. Pode utilizar estruturas sintácticas moi sinxelas e frecuentes empregando expresións sinxelas e fixas para comunicarse comprensiblemente, aínda que reformule, dubide e faga pausas.

É capaz, de xeito sinxelo, de interactuar en conversas breves, de xeito lento e claro, garantindo a comunicación, aínda que presente erros.

É quen de saber empregar un conxunto de léxico elemental que lle permita dar ou obter información sobre temas frecuentes e necesidades esenciais, garantindo a comunicación, aínda que presente erros.

É capaz de pronunciar e entoar con suficiente claridade, con acento estranxeiro e cometendo erros que non impidan a comunicación.

É quen de producir un texto oral moi breve e sinxelo utilizando estruturas sintácticas moi sinxelas e frecuentes.

É capaz de empregar expresións sinxelas e fixas para comunicarse comprensiblemente, aínda que reformule, dubide e faga pausas interatuando de xeito sinxelo en conversas breves garantindo a comunicación, aínda que presente erros

É quen de pronunciar e entoar con suficiente claridade, con acento estranxeiro e cometendo erros que non impidan a comunicación.

É capaz de recoñecer a empregar expresións sinxelas e fixas para comunicarse comprensiblemente, aínda que reformule, dubide e faga pausas e sabe empregar un conxunto de léxico elemental que lle permita dar ou obter información elemental que debe transmitir e as intencións elementais dos emisores ou receptores.

É quen de refacer para que sexa máis simple e comprensible o que se dixo, coa axuda doutras persoas ou de elementos paralingüísticos

4.2. Procedementos e instrumentos de avaliación

A avaliación das ensinanzas de idiomas de réxime especial ten como obxectivo valorar o grao de dominio que posúe o alumnado como usuario dun idioma determinado e, se é o caso, adoptar as medidas e as estratexias oportunas para mellorar o proceso de ensino aprendizaxe co fin de acadar os obxectivos académicos propostos.

A avaliación terá por obxecto cualificar e, de ser o caso, certificar o nivel de competencia comunicativa adquirido polo alumnado como resultado do seu proceso de aprendizaxe.

De xeito que o alumnado afrontará este proceso de avaliación nas seguintes modalidades:

- Avaliación inicial (ou de diagnóstico)
- Avaliación de progreso (ou formativa)
- Avaliación certificadora
- A autoavaliación

Avaliación inicial (ou de diagnóstico): O profesorado a inicio de curso fará unha avaliación de diagnóstico para coñecer o nivel e as características do seu alumnado.

Avaliación de progreso (ou formativa): Nesta modalidade tanto profesorado como alumnado poden observar, reflexionar e valorar o proceso de aprendizaxe. Avaliarase o progreso e logro de obxectivos do alumnado de forma frecuente e interactiva mediante procesos de observación na aula e recollida e avaliación de tarefas. O profesorado informará ó alumnado sobre o seu progreso despois do primeiro cuadrimestre.

Avaliación certificadora

Este tipo de avaliación levarase a cabo no último curso de cada nivel para obter o certificado correspondente. Servirá para medir o dominio de lingua que posúe o alumnado.

As probas de certificación responderán a un modelo competencial e centraranse en avaliar os obxectivos xerais e específicos do nivel.

Autoavaliación

A autoavaliación é un instrumento clave no proceso de ensino-aprendizaxe. Autoavaliarse consiste na capacidade do alumnado e do profesorado de xulgar os logros acadados respecto aos obxectivos establecidos. No caso do alumnado, permite desenvolver a capacidade de aprender a aprender, céntrase nos procesos e aumenta a capacidade de ser responsable da propia aprendizaxe. No caso do profesorado, permite adaptar o proceso de ensino-aprendizaxe (materiais, metodoloxía, temporalización etc.) ás necesidades do alumnado e ás súas propias.

Con esta finalidade, a programación debe incluír as directrices para levar a cabo a avaliación da práctica docente. O profesorado avaliará o proceso de ensino e a súa propia práctica docente en relación co logro dos obxectivos e o desenvolvemento das competencias básicas. Para levar a cabo esta avaliación teranse en conta, como mínimo, os seguintes elementos:

- A adecuación dos obxectivos, contidos e criterios de avaliación ás características e ás necesidades do alumnado
- A aprendizaxe lograda polo alumnado
- As medidas de individualización do ensino
- O desenvolvemento da programación (estratexias de ensino, procedementos de avaliación, organización da aula, aproveitamento dos recursos...)
- A idoneidade da metodoloxía e dos materiais curriculares
- As necesidades de actualización do profesorado (didáctica, lingüística, medolóxica...)
- A coordinación co resto do profesorado

4.3. Criterios de avaliación

4.3.1. Actividades de produción e coprodución de textos orais

Produce textos orais moi breves e de estruturas sinxelas e habituais, utilizando estruturas sintácticas sinxelas e de uso frecuente, recursos de cohesión textual básicos e procedementos sinxelos para reformular a mensaxe e reparar a comunicación.

Manexa un repertorio básico de expresións sinxelas e fixas que lle permiten comunicarse de forma comprensible, con pausas, titubeos e reformulacións.

Interactúa de maneira sinxela en intercambios breves, articulados de forma lenta e clara, facendo preguntas e dando respostas para asegurar a comunicación e usando rutinas habituais para iniciar e pechar a quenda de palabra, aínda que pode presentar algunhas incorreccións que non imposibilitan a comunicación.

Coñece e utiliza adecuadamente un repertorio léxico oral básico suficiente para dar e obter información sobre temas frecuentes ou necesidades inmediatas e aspectos do ámbito persoal, utilizando normas básicas e sinxelas de cortesía e expresións temporais sinxelas, aínda que pode presentar algunhas incorreccións que non imposibilitan a comunicación.

Pronuncia e entoa de maneira suficientemente clara, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro ou cometa erros que non imposibiliten a comunicación e sexa necesaria a colaboración da persoa interlocutora.

4.3.2. Actividades de comprensión de textos escritos

Comprende o sentido xeral e a información esencial do texto.

Comprende o léxico escrito básico e de uso común relativo a temas frecuentes ou a necesidades inmediatas e aspectos do ámbito persoal, e pode deducir do contexto e do cotexto o significado probable de palabras ou frases que descoñece.

Recoñece os valores e significados asociados ás convencións de formato, tipográficas, ortográficas e de puntuación de uso máis común.

4.3.3. Actividades de produción e coprodución de textos escritos

Produce textos escritos breves e de estruturas moi sinxelas e habituais, p.ex. copiando modelos de textos de características similares ou planificando e ensaiando o texto. Para levalo a cabo, utiliza estruturas sintácticas sinxelas e de uso frecuente e emprega os recursos de cohesión textual básicos (repetición léxica e conectores moi comúns).

Coñece e utiliza adecuadamente un repertorio léxico escrito básico suficiente para dar e obter información sobre temas frecuentes ou necesidades inmediatas e aspectos do ámbito persoal, aínda que pode presentar algunhas incorreccións que non imposibilitan a comunicación.

Utiliza as regras ortográficas, os signos de puntuación e as convencións formais de uso máis común.

4.3.4. Actividades de comprensión de textos orais

Coñece e **aplica** á comprensión do sentido xeral e da información esencial do texto, extraendo claves para interpretalo, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos básicos relativos á vida cotiá, ás condicións de vida, relacións persoais e convencións sociais da cultura en que se usa o idioma.

Recoñece o léxico oral básico e de uso común relativo a temas frecuentes ou a necesidades inmediatas e aspectos do ámbito persoal e pode deducir do contexto e do cotexto o significado probable de palabras ou frases que descoñece.

Discrimina os patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso máis común e comprende os significados e intencións comunicativas xerais asociados a eles.

4.3.5. Actividades de mediación

É capaz de actuar tendo en conta os aspectos básicos xerais da comunidade de falantes, aínda que poida cometer incorreccións no seu comportamento.

Identifica, aplicando as estratexias necesarias, a información clave que debe transmitir, así como as intencións básicas dos/as emisores/as e receptores/as cando este aspecto é relevante.

Repite ou reformula o dito de maneira máis sinxela para facerlle máis comprensible a mensaxe ás persoas destinatarias, podendo axudarse de elementos non lingüísticos ou da colaboración doutras persoas.

Toma notas moi breves coa información necesaria que considera importante trasladarlles ás persoas destinatarias, podendo facer preguntas sinxelas para obter esta información.

NIVEL INTERMEDIO

NIVEL B1

O alumnado que supere o nivel **intermedio B1** poderá comunicarse en situacións cotiás (traballo, estudos, ocio...) e en contextos de lingua previsible, nun rexistro neutro –aínda que vacile, faga pausas e cometa algún erro– cunha razoable corrección, certa seguridade e eficacia; comprenderá sen dificultade os puntos principais de textos orais e escritos claros en lingua estándar en situacións coñecidas; será quen de producir textos sinxelos nos que xustifique brevemente opinións, pida aclaracións, explique brevemente un problema...

O alumnado que acade este nivel disporá dun coñecemento básico da lingua, gozará dun repertorio amplo de estruturas morfosintácticas sinxelas e dominará o léxico común dos contextos comunicativos habituais e frecuentes.

1. Obxectivos xerais

Unha vez adquiridas as competencias correspondentes ao nivel, o alumnado será capaz de:

1.1. Actividades de comprensión de textos orais

Comprender o sentido xeral, as ideas principais e os detalles relevantes dun discurso breve ou de extensión media sobre temas coñecidos, cunha estrutura clara, articulado con nitidez en lingua estándar e a velocidade lenta, transmitido por calquera canle, sempre que as condicións acústicas sexan boas e se poida volver escoitar.

1.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais

Producir e coproducir descrições sinxelas e realizar breves discursos presentados como unha secuencia de elementos nos que se responda a preguntas ou se confirmen informacións sinxelas sobre temas da vida cotiá, do ámbito académico e da súa especialidade profesional, cun grao razoable de corrección e fluidez que permitan manter a interacción, aínda que sexa evidente o acento estranxeiro e as pausas para planificar o discurso.

1.3. Actividades de comprensión de textos escritos

Comprender o esencial, os puntos principais e os detalles relevantes, en textos breves ou de extensión media que traten asuntos cotiás, habituais ou do seu interese, escritos en lingua estándar, cunha estrutura clara e ben organizados desde o punto de vista da forma e do contido. Extraer información concreta, incluso de carácter técnico, se esta é sinxela, e identificar a idea principal e algúns detalles específicos.

1.4. Actividades de produción e coprodución de textos escritos

Producir e coproducir textos breves e sinxelos sobre temas cotiás ou da súa especialidade, suficientemente estruturados e adecuados ao contexto (persoa destinataria, situación, propósito comunicativo) en secuencias lineais, onde conte

experiencias sinxelas relacionadas con acontecementos reais ou imaxinados, onde se xustifiquen opinións ou se expliquen plans.

1.5. Actividades de mediación

Mediar entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas, oralmente ou por escrito, transmitindo o sentido xeral da información e as opinións, sobre asuntos cotiáns do seu interese, en lingua estándar.

2. Obxectivos específicos

2.1. Actividades de comprensión de textos orais

O alumnado será capaz de:

Comprender as ideas principais dun debate articulado con claridade e ben organizado en lingua estándar, aínda que poida presentar algunha estrutura idiomática moi común.

Comprender mensaxes e anuncios, ben estruturados e en lingua estándar, que conteñan instrucións de uso frecuente no ámbito público, educativo e profesional da súa especialidade, expresadas en linguaxe habitual.

Comprender informacións referidas a identificacións e caracterizacións persoais expresadas en linguaxe habitual .

Comprender informacións referidas a transaccións (aloxamento, alimentación, servizos...) expresadas en linguaxe habitual.

Comprender as ideas xerais dun programa de radio de temas coñecidos (boletín informativo, reportaxe...) articulados con certa lentitude e claridade.

Comprender a liña xeral de series ou películas nas que se fale articulando con claridade, en lingua estándar e nas que a imaxe e a acción conducen o argumento.

2.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais

O alumnado será capaz de:

Intervir en asuntos relacionados coa vida cotiá, expresando opinións e sentimentos.

Dar información sobre a identificación e a caracterización persoal.

Dar información xeral sobre un asunto de saúde.

Resolver nunha viaxe case todas as situacións comunicativas previsibles (tendas, hoteis, transporte...).

Participar en xestións habituais nun banco, nas oficinas de correos ou noutras institucións similares.

Pedir un menú nun restaurante, solicitar informacións sobre un menú e sobre formas de pagamento.

Solicitar información simple relacionada con cuestións administrativas ou académicas.

Facer breves exposicións previamente preparadas nas que, ademais, pode responder a preguntas para aclarar puntos non suficientemente claros.

2.3. Actividades de comprensión de textos escritos

O alumnado será capaz de:

Comprender información e instrucións relevantes contidas en folletos sinxelos de divulgación, anuncios publicitarios e guías turísticas.

Comprender mensaxes electrónicas, escritas con claridade, de carácter persoal ou formal do seu interese.

Comprender instrucións sinxelas, que poidan ter axuda de soporte visual, contidas en prospectos de medicamentos, catálogos, libros de instrucións etc.

Comprender descriucións claras e directas de persoas, acontecementos, obxectos, lugares.

Comprender noticias e artigos periodísticos breves escritos con claridade, sinxelos e ben estruturados sobre temas cotiáns ou do seu interese.

Comprender correspondencia informal clara do ámbito privado, e correspondencia formal breve de institucións relacionadas co seu ámbito académico ou profesional.

2.4. Actividades de produción e coprodución de textos escritos

O alumnado será capaz de:

Escribir notas persoais sinxelas nas que se relaten experiencias e se expresen opinións ou desexos.

Cubrir impresos e formularios -segundo modelos- que requiran datos persoais, académicos, profesionais nos que, por exemplo, se pregunten ou ofrezan explicacións.

Tomar notas a partir dunha reunión, dunha conferencia ou dunha aula, aínda que conteñan algunhas incoherencias.

Redactar resumos moi breves en formato convencional nos que ofrece a súa opinión, con certa seguridade, sobre feitos concretos.

Redactar documentos breves relacionados coa súa propia área profesional, aínda que sexa necesaria unha revisión.

Redactar textos nos que se narran historias curtas e sinxelas que describen un feito real, por exemplo unha viaxe.

2.5. Actividades de mediación

O alumnado será capaz de:

Interpretar durante intercambios entre amigos/as, coñecidos/as, familiares ou colegas, nos ámbitos persoal e público (p. ex. en reunións sociais, cerimonia, eventos, ou visitas culturais), sempre que poida pedir confirmación dalgúns detalles.

Mediar entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas transmitindo o sentido xeral da información e as opinións contidas nos textos fonte.

Tomar notas escritas sinxelas para terceiras persoas recollendo os puntos e os aspectos máis relevantes, durante unha presentación clara e directa nunha variedade estándar da lingua, sobre temas coñecidos ou habituais.

Resumir por escrito os puntos principais expresados en conversacións, entre dúas ou máis persoas interlocutoras, claramente estruturadas, articuladas a velocidade normal e nunha variedade estándar da lingua, sobre temas de interese persoal ou do propio campo de especialización nos ámbitos académico e profesional.

3. Secuenciación e temporalización dos contidos

Para o curso de Intermedio B1 empregamos, principalmente, como libro de texto GHEZZI C., PIANTONI m., BOZZONE COSTA R. (2015): *Nuovo Contatto B1, Corso di lingua e cività italiana per stranieri: Libro dello studente ed esercizi*. As 6 unidades temáticas serán completadas tanto con outros materias doutros métodos comunicativos como con materiais auténticos. No ano académico 2023-24 o curso escolar divídese en dous cuatrimestres: o primeiro cuatrimestre comprenderá desde o 11 de setembro ata o 21 de decembro. O segundo cuatrimestre rematará o 24 de maio. As unidades nas que se divide o curso de B1 temporalízanse en dous cuatrimestres. No primeiro cuatrimestre

traballarse nas aulas coa unidade introductiva e as unidades 0, 1 e 2, do Nuovo Contatto B1. No segundo cuatrimestre traballarse coas unidades 3, 4, 5.

3.1. Competencias comunicativas

3.1.1. Competencias pragmáticas

a) Contidos funcionais

Fan referencia aos expoñentes que o alumnado precisa para desenvolver as funcións comunicativas nos diferentes contextos. Os expoñentes das funcións que se relacionan deberán adaptarse ás características propias de cada idioma, á organización de cada nivel e ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado.

Usos sociais da lingua:

Desculpase por algo e reaccionar ante a desculpa.

Escribir notas de agradecemento e desculpa.

Presentarse e presentar a outras persoas.

Reaccionar con expresións que amosen o sentimento adecuado á situación.

Propoñer, aceptar, rexeitar invitacións e propostas.

Control da comunicación:

Solicitar aclaracións ou repeticións ante dificultades de comprensión.

Referir informacións, propostas e peticións formuladas por outras persoas.

Pedirlle á persoa interlocutora confirmación da comprensión.

Información xeral:

Describir persoas desde o punto de vista físico, do carácter e do estado de ánimo.

Describir obxectos e aparellos en relación coa súa utilidade e funcionamento.

Preguntar e responder sobre o estado físico e anímico.

Relatar accións e circunstancias pasadas.

Dar e pedir información sobre sucesos pasados.

Informar de actividades no pasado consideradas no seu punto de partida.

Solicitar información sobre servizos.

Coñecemento, opinións e valoracións:

Expresar a necesidade ou o desexo de facer algo ou de que suceda algo.

Expresar gustos, afeccións, teimas etc.

Expresar sensacións e percepcións: medo, dificultade etc.

Explicar un síntoma dunha enfermidade.

Falar do futuro e facer hipóteses.

Pedir e ofrecer consellos e recomendacións.

Explicar un problema de xeito sinxelo.

Protestar e reclamar por un servizo.

Dar e pedir información con distintos graos de seguridade.

Organización do discurso:

Pedir, tomar e ceder a palabra.

Reaccionar e cooperar na interacción.

Introducir un tema en situacións formais e informais.

Enumerar, opoñer e exemplificar, cambiar de tema.

Enunciar o peche do discurso e pechalo.

Utilizar as convencións propias dos textos e discursos que manexan.

b) Contidos discursivos

- Coherencia e cohesión

Coherencia:

Ofrecer información suficiente e relevante para cumprir o propósito comunicativo.

Utilizar a variedade de lingua estándar.

Utilizar o rexistro formal ou informal segundo o requira a situación de comunicación.

Seleccionar con certa precisión o léxico e as estruturas sintácticas pertinentes para acadar o propósito comunicativo segundo o tema que se trate.

Adaptarse ás características, á organización básica e ao formato dos textos orais e escritos a que se enfronta ou que produce, recollidos na epígrafe.

Utilizar recursos lingüísticos adecuados para garantir a coherencia espazo-temporal.

Cohesión

Iniciar, desenvolver e rematar textos en diferentes situacións de interacción escrita.

Iniciar, manter e rematar conversas en diferentes situacións de interacción oral.

Tomar, manter e ceder a quenda de palabra en diferentes situacións de interacción oral respectando as regras e as convencións.

Usar os conectores básicos discursivos para iniciar, continuar, engadir, exemplificar e concluír.

Intentar manter a cohesión temática do texto utilizando recursos tales como a coreferencia (por exemplo o uso de artigos, pronomes, demostrativos, concordancias), a elipse, as repeticións, etc.

Organizar de xeito sinxelo o discurso de maneira que se distinga o tema principal dos temas secundarios.

Utilizar conectores básicos para expresar relacións lóxicas tales como causa, consecuencia, finalidade, etc.

Recoñecer ou utilizar a reformulación como recurso para intentar garantir a comprensión nunha situación de comunicación.

Utilizar os patróns de entoación adecuándoos á situación comunicativa.

Utilizar con certa precisión os recursos básicos de puntuación adecuándoos ás regras e convencións propias dos textos recollidos na epígrafe.

• Tipoloxía de textos

Traballarase a seguinte tipoloxía de **textos orais**:

Anuncios publicitarios

Instrucións e indicacións

Conversas formais e informais

Debates e discusións formais

Entrevistas de traballo e académicas, consultas médicas...

Enquisas

Audiovisuais: películas, programas de lecer, telexornais, documentais, material gravado

Presentacións

Cancións

Representacións teatrais

Traballarase a seguinte tipoloxía de **textos escritos**:

Anuncios publicitarios e anuncios por palabras

Correspondencia persoal e formal: cartas comerciais, reclamacións, notas e mensaxes...

Textos xornalísticos: noticias, reportaxes, cartas ao director, entrevistas...

Informes, resumos e esquemas

Textos literarios: contos, relatos breves, poemas, teatro...

Novelas gráficas, bandas deseñadas e tiras cómicas

Documentos oficiais: formularios, impresos, instancias...

Documentos comerciais: contratos, facturas, cartas comerciais...
Catálogos
Manuais de instrucións
Guións
Currículo
Dicionarios
Prospectos
Receitas de cociña
Adiviñas
Biografías

3.1.2. Competencias sociolingüísticas

Un enfoque centrado no uso do idioma supón necesariamente a súa dimensión social. Para que a comunicación sexa eficaz, o usuario da lingua non só ten que coñecer os recursos dispoñibles, senón tamén saber utilízalos axeitadamente en cada contexto. Neste sentido, enténdese que a competencia sociolingüística consiste na capacidade do usuario de interpretar e comportarse de forma axeitada en diferentes situacións.

As alumnas e os alumnos deben adquirir as competencias sociolingüísticas que lles permitan comunicarse con efectividade ao nivel especificado. Entre estas encóntranse o coñecemento, o discernimento e o uso de marcadores lingüísticos de relacións sociais, fórmulas de tratamento, saúdos, normas de cortesía, diferenzas de rexistro (formal e informal) e expresións idiomáticas moi frecuentes.

Por outra parte, cada lingua é reflexo da súa realidade social. Polo tanto, os contidos que se enumeran a seguir teñen que ser adaptados á realidade específica da lingua. Desenvolveranse ao longo dos cursos B1 e B2.1 de acordo cos obxectivos propios de cada un deles.

Convencións sociais: establecemento de contacto (saúdo, expresión do interese por alguén), presentacións, dirixirse a alguén, solicitar e conceder permiso, comunicación telefónica e telemática.

Finalización do contacto: despedida, envío de saúdos, finalización de conversa telefónica, formas de saúdo en despedida en cartas.

Mantemento do contacto: desculpa, agradecementos, cumprimentos, felicitación, condolencia, desexo, brindes.

Expresión axeitada de sentimentos: alegría, entusiasmo, sorpresa, gabanza, etc.; utilización axeitada das exclamacións.

3.1.3. Competencias lingüísticas

a) Contidos léxicos-semánticos

Primeiro cuadrimestre

Educación: o sistema educativo, innovacións, problemas e conflitos...
Problemas e incidencias da vida cotiá, tipos e formas de relación social, formas e tratamentos.

Identificación persoal: datos persoais, aspecto físico, carácter, estados de ánimo, sentimentos (revisión).

Viaxes e transportes: planificación das vacacións, experiencias persoais, problemas e incidencias. Clima, condicións atmosféricas e ambiente: paisaxe urbana e rural, meteoroloxía...

Secondo cuadrimestre

Información e medios de comunicación: prensa escrita, televisión e radio, Internet....

Tempo libre e actualidade: actividades de lecer e culturais, acontecementos do momento.

Ciencia e tecnoloxía: tecnoloxías da información e da comunicación...

Traballo e profesión: tarefas que se desenvolven no traballo, desemprego e procura de traballo, condicións laborais, seguridade e riscos laborais... Actividades económicas e comerciais: comercio, entidades e empresas, industria...

Relacións familiares e sociais: actos sociais, tipos e formas de relación social, formas e tratamentos.

b) Contidos gramaticais

Fan referencia ás capacidades do alumnado á hora de seleccionar e usar estruturas de lingua en función da súa pertinencia para acadar a intención comunicativa en cada actividade de lingua. Os contidos que se relacionan deberán adaptarse ás características propias de cada idioma, á organización de cada nivel e ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado.

Primeiro cuadrimestre

Flexión de xénero e número do substantivo e do adxectivo

Posición e gradación do adxectivo. A comparación

Determinantes. Artigo, demostrativo, posesivo, indefinido, cuantificadores

Posición e concordancia dos elementos da oración

Uso da impersonalidade

Uso do imperativo afirmativo e negativo

Pronome tónico e átono. Presenza e ausencia. Función de suxeito e complemento

Réxime preposicional con verbos frecuentes

Conxuncións coordinantes e subordinantes máis usuais

Posición e concordancia dos elementos oracionais

Oración simple: enunciativa, afirmativa, negativa, interrogativa, exclamativa, impersonal

Correlación temporal nas oracións

Uso de conectores propios do nivel

Gramática textual. Procedementos de organización estrutural de textos orais e escritos

Secondo cuadrimestre

Uso da impersonalidade

Usos do tempo de indicativo e subxuntivo en verbos regulares e irregulares máis frecuentes

O aspecto. Incoativo, durativo

O modo. Expresión de cortesía, desexo, recomendación, condición

Réxime preposicional con verbos frecuentes
Adverbios. Usos e formas máis frecuentes
Conxuncións coordinantes e subordinantes máis usuais
Posición e concordancia dos elementos oracionais
Oración simple: enunciativa, afirmativa, negativa, interrogativa, exclamativa, impersonal.
-Oración composta. Coordinación
-Oración composta. Subordinación: de relativo, temporais, lugar, modo, causais, finais, condicionais
Correlación temporal nas oracións
Uso de conectores propios do nivel
Gramática textual. Procedementos de organización estrutural de textos orais e escritos

c) Contidos fonéticos

Traballaranse ao longo de todo o curso:
Revisión dos sons e fonemas vocálicos e consonánticos facendo especial atención á oposición consoante dobre/ simple: caro/ carro; palla/ pala, etc. Agrupacións e combinacións.
Fonemas italianos non existentes en castelán ou que funcionan de xeito diferente (/v/ labiodental, /b/, /d/, /g/ sempre oclusivos en italiano a diferenza do castelán, /r/ vibrante simple en inicio de palabra, /t/ /d/ /dz/, /ts/, /z/ sonoro fronte a /s/ xordo).
Pronuncia do s-impuro a principio de palabra: studente.
Procesos fonolóxicos.
Elisión: *l'amico, quell'importante appuntamento, alcun'altra, sant'Agostino.*
Apócope: *un uomo, nessun paese, un gran fracasso, fra Cristoforo, l'ingegner Scotti, il dottor Rossi,* etc.
Intensificación consonántica: /sarà bbreve/, /è vvero/, /arroma/; *siffatto, frapporte, ebbene, oppure, atterrare,* etc.
Acentos dos elementos léxicos illados. Uso do d como consoante eufónica: *ed, ad.*
Diferenzas acentuais entre italiano e castelán: *democrazia, farmacia, periferia.*
Acento no sintagma (grave ou agudo) e na oración.
Aspectos básicos do ritmo e da entoación. Diferenciación clara das distintas curvas de entoación.

d) Contidos ortográficos

Os contidos serán esencialmente os mesmos cos recollidos no nivel básico. A diferenza radicarán no maior nivel de corrección e de flexibilidade que lle poderá ser esixido ao alumnado.
Traballaranse ao longo de todo o curso.
Revisión do sistema ortográfico italiano.
Signos ortográficos: usos da puntuación e das maiúsculas. Punto, coma, punto e coma, dou puntos, puntos suspensivos, de exclamación ou interrogación, etc.
División de palabras no final da liña. Estrutura silábica.

3.2. Competencias socioculturais

Fan referencia ao coñecemento e aplicación dos recursos que lle permitan ao alumnado comportarse e comunicarse con efectividade en diferentes situacións, tendo en conta os aspectos socioculturais e sociolingüísticos. Estes contidos deben enmarcarse nunha perspectiva intercultural e deberán estar integrados nas diferentes áreas temáticas á hora de elaborar os materiais didácticos.

Teranse en conta as seguintes áreas: a vida cotiá, as relacións persoais e profesionais, as convencións sociais e a linguaxe corporal.

3.3. Competencias extratécnicas

Fan referencia á capacidade do alumnado para aprender autonomamente, resolver as dificultades que lle poidan xurdir e ser consciente da súa propia aprendizaxe responsabilizándose do proceso dun xeito activo. Os contidos que se relacionan deberán adaptarse ás características propias de cada idioma, á organización de cada nivel, ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado e ás distintas actividades de lingua.

As estratexias de aprendizaxe danlle a posibilidade ao alumnado de regular a súa aprendizaxe, así como de transformar e xestionar a nova información da lingua obxecto de estudo. Así o alumnado poderá:

Explicar o que sabe, como o aprendeu e dirixir a súa aprendizaxe para seguir aprendendo.

Planificar a propia aprendizaxe establecendo os seu propios obxectivos a curto e a longo prazo.

Organizar o material de aprendizaxe cos instrumentos de apoio necesarios (manuais, caderno de aprendizaxe...).

Regular e autoavaliar o propio proceso detectando os erros e os logros nas tarefas.

Utilizar todos os medios ao seu alcance (Internet, proxectos sobre diversos temas, axuda doutros/as falantes...)

Repetir, recoñecer e usar modelos de lingua etc.

Relacionar a información nova con coñecementos previos.

Deducir e establecer relacións entre as linguas coñecidas.

Resumir para comprender e producir textos orais ou escritos.

As estratexias de comunicación permiten mobilizar os propios recursos para poñer en funcionamento as actividades de lingua, así como establecer e manter a comunicación cos medios lingüísticos dispoñibles. Así, o alumnado poderá:

Activar e procurar coñecementos previos sobre a lingua, a situación, os contidos, as persoas...; informarse se hai axudas visuais etc.

Identificar o tipo de texto para adaptarse á súa comprensión.

Tomar conciencia do que se quere aprender: do contido xeral, da información específica, da información polo miúdo.

Establecer hipóteses e inferir outros tipos de informacións a partir de elementos paratextuais (entoación, velocidade...) e extratextuais (imaxes, gráficos, fotografías...).

Restablecer e anticipar posicións en relación ao que segue no texto (palabra, frase, resposta...).

Reformular hipóteses sobre o contido e o contexto a partir da comprensión de novos elementos do propio texto, utilizando o seu coñecemento previo e experiencias.

Asegurar a comprensión, repetir o comprendido, preguntar sobre o dito, volver escoitar o texto tendo en conta determinados aspectos.

Solicitar repeticións, pedir que se explique unha palabra clave, dicir que non se entendeu.

Recoñecer as dificultades de comprensión, debido a posibles factores de distorsión, á velocidade coa que se expresa etc.

4. Avaliación

4.1. Criterios de cualificación e mínimos esixibles

4.1.1. Criterios de cualificación

A proba final de certificación consta de cinco actividades de lingua:

- Comprensión de textos orais
- Producción e coprodución de textos orais
- Comprensión de textos escritos
- Producción e coprodución de textos escritos
- Mediación de textos escritos e orais

As cualificacións definitivas obtidas expresaranse mediante os termos de “apto/a”, “non apto/a” ou “non presentado/a”.

Será apto o alumnado que na suma total de todas as destrezas acadase un mínimo de 81,25 puntos, equivalente a o 65% da nota e sempre e cando supere as cinco actividades de lingua. Para a súa superación debe tamén obter un mínimo de 12,5 puntos en cada actividade de lingua pero tamén ten que sumar entre as cinco actividades de lingua un mínimo de 81,25 puntos que son os necesarios para aprobar, é dicir, o 65% da puntuación total.

Na convocatoria extraordinaria de xuño o alumnado examínase das actividades de lingua non superadas ou non presentadas na convocatoria ordinaria.

Tamén poderá repetir voluntariamente aquelas actividades de lingua nas que acadara os 12,5 puntos pero e non alcanzara o mínimo do 65% (16,25/25) na proba na convocatoria ordinaria de xuño, para poder así acadar a puntuación mínima global de 81,25 puntos. Neste caso só se lle terá en conta o resultado si este é superior ó resultado da convocatoria ordinaria de xuño

A puntuación máxima total da proba ascende a 125 puntos, correspondendo 25 puntos a cada actividade de lingua.

O alumnado que non supere todas as actividades de lingua deberá repetir curso.

A cualificación positiva final conducirá á obtención do certificado do nivel correspondente e permitirá o acceso ao seguinte nivel.

4.1.2. Mínimos esixibles

É quen de coñecer e aplicar á comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos comúns relativos á vida cotiá e reconece léxico oral de uso frecuente relativo a asuntos cotiáns, de carácter xeral, ou relacionados cos propios intereses.

É quen de inferir do contexto e do cotexto, normalmente de maneira correcta, os significados dalgunhas palabras e expresións que descoñece, aplicando as estratexias máis adecuadas en cada caso para a comprensión do sentido xeral, a información esencial, os puntos e ideas principais e os detalles máis relevantes do texto

É capaz de discriminar os patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común.

É quen de aplicar adecuadamente as estratexias para producir textos orais breves ou de media extensión, coherentes e de estrutura simple e clara, utilizando unha serie de procedementos sinxelos para adaptar ou reformular a mensaxe e reparar a comunicación, seguindo os patróns discursivos de uso máis frecuente en cada contexto, interactuando de maneira sinxela en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou manter a quenda de palabra.

É quen de utilizar adecuadamente un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información relativa a temas coñecidos en situacións habituais e cotiás, aínda que cometa erros importantes pronunciando e entoando de maneira clara e intelixible, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro ou cometa erros de pronuncia, sempre que non interrompan a comunicación, e os interlocutores/as teñan que solicitar repeticións de vez en cando.

É capaz de aplicar á comprensión do texto os aspectos socioculturais comúns relativos á comunicación escrita nas culturas es que se usa o idioma aplicando as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, a información esencial, os puntos e ideas principais e os detalles máis relevantes do texto.

É capaz de comprender léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos cotiás e pode inferir do contexto e do cotexto os significados dalgunhas palabras e expresións que descoñece e recoñece os valores e os significados asociados a convencións de formato, tipográficas, ortográficas e de puntuación de uso común, así como abreviaturas e símbolos de uso frecuente.

É quen de tomar notas concisas nunha actividade de aula en lingua estándar, sempre que o tema sexa coñecido e o discurso se formule dun modo sinxelo e se articule con claridade e amosa un control razoable de estruturas sintácticas de uso frecuente e emprega mecanismos simples de cohesión. Utiliza un repertorio léxico escrito de uso frecuente suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

É quen de identificar a información clave que debe transmitir, así como as intencións básicas das persoas emisoras e receptoras cando este aspecto é relevante e de facilitar a comprensión das persoas participantes, recorrendo a comparacións e conexións sinxelas e directas con aquilo que pensa que poden coñecer.

4.2. Procedementos e instrumentos de avaliación

A avaliación das ensinanzas de idiomas de réxime especial ten como obxectivo valorar o grao de dominio que posúe o alumnado como usuario dun idioma determinado e, se é o caso, adoptar as medidas e as estratexias oportunas para mellorar o proceso de ensino aprendizaxe co fin de acadar os obxectivos académicos propostos.

A avaliación terá por obxecto cualificar e, de ser o caso, certificar o nivel de competencia comunicativa adquirido polo alumnado como resultado do seu proceso de aprendizaxe.

De xeito que o alumnado afrontará este proceso de avaliación nas seguintes modalidades:

- Avaliación inicial (ou de diagnóstico)
- Avaliación de progreso (ou formativa)
- Avaliación certificadora
- A autoavaliación

Avaliación inicial (ou de diagnóstico): O profesorado a inicio de curso fará unha avaliación de diagnóstico para coñecer o nivel e as características do seu alumnado.

Avaliación de progreso (ou formativa): Nesta modalidade tanto profesorado como alumnado poden observar, reflexionar e valorar o proceso de aprendizaxe. Avaliarase o progreso e logro de obxectivos do alumnado de forma frecuente e interactiva mediante procesos de observación na aula e recollida e avaliación de tarefas. O profesorado informará ó alumnado sobre o seu progreso despois do primeiro cuadrimestre.

Avaliación certificadora

Este tipo de avaliación levarase a cabo no último curso de cada nivel para obter o certificado correspondente. Servirá para medir o dominio de lingua que posúe o alumnado.

As probas de certificación responderán a un modelo competencial e centraranse en avaliar os obxectivos xerais e específicos do nivel.

Autoavaliación

A autoavaliación é un instrumento clave no proceso de ensino-aprendizaxe. Autoavaliarse consiste na capacidade do alumnado e do profesorado de xulgar os logros acadados respecto aos obxectivos establecidos. No caso do alumnado, permite desenvolver a capacidade de aprender a aprender, céntrase nos procesos e aumenta a capacidade de ser responsable da propia aprendizaxe. No caso do profesorado, permite adaptar o proceso de ensino-aprendizaxe (materiais, metodoloxía, temporalización etc.) ás necesidades do alumnado e ás súas propias.

Con esta finalidade, a programación debe incluír as directrices para levar a cabo a avaliación da práctica docente. O profesorado avaliará o proceso de ensino e a súa propia práctica docente en relación co logro dos obxectivos e o desenvolvemento das competencias básicas. Para levar a cabo esta avaliación teranse en conta, como mínimo, os seguintes elementos:

- A adecuación dos obxectivos, contidos e criterios de avaliación ás características e ás necesidades do alumnado
- A aprendizaxe lograda polo alumnado
- As medidas de individualización do ensino
- O desenvolvemento da programación (estratexias de ensino, procedementos de avaliación, organización da aula, aproveitamento dos recursos...)
- A idoneidade da metodoloxía e dos materiais curriculares
- As necesidades de actualización do profesorado (didáctica, lingüística, medolóxica...)
- A coordinación co resto do profesorado

4.3. Criterios de avaliación

4.3.1. Actividades de comprensión de textos orais

Comprende o que se fala respecto dos temas máis habituais dun ámbito próximo, nos que se dean opinións e se fale de experiencias persoais, sempre que a pronuncia sexa clara e se desenvolva sen modismos ou expresións pouco frecuentes e cunha velocidade normal.

Identifica e comprende a maior parte do contido de conversas que xorden habitualmente na práctica profesional, nas que se abordan temas relacionados co traballo, coa educación e con asuntos públicos, sempre que sexan coñecidos e que a conversa sexa clara e ben estruturada.

Comprende e segue instrucións que lle permiten poñer en marcha instrumentos ou aparellos cotiáns, manexar e instalar aparellos relacionando o texto coas imaxes que lle facilitan a súa comprensión.

Comprende as ideas principais e os detalles específicos de tipo informativo en textos orais audiovisuais de natureza informativa (entrevistas, noticiarios, documentais...) que estean articulados con certa lentitude e claridade e nos que se traten temas coñecidos, aínda que non se comprendan algunhas opinións.

Comprende e segue a trama de textos e documentos audiovisuais de natureza narrativa (películas, series...) nos que o nivel de lingua é sinxelo e estándar e as axudas visuais permiten reconstruír o seu contido, aínda que se perda información.

Comprende e identifica palabras e ideas clave proporcionadas tanto polo texto coma polas imaxes que o ilustran, inferindo o significado de termos a partir do contexto lingüístico e dos coñecementos que se poidan ter do tema, doutras linguas e das características do medio no que aparece a información.

4.3.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais

Interactúa -inicia, mantén e finaliza- utilizando fórmulas simples en conversas relacionadas con temas cotiáns de interese persoal, ten un repertorio lingüístico sinxelo, ás veces precisa facer pausas para pensar o que quere dicir.

Manifesta opinións persoais, acordos e desacordos sobre temas do seu interese persoal, académico e profesional empregando fórmulas simples.

Desenvólvese nas transaccións e xestións máis comúns da vida cotiá (p. ex. nun asunto de saúde, xestións no banco, correos ou noutras institucións similares), sempre que as seus interlocutores e as súas interlocutoras falen con claridade e empreguen unha lingua estándar.

Solicita e intercambia información de forma sinxela sobre persoas, obxectos, lugares, accións e acontecementos dentro do seu campo de interese e sobre unha variedade de asuntos que lle son familiares do ámbito administrativo e académico, cun repertorio léxico propio do nivel.

Fai exposicións breves, previamente preparadas, nas que pode responder, en lingua estándar, a preguntas sinxelas que precisen aclaracións.

Interactúa de xeito sinxelo en intercambios claramente estruturados e resolve situacións comunicativas previsibles nunha viaxe (en tendas, hoteis, transportes, restaurantes...).

Pode participar nunha entrevista cun patrón estruturado de preguntas establecido con anterioridade, sempre que se manteñan dentro do ámbito predicible da interacción.

Pronuncia e entoa de xeito intelixible, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro ou cometa erros de pronuncia -sempre que non interrompan a comunicación- e os/as interlocutores/as teñan que solicitar repeticións de cando en vez.

4.3.3. Actividades de comprensión de textos escritos

Comprende e localiza a información relevante en textos do seu interese cun fin particular, como poden ser cartas, catálogos, anuncios publicitarios, guías turísticas etc.

Le cun nivel de comprensión global suficiente textos narrativos, orixinais ou adaptados, que non presenten excesiva dificultade para o seu nivel, coa axuda do dicionario.

Identifica e selecciona información relevante nun texto extenso (xornalístico, catálogo, folletos...), sempre que estea relacionado co seu interese ou ámbito profesional, coa finalidade de preparar, por exemplo, unha exposición.

Segue as instrucións que lle permiten poñer en marcha, manexar ou instalar un aparello, relacionando o texto coas imaxes que facilitan a súa comprensión.

Comprende léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos cotiáns e a temas xerais ou relacionados cos seus intereses persoais, educativos ou ocupacionais e pode, xeralmente de xeito correcto, inferir do contexto e do cotexto os significados dalgunhas palabras e expresións que descoñece.

4.3.4. Actividades de produción e coprodución de textos escritos

Redacta notas simples e breves -que poden presentar algunhas incoherencias-solicitando ou dando información de carácter inmediato, expresando opinións ou desexos.

Enche impresos e formularios que demandan información persoal, académica ou do propio ámbito profesional nos que se pode requirir algún tipo de explicación ou aclaración.

Redacta documentos, resumos e informes moi breves e sinxelos en formato convencional con información sobre feitos do ámbito persoal, académico e do seu campo profesional, nos que pode ofrecer a súa opinión sobre feitos concretos.

Realiza intercambios de información, en situacións de carácter habitual, sobre asuntos cotiáns ou de interese persoal utilizando fórmulas simples.

Toma notas concisas durante unha reunión, unha conferencia breve ou nunha actividade de aula en lingua estándar, sempre que o tema sexa coñecido e o discurso se formule dun modo sinxelo e se articule con claridade.

Utiliza, de xeito adecuado e para que resulte bastante comprensible, os signos de puntuación elementais (p. ex., punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex., uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións formais máis habituais de redacción de textos, tanto en soporte papel como dixital.

4.3.5. Actividades de mediación

Pode facilitar a comprensión entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas transmitindo informacións, opinións e argumentos sinxelos.

Pode facilitar a interacción entre persoas coñecidas no ámbito persoal e público, acomódase ao rexistro e ás funcións requiridas, aínda que non sempre o faga de xeito fluído.

Toma notas coa información necesaria que considera importante, trasládaa ás persoas destinatarias ou solicítala con anterioridade para tela dispoñible.

Identifica e reelabora por escrito a información básica ou complementaria que necesita e transmite a mensaxe con claridade e eficacia.

O alumnado que supere o nivel Intermedio **B2** poderá comunicarse sen esforzo con certo grao de fluidez e naturalidade en situacións habituais e específicas –sen erros importantes e cunha pronuncia clara–; posuirá conciencia lingüística suficiente para corrixirse e resolver ambigüidades; terá en conta a situación comunicativa para adaptarse ao rexistro; comprenderá textos orais e escritos de certa complexidade e distinguirá sen dificultade as ideas principais en textos de carácter concreto e abstracto. Será quen de producir textos claros e detallados sobre temas xerais diversos, poderá defender puntos de vista sobre cuestións xerais, indicando os puntos a favor e en contra e buscando argumentos para as distintas opcións.

O alumnado que acade este nivel disporá dun coñecemento da lingua suficiente para matizar e argumentar, gozará dun amplo repertorio de estruturas morfosintácticas variadas e algunhas complexas e disporá dunha riqueza léxica suficiente para expresarse, incluídas algunhas expresións idiomáticas de uso común.

1. Obxectivos xerais

Unha vez adquiridas as competencias correspondentes ao nivel intermedio **B2-1**, o alumnado será capaz de:

1.1. Actividades de comprensión de textos orais

Comprender o sentido xeral e as ideas principais dun discurso extenso ben organizado e relativamente complexo, sobre temas coñecidos ou técnicos da súa especialidade, de carácter concreto ou abstracto, en lingua estándar e transmitido a velocidade normal mediante calquera canle.

1.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais

Producir e coproducir descrições de temas concretos e abstractos en diferentes rexistros da lingua estándar, e participar en conversas e debates que traten temas cotiáns e nos que se requira certa fluidez e espontaneidade, confirmando a súa comprensión, defendendo os seus puntos de vista e facilitando a participación, cunha pronuncia e unha entoación claras, aínda que sexa evidente o acento estranxeiro, cometa erros e se poida corrixir.

C

1.3. Actividades de produción e coprodución de textos escritos

Producir e coproducir textos de certa extensión, ben organizados e con certo detalle, aínda que de complexidade limitada, sobre unha ampla serie de temas concretos e abstractos da vida cotiá ou relacionados coa súa especialidade, mesmo sintetizando información e argumentos procedentes de varias fontes. Utilizar unha ampla gama de recursos lingüísticos adecuándoos á situación comunicativa (rexistro, estilo), de maneira que os textos mostren unidade e coherencia interna, aínda que sexan esquemáticos e simples.

1.4. Actividades de mediación

Mediar entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas, oralmente ou por escrito, en situacións tanto habituais como máis específicas ou de certa complexidade nos ámbitos persoal, público, académico e profesional.

2. Obxectivos específicos

2.1. Actividades de comprensión de textos orais

O alumnado será capaz de:

Comprender conversas que presenten argumentación, aínda que certas limitacións para captar a ironía e o humor.

Comprender exposicións relativamente complexas sobre temas coñecidos, producidas a velocidade normal, en lingua estándar, cunha pronuncia clara e con marcadores explícitos.

Comprender información en mensaxes e avisos detallados feitos en lugares públicos na variedade estándar da lingua.

Comprender películas e series cunha trama sinxela e predicible, articuladas con claridade, a velocidade normal e en lingua estándar.

Comprender programas de actualidade, sobre temas de interese xeral e de temática coñecida, transmitidos nos medios de comunicación.

Comprender as liñas argumentais e as ideas principais dunha actividade lingüisticamente complexa, producida no ámbito académico ou na área profesional da súa especialidade.

2.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais

O alumnado será capaz de:

Interactuar espontaneamente en conversas sobre temas de interese persoal ou relacionados coa súa especialidade.

Resolver problemas relativos ao aloxamento, comida ou actividades comerciais, pedir información, expresar agrado ou desagrado co servizo e explicar brevemente un problema.

Explicar os síntomas relacionados cunha doenza e pedir información sobre os servizos de saúde e tratamento.

Dar opinión e argumentar, aínda que con algunhas limitacións e dificultades, en conversas e debates sobre temas coñecidos.

Pedir información complementaria ou aclaracións, por exemplo, no ámbito profesional ou académico, nunha visita guiada...

Expresar puntos de vista con claridade e de forma sinxela en discursos formais e reunións de traballo.

Facer preguntas nun relatorio, aula ou seminario sobre un tema coñecido ou previsible, aínda que a complexidade dos textos poida supoñer algunha dificultade.

Realizar unha presentación simple e curta sobre un tema coñecido, expoñendo experiencias, feitos etc.

2.3. Actividades de comprensión de textos escritos

O alumnado será capaz de:

Comprender con suficiente detalle correspondencia formal e informal, na que se utilice algún modismo ou expresión coloquial de uso frecuente.

Comprender diferentes tipos de textos, de temática xeral e de áreas específicas do seu interese, publicados nos medios de comunicación.

Comprender formularios administrativos habituais do ámbito persoal e profesional.

Comprender artigos e informes breves sobre temas actuais onde se adopten diferentes puntos de vista.

Comprender instrucións, informacións técnicas e de funcionamento de produtos de uso común relacionados coa súa profesión ou do seu interese.

Comprender textos relacionados con materiais de cursos de formación académica, tanto abstractos como concretos, de temas do seu ámbito de coñecemento.

Seguir a liña argumental de textos literarios contemporáneos de estrutura sinxela con amplo vocabulario (con axuda do dicionario).

2.4. Actividades de produción e coprodución de textos escritos

O alumnado será capaz de:

Escribir textos relatando feitos sinxelos, coherentes e con cohesión, de experiencias da vida cotiá.

Redactar informes breves transmitindo información e desenvolvendo argumentos, a favor e en contra, sobre asuntos de actualidade ou de temas da súa especialidade, aínda que requiran ser revisados.

Resumir ou reformular escritos breves dos medios de comunicación ou doutras fontes (p. ex. noticias e fragmentos de entrevistas ou documentais que conteñen opinións, argumentos e análises) así como a trama e a secuencia dos acontecementos de películas ou de obras de teatro.

Tomar notas nun relatorio claramente estruturado, nunha aula ou seminario sobre cuestións de actualidade coñecidas ou sobre temas da súa especialidade.

Descibir de xeito preciso e bastante detallado unha persoa, obxecto, servizo ou situación.

Facer comentarios sobre películas, libros, obras de teatro, manifestacións artísticas etc.

Producir textos de carácter académico, aínda que cun grao de elaboración limitada.

2.5. Actividades de mediación

O alumnado será capaz de:

Sintetizar e transmitir oralmente a terceiras persoas o sentido xeral, a información esencial, os puntos principais, os detalles máis relevantes, as opinións e actitudes, recompilados de diversos textos orais ou escritos procedentes de distintas fontes, sempre que os ditos textos estean ben organizados e producidos nalgunha variedade estándar da lingua, aínda que poida ter dificultade coas expresións idiomáticas.

Sintetizar e transmitir por escrito a terceiras persoas o sentido xeral, a información esencial, os puntos principais, os detalles máis relevantes, as opinións e actitudes recompilados de diversos textos orais ou escritos procedentes de distintas fontes sempre que os ditos textos estean ben organizados, producidos nalgunha variedade estándar da lingua e que se poidan volver escoitar ou reler as seccións difíciles.

3. Secuenciación e temporalización dos contidos

Non haberá libro de texto. As unidades didácticas basearanse no material didáctico seleccionado polo/a docente, que será proporcionado ao alumnado durante o curso. No ano académico 2022-2023 o curso escolar divídese en dous cuatrimestres: o primeiro cuatrimestre comprenderá desde o 8 de setembro ata febreiro. O segundo cuatrimestre rematará a finais de maio.

3.1. Competencias comunicativas

3.1.1. Competencias pragmáticas

a) Contidos funcionais

Fan referencia aos expoñentes que o alumnado precisa para desenvolver as funcións comunicativas nos diferentes contextos. Os expoñentes das funcións que se relacionan deberán adaptarse ás características propias de cada idioma, á organización de cada nivel e ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado.

Usos asertivos, relacionados coa expresión do coñecemento e a opinión:

Formular hipóteses sobre un determinado suceso presente ou pasado.

Comprender e expresarse con suficiencia en contextos académicos.

Redactar textos de ámbito académico.
Entender e aventurar un diagnóstico simple.
Desenvolverse con soltura nun comercio.
Expresar opinións sobre comportamentos, feitos e situacións.
Construír argumentos razoados.
Comparar e contrastar alternativas.
Reproducir mensaxes e opinións doutras persoas.
Sintetizar unha información.
Especular sobre causas e consecuencias.
Contrastar alternativas e sopesar vantaxes e desvantaxes.
Expresar hipóteses e posibilidades no pasado.
Recoñecer o grao de formalidade de diferentes textos.
Referir o contido dunha postal, dun correo electrónico, dunha información periodística...
Usos compromisorios, relacionados coa expresión de ofrecemento, a intención, a vontade e a decisión:
Poñer condicións para unha acción futura.
Negociar un acordo.
Ofrecerse a facer algo, ofrecer axuda.
Expresar intención ou vontade.
Usos directivos, teñen como finalidade que a persoa destinataria faga ou non faga algo:
Pedir opinións sobre algo ou alguén.
Facer correccións, aclaracións, rectificacións etc.
Lembrarlle algo a alguén ou advertir a outra persoa sobre algo.
Descubrir nun texto erros ou usos lingüísticos incorrectos.
Usos fáticos e solidarios, que se realizan para manter o contacto social:
Participar de xeito apropiado en diferentes tipos de situacións sociais.
Actuar segundo as conviccións propias da comunidade en que se integre (visitas, invitacións, aceptación, rexeitamento...)
Usos expresivos, cos que se expresan determinadas situacións:
Narrar unha lembranza empregando tempos do pasado.
Expresar dúbidas.
Presentar unha queixa ou reclamación.
Mostrar sorpresa e admiración.
Describir cambios de personalidade.
Discutir sobre a información recibida.

b) Contidos discursivos

- Coherencia e cohesión

Coherencia

Ofrecer información suficiente e relevante para cumprir o propósito comunicativo.
Utilizar a variedade de lingua estándar.
Utilizar o rexistro formal ou informal segundo o requira a situación de comunicación.
Seleccionar con certa precisión o léxico e as estruturas sintácticas pertinentes para acadar o propósito comunicativo segundo o tema que se trate.
Adaptarse ás características, á organización e ao formato dos textos orais e escritos a que se enfronta ou que produce, recollidos na epígrafe.
Utilizar recursos lingüísticos adecuados para garantir a coherencia espazo-temporal.

Cohesión

Iniciar, desenvolver e rematar textos en diferentes situacións de interacción escrita.

Iniciar, manter e rematar conversas en diferentes situacións de interacción oral.
Tomar, manter e ceder a quenda de palabra en diferentes situacións de interacción oral respectando as regras e as convencións.
Usar os conectores discursivos para iniciar, continuar, engadir, exemplificar e concluír.
Intentar manter a cohesión temática do texto utilizando recursos tales como a correferencia (por exemplo o uso de artigos, pronomes, demostrativos, concordancias), a elipse, as repeticións, etc.
Organizar de xeito sinxelo o discurso de maneira que se distinga o tema principal dos temas secundarios.
Utilizar conectores do nivel para expresar relacións lóxicas tales como causa, consecuencia, finalidade, etc.
Recoñecer ou utilizar a reformulación como recurso para intentar garantir a comprensión nunha situación de comunicación.
Utilizar os patróns de entoación adecuándoos á situación comunicativa.
Utilizar con certa precisión os recursos de puntuación adecuándoos ás regras e convencións propias dos textos recollidos na epígrafe.

- **Tipoloxía de textos**

Traballarase a seguinte tipoloxía de **textos orais**:

Anuncios publicitarios

Instrucións e indicacións

Conversas formais e informais

Debates e discusións formais

Entrevistas de traballo e académicas, consultas médicas...

Enquisas

Audiovisuais: películas, programas de lecer, telexornais, documentais, material gravado

Presentacións

Cancións

Representacións teatrais

Traballarase a seguinte tipoloxía de **textos escritos**:

Anuncios publicitarios e anuncios por palabras

Correspondencia persoal e formal: cartas comerciais, reclamacións, notas e mensaxes...

Textos xornalísticos: noticias, reportaxes, cartas ao director, entrevistas...

Informes, resumos e esquemas

Textos literarios: contos, relatos breves, poemas, teatro...

Novelas gráficas, bandas deseñadas e tiras cómicas

Documentos oficiais: formularios, impresos, instancias...

Documentos comerciais: contratos, facturas, cartas comerciais...

Catálogos

Manuais de instrucións

Guións

Currículo

Dicionarios

Prospectos

Receitas de cociña

Adiviñas

Biografías

3.1.2. Competencias sociolingüísticas

Un enfoque centrado no uso do idioma supón necesariamente a súa dimensión social e cultural. Se terán en conta as seguintes áreas de ámbito sociocultural:

A vida cotiá: actividades diarias, hábitos de estudo e traballo, ocio, cociña e alimentos, convencións sociais e comportamentos nos distintos establecementos; festividades, celebracións e vacacións, horarios laborais e prácticas de traballo; hábitos e afeccións; medios de comunicación.

Os servizos públicos: comportamentos e uso de instalacións públicas (deportivas, académicas, culturais, sanitarias, etc.) e espazos públicos (prazas, parques, rúas, etc.); mobiliarios urbano, mantemento e limpeza de espazos públicos; reciclaxe; protección civil (bombeiros, persoal sanitario, etc.).

As condicións de vida: vivenda, contorna, estrutura social, atención á infancia, a persoas maiores, discapacitados, inmigrantes, a persoas sen recursos económicos, a persoas maltratadas; ONGs, asociacións e institucións sen ánimo de lucro; corpos e instalacións de seguridade (loita contra a drogadicción, a delincuencia, etc.)

O contorno xeográfico: relación coa natureza e protección do medio ambiente; parques naturais e rutas; reservas de biodiversidade; urbanismo e organización xeográfica; política forestal e xestión dos recursos; zonas de costa e de interior.

As relacións persoais: relacións entre sexos, novas formas de relación interpersoal; relación familiares, relación de poder e solidariedade; relacións a través das TICs, relacións entre xeracións, relacións con outras clases sociais, razas e comunidades; citas e encontros; saúdos entre coñecidos e descoñecidos; normas de cortesía e de tratamento, pautas de comportamento social; grao de permisividade co comportamento dos nenos nos lugares públicos.

Valores, crenzas e actitudes respecto a: grupos profesionais, riqueza, culturas, costumes, valores, rexionais, seguridade, política, institucións, tradicións, celebracións, manifestacións artísticas, minorías, identidade nacional, países, estados e pobos estranxeiros.

As convencións sociais: vestimenta, protocolos, ofrecer e recibir hospitalidade, ofrecer e pedir axuda, invitar, prestar cousas e diñeiro, etc., asistir a convencións, conmemoracións e actos sociais.

O comportamento ritual: cerimoniais e prácticas relixiosas (bautizos, vodas, velorios, etc); comportamento en representacións e cerimoniais públicas; celebracións, festividades, bailes, etc. A linguaxe corporal.

Lingua e sociedade: interferencias lingüísticas; recoñecemento doutras linguas (linguas minoritarias, linguas que comparten o mesmo territorio); promoción e conservación doutras linguas; o plurilingüismo.

3.1.3. Competencias lingüísticas

a) Contidos léxicos-semánticos

Os contidos léxicos deberanse adaptar ás realidades socioculturais dos países das linguas obxecto de estudo, á organización de cada nivel, ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado e ás actividades de lingua. Estes contidos fan referencia á capacidade do alumnado para recoñecer, comprender e usar o léxico que lle permita desenvolverse nos temas que se relacionan.

Primeiro cuadrimestre

UNIDADES 0 e 1 do libro de texto

Identificación persoal: títulos e tratamentos, biografía, valores persoais, afeccións...

Actividades artísticas: música e danza, arquitectura, pintura e escultura, literatura, fotografía, artesanía, cine e teatro, novas manifestacións artísticas...

Alimentación: dieta, nutrición e gastronomía...

Clima, condicións atmosféricas e ambiente: paisaxe urbana e rural, meteoroloxía, natureza, ecoloxía e problemas ambientais...

Vivenda, fogar e contorna: tipos de vivenda, compra e alugueiro, mudanza e instalación, equipamento e decoración...

Secondo cuadrimestre

UNIDADES 2 e 3 do libro de texto

Relacións humanas e sociais: tipos e formas de relacións sociais, celebracións e actos familiares, sociais e relixiosos...

Traballo e profesión: tarefas que se desenvolven no traballo, desemprego e procura de traballo, condicións laborais, seguridade e riscos laborais

Política e sociedade: institucións, formas de goberno, conflitos e movementos sociais, modas e tendencias sociais...

Tempo libre e actualidade: actividades de lecer e culturais, acontecementos do momento...

Ciencia e tecnoloxía: avances científico e tecnolóxicos, tecnoloxías da información e da comunicación...

Información e medios de comunicación: prensa escrita, televisión e radio, Internet....

b) Contidos gramaticais

Fan referencia ás capacidades do alumnado á hora de seleccionar e usar estruturas de lingua en función da súa pertinencia para acadar a intención comunicativa en cada actividade de lingua. Os contidos que se relacionan deberán adaptarse ás características propias de cada idioma, á organización de cada nivel e ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado.

Primeiro cuadrimestre

Flexión de xénero e número do substantivo e do adxectivo
Posición e gradación do adxectivo. A comparación
Pronome tónico e átono. Presenza e ausencia. Función de suxeito e complemento
Determinantes. Artigo, demostrativo, posesivo, indefinido, cuantificadores
Posición e concordancia dos elementos da oración
Uso da impersonalidade
Usos do tempo de indicativo e subxuntivo en verbos regulares e irregulares máis frecuentes
O aspecto. Incoativo, durativo
O modo. Expresión de cortesía, desexo, recomendación, condición
Réxime preposicional con verbos frecuentes
Adverbios. Usos e formas máis frecuentes
Conxuncións coordinantes e subordinantes máis usuais
Posición e concordancia dos elementos oracionais
Oración simple: enunciativa, afirmativa, negativa, interrogativa, exclamativa, impersonal
Oración composta. Coordinación
Oración composta. Subordinación: de relativo, temporais, lugar, modo, causais, finais, condicionais
Uso de conectores propios do nivel
Gramática textual. Procedementos de organización estrutural de textos orais e escritos

Secondo cuadrimestre

Flexión de xénero e número do substantivo e do adxectivo (afondamento)
Posición e gradación do adxectivo. A comparación (afondamento)
Pronome tónico e átono. Presenza e ausencia. Función de suxeito e complemento (afondamento)
Determinantes. Artigo, demostrativo, posesivo, indefinido, cuantificadores
Posición e concordancia dos elementos da oración
Uso da impersonalidade
Usos do tempo de indicativo e subxuntivo en verbos regulares e irregulares máis frecuentes (afondamento)
Uso do imperativo afirmativo e negativo
O aspecto. Incoativo, durativo
O modo. Expresión de cortesía, desexo, recomendación, condición
O discurso referido: estilo directo e estilo indirecto
Posición e concordancia dos elementos oracionais
Oración composta. Coordinación (afondamento)
Oración composta. Subordinación: de relativo, temporais, lugar, modo, causais, finais, condicionais (afondamento)
Correlación temporal nas oracións
Uso de conectores propios do nivel (afondamento)
Gramática textual. Procedementos de organización estrutural de textos orais e escritos

c) Contidos fonéticos

Fan referencia á capacidade do alumnado para recoñecer, seleccionar e producir os patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común (aínda que sexa perceptible o acento estranxeiro), así como os elementos gráficos e as convencións ortográficas. Os contidos que se relacionan deberán adaptarse ás características propias de cada idioma, á

organización de cada nivel, ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado e ás actividades de lingua.

Afondamento respecto do visto nos cursos anteriores.

Fonética e fonoloxía. Revisión dos sons e fonemas vocálicos e consonánticos. Agrupacións e combinacións: tritongos: /w/ + /j/ + vogal (seguiamo, quiete) /j/ + /w/ + vogal (aiuola, fumaiuolo); /w/ + vogal + /j/ + vogal (muoio, cuoio).

Procesos fonolóxicos.

Elisión: adxectivos bello, santo.

Apócope: vocálica (nomes suora, adverbios bene); silábica (nomes comúns, propios e topónimos; adxectivos bello, grande, migliore, santo).

Intensificación consonántica. Intensificación sintáctica: /a 'kkaza/.

Acento dos elementos léxicos illados.

Acento no sintagma e na oración.

Aspectos básicos do ritmo e da entoación.

Introdución ás variedades rexionais na pronunciación e na entoación

d) Contidos ortográficos

Revisión do sistema ortográfico italiano. Uso dos caracteres nas súas diversas formas. Maiúsculas (siglas, os puntos cardinais, os séculos), cursiva, negriña.

Signos ortográficos (acento, apóstrofo, comiñas, parénteses, puntos suspensivos, asterisco, barra).

División de palabras no final da liña. Estrutura silábica.

3.2. Competencias socioculturais

Teranse en conta os marcadores lingüísticos das relacións sociais, normas de cortesía, rexistros nas seguintes áreas: a vida cotiá, os servizos públicos, as condicións de vida, as relacións persoais, as convencións sociais, os valores e crenzas.

3.3. Competencias extratécnicas

Coñecemento e uso das estratexias de planificación, execución, control e reparación da **comprensión de textos orais**:

- Mobilización de esquemas e información previa sobre o tipo de tarefa e o tema.
- Identificación do tipo textual, adaptando a comprensión a este.
- Distinción de tipos de comprensión (sentido xeral, información esencial, puntos principais, detalles relevantes, ou opinións ou actitudes implícitas).
- Formulación de hipóteses sobre o contido e o contexto.
- Inferencia e formulación de hipóteses sobre significados a partir da comprensión de elementos significativos, lingüísticos e paralingüísticos.
- Comprobación de hipóteses: axuste das claves de inferencia cos esquemas de partida.
- Reformulación de hipóteses a partir da comprensión de novos elementos.

Coñecemento e uso das estratexias de planificación, execución, control e reparación da **producción e coprodución de textos orais**:

- Activar esquemas mentais sobre a estrutura da actividade e o texto específicos (p. ex. presentación > presentación formal).
- Identificar o baleiro de información e opinión e valorar o que pode darse por suposto, concibindo a mensaxe con claridade e distinguindo a súa idea ou ideas principais e a súa estrutura básica.
- Adecuar o texto á persoa destinataria, ao contexto e á canle, aplicando o rexistro e as características discursivas adecuadas a cada caso.
- Apoiarse en e sacar o máximo partido dos coñecementos previos (utilizar linguaxe «prefabricada»...).
- Expresar a mensaxe con claridade, coherencia, estruturándoa adecuadamente e axustándose aos modelos e fórmulas de cada tipo de texto.
- Reaxustar a tarefa (emprender unha versión máis modesta da tarefa) ou a mensaxe (facer concesións no que realmente se queredría expresar), tras valorar as dificultades e os recursos dispoñibles.
- Compensar as carencias lingüísticas mediante procedementos lingüísticos (p. ex. modificar palabras de significado parecido, ou definir ou parafrasear un termo ou expresión), paralingüísticos ou paratextuais (p. ex. pedir axuda; sinalar obxectos, usar deícticos ou realizar accións que aclaren o significado; usar linguaxe corporal culturalmente pertinente (xestos, expresións faciais, posturas, contacto visual ou corporal, proxémica), ou usar sons extralingüísticos e calidades prosódicas convencionais).
- Controlar o efecto e o éxito do discurso mediante a petición e o ofrecemento de aclaración e reparación da comunicación.

Coñecemento e uso das estratexias de planificación, execución, control e reparación da **comprensión de textos escritos**:

- Mobilización de esquemas e información previa sobre o tipo de tarefa e o tema.
- Identificación do tipo textual, adaptando a comprensión a este.
- Distinción de tipos de comprensión (sentido xeral, información esencial, puntos principais ou opinións implícitas...).
- Formulación de hipóteses sobre o contido e o contexto.
- Inferencia e formulación de hipóteses sobre significados a partir da comprensión de elementos significativos, lingüísticos e paralingüísticos (soporte, imaxes e gráficos, trazos ortotipográficos...).
- Reformulación de hipóteses a partir da comprensión de novos elementos.

Estratexias de planificación, execución, control e reparación da **produción e coprodución de textos escritos**:

- Activar esquemas mentais sobre a estrutura da actividade e o texto específicos (escribir unha carta de presentación, un informe...).
- Identificar o baleiro de información e opinión e valorar o que pode darse por suposto, concibindo a mensaxe con claridade e distinguindo a súa idea ou ideas principais e a súa estrutura básica.
- Adecuar o texto á persoa destinataria, ao contexto e á canle, aplicando o rexistro e as características discursivas adecuadas a cada caso.
- Apoiarse en e sacar o máximo partido dos coñecementos previos (utilizar linguaxe «prefabricada»...).
- Localizar e usar adecuadamente recursos lingüísticos ou temáticos (uso dun dicionario ou dunha gramática, obtención de axuda...).
- Expresar a mensaxe con claridade axustándose aos modelos e fórmulas de cada tipo de texto.
- Reaxustar a tarefa (emprender unha versión máis modesta da tarefa) ou a mensaxe (facer concesións no que realmente lle gustaría expresar), tras valorar as dificultades e os recursos dispoñibles.
- Controlar o efecto e o éxito do discurso mediante a petición e o ofrecemento de aclaración e reparación da comunicación.

4. Avaliación

4.1. Criterios de cualificación mínimos esixibles

4.1.1. Criterios de cualificación

A proba final de promoción consta de cinco actividades de lingua:

- Comprensión de textos orais
- Produción e coprodución de textos orais
- Comprensión de textos escritos
- Produción e coprodución de textos escritos
- Mediación de textos escritos e orais

As cualificacións definitivas obtidas expresaranse mediante os termos de “apto/a” “non apto/a” ou “non presentado/a”.

Será apto o alumnado que na suma total de todas as destrezas acade un mínimo de 81,25 puntos, equivalente a o 65% da nota e sempre e cando supere as cinco actividades de lingua. Para a súa superación debe tamén obter un mínimo de 12,5 puntos en cada actividade de lingua pero tamén ten que sumar entre as cinco actividades de lingua un mínimo de 81,25 puntos que son os necesarios para aprobar, é dicir, o 65% da puntuación total.

Na convocatoria extraordinaria de xuño o alumnado examínase das actividades de lingua non superadas ou non presentadas na convocatoria ordinaria.

Tamén poderá repetir voluntariamente aquelas actividades de lingua nas que acadara os 12,5 puntos pero e non alcanzara o mínimo do 65% (16,25/25) na proba na convocatoria ordinaria de xuño, para poder así acadar a puntuación mínima global de 81,25 puntos. Neste caso só se lle terá en conta o resultado si este é superior ó resultado da convocatoria ordinaria de xuño

A puntuación máxima total da proba ascende a 125 puntos, correspondendo 25 puntos a cada actividade de lingua.

Avaliarase o progreso e logro de obxectivos do alumnado de forma frecuente e interactiva mediante procesos de observación na aula e recollida e avaliación de tarefas. O profesorado informará ó alumnado sobre o seu progreso despois do primeiro cuatrimestre.

A cualificación positiva final permitirá o acceso ao seguinte nivel.

O alumnado que non supere todas as actividades de lingua deberá repetir curso.

4.1.2. Mínimos esixibles

É capaz de comprender, con certa dificultade, o sentido xeral, a información esencial, os puntos principais, os detalles máis relevantes e as opinións e actitudes, tanto implícitas como explícitas, dos e das falantes en textos orais conceptual e estruturalmente complexos, sobre temas de carácter xeral ou dentro do propio campo de interese ou especialización, articulados a velocidade normal, nalgunha variedade estándar da lingua e a través de calquera canle, incluso cando as condicións de audición non sexan boas.

É quen de producir e coproducir, con certa dificultade, independentemente da canle, textos orais claros e o bastante detallados, de certa extensión, ben organizados e adecuados á persoa interlocutora e ao propósito comunicativo específicos, sobre temas diversos de interese xeral, persoal ou dentro do propio campo de especialización, nunha variedade de rexistros e estilos estándar, e cunha pronuncia e entoación claras e naturais, e un grao de espontaneidade, fluidez e corrección que lle permita comunicarse con eficacia, aínda que poida cometer erros esporádicos que provoquen a incompreensión, dos que adoita ser consciente e que pode corrixir.

É capaz de comprender, con certa dificultade, con suficiente facilidade o sentido xeral, a información esencial, os puntos principais, os detalles máis relevantes e as opinións e actitudes da autoría, tanto implícitas como explícitas, en textos escritos conceptual e estruturalmente complexos, sobre temas diversos de interese xeral, persoal ou dentro do propio campo de especialización, nalgunha variedade estándar da lingua e que conteñan expresións idiomáticas de uso común, sempre que poida releer as seccións difíciles.

É quen de producir e coproducir, con certa dificultade, independentemente do soporte, textos escritos de certa extensión, ben organizados e bastante detallados, sobre unha ampla serie de temas xerais, de interese persoal ou relacionados co propio campo de especialización, utilizando apropiadamente unha ampla gama de

recursos lingüísticos propios da lingua escrita e adecuando con eficacia o rexistro e o estilo á situación comunicativa.

É quen de mediar, con certa dificultade, entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas en situacións tanto habituais como máis específicas e de maior complexidade nos ámbitos persoal, público, educativo e ocupacional

4.2. Procedementos e instrumentos de avaliación

A avaliación das ensinanzas de idiomas de réxime especial ten como obxectivo valorar o grao de dominio que posúe o alumnado como usuario dun idioma determinado e, se é o caso, adoptar as medidas e as estratexias oportunas para mellorar o proceso de ensino aprendizaxe co fin de acadar os obxectivos académicos propostos.

A avaliación terá por obxecto cualificar e, de ser o caso, certificar o nivel de competencia comunicativa adquirido polo alumnado como resultado do seu proceso de aprendizaxe.

De xeito que o alumnado afrontará este proceso de avaliación nas seguintes modalidades:

- Avaliación inicial (ou de diagnóstico)
- Avaliación de progreso (ou formativa)
- Avaliación de promoción (ou sumativa)
- A autoavaliación

Avaliación inicial (ou de diagnóstico): O profesorado a inicio de curso fará unha avaliación de diagnóstico para coñecer o nivel e as características do seu alumnado.

Avaliación de progreso (ou formativa): Nesta modalidade tanto profesorado como alumnado poden observar, reflexionar e valorar o proceso de aprendizaxe. Avaliarase o progreso e logro de obxectivos do alumnado de forma frecuente e interactiva mediante procesos de observación na aula e recollida e avaliación de tarefas. O profesorado informará ó alumnado sobre o seu progreso despois do primeiro cuadrimestre.

Avaliación de promoción (ou sumativa)

Esta levarase a cabo nos cursos non certificadores e servirá para determinar se o alumnado foi quen de alcanzar os obxectivos propostos. Este tipo de avaliación terá por obxecto determinar a promoción ao curso inmediatamente superior, sempre que se acade un resultado positivo no conxunto das actividades de lingua; e valorarase o aproveitamento do alumnado, conforme aos criterios e procedementos que, con carácter xeral, estean regulados para todos os centros e para todas as linguas.

Autoavaliación

A autoavaliación é un instrumento clave no proceso de ensino-aprendizaxe. Autoavaliarse consiste na capacidade do alumnado e do profesorado de xulgar os logros acadados respecto aos obxectivos establecidos. No caso do alumnado, permite desenvolver a capacidade de aprender a aprender, céntrase nos procesos e aumenta a capacidade de ser responsable da propia aprendizaxe. No caso do profesorado, permite adaptar o proceso de ensino-aprendizaxe (materiais, metodoloxía, temporalización etc.) ás necesidades do alumnado e ás súas propias.

Con esta finalidade, a programación debe incluír as directrices para levar a cabo a avaliación da práctica docente. O profesorado avaliará o proceso de ensino e a súa propia práctica docente en relación co logro dos obxectivos e o desenvolvemento das competencias básicas. Para levar a cabo esta avaliación teranse en conta, como mínimo, os seguintes elementos:

- A adecuación dos obxectivos, contidos e criterios de avaliación ás características e ás necesidades do alumnado
- A aprendizaxe lograda polo alumnado
- As medidas de individualización do ensino
- O desenvolvemento da programación (estratexias de ensino, procedementos de avaliación, organización da aula, aproveitamento dos recursos...)
- A idoneidade da metodoloxía e dos materiais curriculares
- As necesidades de actualización do profesorado (didáctica, lingüística, medolóxica...)
- A coordinación co resto do profesorado

4.3. Criterios de avaliación

4.3.1. Actividades de comprensión de textos orais

Comprende exposicións públicas de certa complexidade referidas a temas dos que se ten algún coñecemento previo ou relacionado coa experiencia académica ou a actividade profesional, aínda que ás veces lle resulte difícil acadar un bo nivel de comprensión se o discurso non está ben organizado e carece de fío condutor.

Comprende textos bastante extensos transmitidos por diferentes medios: noticias, programas de debate, películas de trama sinxela, representacións teatrais. Procurarase que haxa unhas boas condicións acústicas, que o discurso estea ben organizado e que a estrutura do discurso sexa clara.

Comprende o que se di en conversacións e transaccións en lingua estándar a velocidade normal, nas que pode haber cambios de tema e interrupcións, con interaccións ben organizadas, seguindo as argumentacións e interpretando todos os detalles.

Comprende textos producidos en diferentes situacións de comunicación que conteñen informacións precisas, por exemplo, unha axenda de traballo, avisos concretos feitos nun lugar público no que as condicións acústicas non son moi boas...

4.3.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais

Interactúa -inicia, mantén e remata- de forma cooperativa en conversas sobre temas de interese persoal ou relacionados coa súa especialidade, valéndose dun repertorio lingüístico sinxelo pero eficaz, nas que expón as súas opinións e as argumenta, se se fala en lingua estándar e a unha velocidade media.

Desenvólvese en transaccións da vida cotiá -aloxamento, restaurantes ou actividades económicas- expresando agrado ou desagrado ou explicando o motivo dun problema, se ten a cooperación da persoa interlocutora.

Expresa e intercambia puntos de vista de forma breve, sinxela e eficaz en conversas formais e reunións de traballo, pedindo información se a precisa e ofrecendo breves razoamentos e explicacións nunha lingua estándar e en rexistro formal, utilizando estruturas e léxico sinxelos, pero adecuados á situación de comunicación.

Realiza en lingua estándar narracións, descricións sobre diversos temas do ámbito persoal, académico e profesional.

Fai presentacións breves -sempre que poida preparalas previamente- sobre temas coñecidos ou do seu interese, en lingua estándar, claras e ben estruturadas, respondendo a preguntas aclaratorias ou complementarias, aínda que poida precisar repeticións ou aclaracións.

Realiza intercambios de información sobre asuntos cotiáns de interese persoal ou profesional, utilizando fórmulas simples.

É capaz de reelaborar información procedente de distintas fontes, de sintetizala e de comunicala de maneira oral.

Presenta unha pronunciación e entoación claras e naturais, aínda que o acento estranxeiro sexa perceptible.

Exprésase con claridade suficiente e un ritmo bastante uniforme, sen manifestar ostensiblemente que teña que limitar o que quere dicir. Dispón de suficientes recursos lingüísticos para facer descricións claras, expresar os seus puntos de vista e desenvolver argumentos, para iso utiliza algunhas estruturas complexas, sen que se lle note moito que está buscando as palabras que precisa.

4.3.3. Actividades de comprensión de textos escritos

Comprende información esencial e detalles relevantes en cartas, correos electrónicos e outras informacións de interacción escrita na que aparezan queixas, reclamacións, peticións, citacións..., que versen sobre temas da vida social, persoal e da propia especialidade.

Segue as fases detalladas en instrucións ou en textos legais habituais e é quen de comprender normativas ou regulamentos, aínda que presenten vocabulario técnico e específico.

Distingue entre feitos, opinións, argumentos, sucesos..., e interpreta o que le identificando con precisión os argumentos dos distintos puntos de vista, os matices de sentido e as posturas concretas.

Identifica a intención do texto (solicitar, reclamar, citar...) e comprende vocabulario, expresións e estruturas que comuniquen ofrecementos, prazos, acordos, xustificacións... É quen de reaccionar á vista da información esencial e os detalles relevantes do texto de que se trate.

4.3.4. Actividades de producción e coproducción de textos escritos

Escribe correspondencia persoal sinxela e breve na que se solicite información, se expresen sentimentos, reaccións, desexos e aspiracións e se expliquen problemas utilizando un repertorio léxico e un rexistro axeitados á situación de comunicación.

Resume ou reformula información de diversas fontes e parafrasea pasaxes breves coa intención de transmitir de maneira simple a información orixinal da fonte.

Escribe textos narrativos e descritivos coherentes e ben estruturados en lingua estándar, relatando feitos sinxelos relativos a experiencias da vida cotiá, do ámbito académico ou do seu campo profesional.

Toma notas e redacta informes breves e sinxelos en formato convencional, transmitindo información sobre feitos comúns de asuntos de actualidade ou de temas da súa especialidade desenvolvendo argumentos tanto a favor como en contra.

Escribe pequenas recensións -imitando modelos- sobre películas, libros e manifestacións artísticas e culturais utilizando vocabulario específico e propio do nivel.

Utiliza con razoable corrección, aínda que poida manifestar influencia doutra/s lingua/s, os patróns ortotipográficos de uso común e máis específico (p. ex., parénteses, guións, abreviaturas, asteriscos, cursiva) e aplica con flexibilidade as convencións formais máis habituais de redacción de textos, tanto en soporte papel como dixital.

É capaz de reelaborar información procedente de distintas fontes, de sintetizala e de comunicala de maneira escrita.

4.3.5. Actividades de mediación

Transmite de maneira oral e con suficiencia tanto a información como, se é o caso, o ton e as intencións dos e das falantes ou autores/as -sempre que se fale sobre temas coñecidos- de maneira organizada e en lingua estándar.

Reelabora documentos claros, en lingua estándar, de temas coñecidos procedentes dos medios de comunicación (orais e escritos) e sabe superar as diferenzas con respecto ás linguas e culturas propias e os estereotipos.

Repite ou reformula a información de maneira máis sinxela para facérllela máis comprensible ás persoas receptoras.

Organiza adecuadamente a información que pretende ou debe transmitir e detállaa de xeito satisfactorio para poder comunicala novamente con claridade e eficacia.

NIVEL B2.2

O alumnado que supere o nivel **Intermedio B2.2** poderá comunicarse sen esforzo con certo grao de fluidez e naturalidade en situacións habituais e específicas –sen erros importantes e cunha pronuncia clara–; posuirá conciencia lingüística suficiente para corrixirse e resolver ambigüidades; terá en conta a situación comunicativa para adaptarse ao rexistro; comprenderá textos orais e escritos de certa complexidade e distinguirá sen dificultade as ideas principais en textos de carácter concreto e abstracto. Será quen de producir textos claros e detallados sobre temas xerais diversos, poderá defender puntos de vista sobre cuestións xerais, indicando os puntos a favor e en contra e buscando argumentos para as distintas opcións. O alumnado que acade este nivel disporá dun

coñecemento da lingua suficiente para matizar e argumentar, gozará dun amplo repertorio de estruturas morfosintácticas variadas e algunhas complexas e disporá dunha riqueza léxica suficiente para expresarse, incluídas algunhas expresións idiomáticas de uso común.

1. Obxectivos xerais

Unha vez adquiridas as competencias correspondentes ao nivel intermedio B2, o alumno será capaz de:

1.1. Actividades de comprensión de textos orais

Comprender o sentido xeral, a información esencial, os puntos principais, os detalles máis relevantes e as opinións e actitudes, tanto implícitas como explícitas, dos e das falantes en textos orais conceptual e estruturalmente complexos, sobre temas de carácter xeral ou dentro do propio campo de interese ou especialización, articulados a velocidade normal, nalgunha variedade estándar da lingua e a través de calquera canle, incluso cando as condicións de audición non sexan boas.

1.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais

Producir e coproducir, independentemente da canle, textos orais claros e o bastante detallados, de certa extensión, ben organizados e adecuados á persoa interlocutora e ao propósito comunicativo específicos, sobre temas diversos de interese xeral, persoal ou dentro do propio campo de especialización, nunha variedade de rexistros e estilos estándar, e cunha pronuncia e entoación claras e naturais, e un grao de espontaneidade, fluidez e corrección que lle permita comunicarse con eficacia, aínda que poida cometer erros esporádicos que provoquen a incompreensión, dos que adoita ser consciente e que pode corrixir.

1.3. Actividades de comprensión de textos escritos

Comprender con suficiente facilidade o sentido xeral, a información esencial, os puntos principais, os detalles máis relevantes e as opinións e actitudes da autoría, tanto implícitas como explícitas, en textos escritos conceptual e estruturalmente complexos, sobre temas diversos de interese xeral, persoal ou dentro do propio campo de especialización, nalgunha variedade estándar da lingua e que conteñan expresións idiomáticas de uso común, sempre que poida reler as seccións difíciles.

1.4. Actividades produción e coprodución de textos escritos

Producir e coproducir, independentemente do soporte, textos escritos de certa extensión, ben organizados e bastante detallados, sobre unha ampla serie de temas xerais, de interese persoal ou relacionados co propio campo de especialización, utilizando apropiadamente unha ampla gama de recursos lingüísticos propios da lingua escrita e adecuando con eficacia o rexistro e o estilo á situación comunicativa.

1.5. Actividades de mediación

Mediar entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas en situacións tanto habituais como máis específicas e de maior complexidade nos ámbitos persoal, público, educativo e ocupacional.

2. Obxectivos específicos

2.1. Actividades de comprensión de textos orais

O alumnado será capaz de:

Comprender conversas que presenten argumentación, aínda que con certas limitacións para captar a ironía e o humor.

Comprender exposicións relativamente complexas sobre temas coñecidos, producidas a velocidade normal, en lingua estándar, cunha pronuncia clara e con marcadores explícitos.

Comprender información en mensaxes e avisos detallados feitos en lugares públicos na variedade estándar da lingua.

Comprender películas e series cunha trama sinxela e predicible, articuladas con claridade, a velocidade normal e en lingua estándar.

Comprender programas de actualidade, sobre temas de interese xeral e de temática coñecida, transmitidos nos medios de comunicación.

Comprender as liñas argumentais e as ideas principais dunha actividade lingüisticamente complexa, producida no ámbito académico ou na área profesional da súa especialidade.

2.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais

O alumnado será capaz de:

Interactuar espontaneamente en conversas sobre temas de interese persoal ou relacionados coa súa especialidade.

Resolver problemas relativos ao aloxamento, comida ou actividades comerciais, pedir información, expresar agrado ou desagrado co servizo e explicar brevemente un problema.

Explicar os síntomas relacionados cunha doenza e pedir información sobre os servizos de saúde e tratamento.

Dar opinión e argumentar, aínda que con algunhas limitacións e dificultades, en conversas e debates sobre temas coñecidos.

Pedir información complementaria ou aclaracións, por exemplo, no ámbito profesional ou académico, nunha visita guiada...

Expresar puntos de vista con claridade e de forma sinxela en discursos formais e reunións de traballo.

Facer preguntas nun relatorio, aula ou seminario sobre un tema coñecido ou previsible, aínda que a complexidade dos textos poida supoñer algunha dificultade.

-Realizar unha presentación simple e curta sobre un tema coñecido, expoñendo experiencias, feitos etc.

2.3. Actividades de comprensión de textos escritos

O alumnado será capaz de:

Comprender con suficiente detalle correspondencia formal e informal, na que se utilice algún modismo ou expresión coloquial de uso frecuente.

Comprender diferentes tipos de textos, de temática xeral e de áreas específicas do seu interese, publicados nos medios de comunicación.

Comprender formularios administrativos habituais do ámbito persoal e profesional.

Comprender artigos e informes breves sobre temas actuais onde se adopten diferentes puntos de vista.

Comprender instrucións, informacións técnicas e de funcionamento de produtos de uso común relacionados coa súa profesión ou do seu interese.

Comprender textos relacionados con materiais de cursos de formación académica, tanto abstractos como concretos, de temas do seu ámbito de coñecemento.

Seguir a liña argumental de textos literarios contemporáneos de estrutura sinxela con amplo vocabulario (con axuda do dicionario).

2.4. Actividades produción e coprodución de textos escritos

O alumnado será capaz de:

Escribir textos relatando feitos sinxelos, coherentes e con cohesión, de experiencias da vida cotiá.

Redactar informes breves transmitindo información e desenvolvendo argumentos, a favor e en contra, sobre asuntos de actualidade ou de temas da súa especialidade, aínda que requiran ser revisados.

Resumir ou reformular escritos breves dos medios de comunicación ou doutras fontes (p. ex. noticias e fragmentos de entrevistas ou documentais que conteñen opinións, argumentos e análises) así como a trama e a secuencia dos acontecementos de películas ou de obras de teatro. Tomar notas nun relatorio claramente estruturado, nunha aula ou seminario sobre cuestións de actualidade coñecidas ou sobre temas da súa especialidade.

Describir de xeito preciso e bastante detallado unha persoa, obxecto, servizo ou situación.

Facer comentarios sobre películas, libros, obras de teatro, manifestacións artísticas etc.

Producir textos de carácter académico, aínda que cun grao de elaboración limitada.

2.5. Actividades de mediación

O alumnado será capaz de:

Sintetizar e transmitir oralmente a terceiras persoas o sentido xeral, a información esencial, os puntos principais, os detalles máis relevantes, as opinións e actitudes, recompilados de diversos textos orais ou escritos procedentes de distintas fontes, sempre que os ditos textos estean ben organizados e producidos nalgunha variedade estándar da lingua, aínda que poida ter dificultade coas expresións idiomáticas.

Sintetizar e transmitir por escrito a terceiras persoas o sentido xeral, a información esencial, os puntos principais, os detalles máis relevantes, as opinións e actitudes recompilados de diversos textos orais ou escritos procedentes de distintas fontes sempre que os ditos textos estean ben organizados, producidos nalgunha variedade estándar da lingua e que se poidan volver escoitar ou reler as seccións difíciles.

3. Secuenciación e temporalización dos contidos

Non haberá libro de texto. As unidades didácticas basearanse no material didáctico seleccionado polo/a docente, que será proporcionado ao alumnado durante o curso. No ano académico 2022-2023 o curso escolar divídese en dous cuatrimestres: o primeiro cuatrimestre comprenderá desde o 8 de setembro ata febreiro. O segundo cuatrimestre rematará a finais de maio.

3.1. Competencias comunicativas

3.1.1. Competencias pragmáticas

As competencias pragmáticas refírense ao coñecemento que posúe o alumnado dos principios segundo os cales as mensaxes se organizan, se estruturan e se ordenan para realizar funcións comunicativas.

a) Contidos funcionais

Fan referencia aos expoñentes que o alumnado precisa para desenvolver as funcións comunicativas nos diferentes contextos. Os expoñentes das funcións que se relacionan

deberán adaptarse ás características propias de cada idioma, á organización de cada nivel e ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado.

Usos asertivos, relacionados coa expresión do coñecemento e a opinión:
Formular hipóteses sobre un determinado suceso presente ou pasado.
Comprender e expresarse con suficiencia en contextos académicos.
Redactar textos de ámbito académico.
Entender e aventurar un diagnóstico simple.
Desenvolverse con soltura nun comercio.
Expresar opinións sobre comportamentos, feitos e situacións.
Construír argumentos razoados.
Comparar e contrastar alternativas.
Reproducir mensaxes e opinións doutras persoas.
Sintetizar unha información.
Especular sobre causas e consecuencias.
Contrastar alternativas e sopesar vantaxes e desvantaxes.
Expresar hipóteses e posibilidades no pasado.
Recoñecer o grao de formalidade de diferentes textos.
Referir o contido dunha postal, dun correo electrónico, dunha información periodística...
Usos compromisorios, relacionados coa expresión de ofrecemento, a intención, a vontade e a decisión:
Poñer condicións para unha acción futura.
Negociar un acordo.
Ofrecerse a facer algo, ofrecer axuda.
Expresar intención ou vontade.
Usos directivos, teñen como finalidade que persoa destinataria faga ou non faga algo:
Pedir opinións sobre algo ou alguén.
Facer correccións, aclaracións, rectificacións etc.
Lembrarlle algo a alguén ou advertir a outra persoa sobre algo.
Descubrir nun texto erros ou usos lingüísticos incorrectos.
Usos fáticos e solidarios, que se realizan para manter o contacto social:
Participar de xieto apropiado en diferentes tipos de situacións sociais.
Actuar segundo as conviccións propias da comunidade en que se integre (visitas, invitacións, aceptación, rexeitamento...)
Usos expresivos, cos que se expresan determinadas situacións:
Narrar unha lembranza empregando tempos do pasado.
Expresar dúbidas.
Presentar unha queixa ou reclamación.
Mostrar sorpresa e admiración.
Describir cambios de personalidade.
Discutir sobre a información recibida.

b) Contidos discursivos

Nestes niveis máis altos de dominio, a competencia discursiva debe permitir ordenar oracións en secuencias para producir fragmentos coherentes de lingua, comprendendo o coñecemento da ordenación de oracións e a capacidade de controlar esa ordenación en función da tipoloxía á que pertenza o texto e de xeito que se perciba este como unha unidade de sentido. O alumnado deberá adquirir, daquela, os contidos discursivos que lle permitan producir e comprender textos adecuados con respecto ao contexto en que se produce, coherentes no seu desenvolvemento temático e cunha cohesión interna que facilite a súa comprensión.

O alumnado deberá adquirir, xa que logo, as competencias discursivas que lles permitan producir e comprender textos atendendo á súa coherencia e á súa cohesión.

Os contidos discursivos estarán baseados nos seguintes aspectos da competencia do discurso:

A flexibilidade ante as circunstancias, adecuando o texto ao contexto comunicativo: adaptando o que se di e os medios de expresalo á situación e ao receptor, e adoptando un nivel de formalidade axeitado á situación de comunicación.

O desenvolvemento adecuado da quenda de palabra (tomando, mantendo e cedendo a quenda de palabra amosando un uso eficaz dela).

O desenvolvemento de descrições, narracións e argumentacións claras ampliando e apoiando os seus puntos de vista sobre os aspectos principais con detalles e exemplos adecuados.

- **Coherencia e cohesión**

Coherencia

Ofrecer información suficiente e relevante para cumprir o propósito comunicativo.

Utilizar a variedade de lingua estándar.

Utilizar o rexistro formal ou informal segundo o requira a situación de comunicación.

Seleccionar con certa precisión o léxico e as estruturas sintácticas pertinentes para acadar o propósito comunicativo segundo o tema que se trate.

Adaptarse ás características, á organización e ao formato dos textos orais e escritos a que se enfronta ou que produce, recollidos na epígrafe.

Utilizar recursos lingüísticos adecuados para garantir a coherencia espazo-temporal.

Cohesión

Iniciar, desenvolver e rematar textos en diferentes situacións de interacción escrita.

Iniciar, manter e rematar conversas en diferentes situacións de interacción oral.

Tomar, manter e ceder a quenda de palabra en diferentes situacións de interacción oral respectando as regras e as convencións.

Usar os conectores discursivos para iniciar, continuar, engadir, exemplificar e concluír.

Intentar manter a cohesión temática do texto utilizando recursos tales como a correferencia (por exemplo o uso de artigos, pronomes, demostrativos, concordancias), a elipse, as repeticións, etc.

Organizar de xeito sinxelo o discurso de maneira que se distinga o tema principal dos temas secundarios.

Utilizar conectores do nivel para expresar relacións lóxicas tales como causa, consecuencia, finalidade, etc.

Recoñecer ou utilizar a reformulación como recurso para intentar garantir a comprensión nunha situación de comunicación.

Utilizar os patróns de entoación adecuándoos á situación comunicativa.

Utilizar con certa precisión os recursos de puntuación adecuándoos ás regras e convencións propias dos textos recollidos na epígrafe.

- **Tipoloxía de textos**

Traballarase a seguinte tipoloxía de **textos orais**:

Anuncios publicitarios

Instrucións e indicacións

Conversas formais e informais

Debates e discusións formais

Entrevistas de traballo e académicas, consultas médicas...
Enquisas
Audiovisuais: películas, programas de lecer, telexornais, documentais, material gravado
Presentacións
Cancións
Representacións teatrais
Traballárase a seguinte tipoloxía de **textos escritos**:
Anuncios publicitarios e anuncios por palabras
Correspondencia persoal e formal: cartas comerciais, reclamacións, notas e mensaxes...
Textos xornalísticos: noticias, reportaxes, cartas ao director, entrevistas...
Informes, resumos e esquemas
Textos literarios: contos, relatos breves, poemas, teatro...
Novelas gráficas, bandas deseñadas e tiras cómicas
Documentos oficiais: formularios, impresos, instancias...
Documentos comerciais: contratos, facturas, cartas comerciais...
Catálogos
Manuais de instrucións
Guións
Currículo
Dicionarios
Prospectos
Receitas de cociña
Adiviñas
Biografías

3.1.2. Competencias sociolingüísticas

Un enfoque centrado no uso do idioma supón necesariamente a súa dimensión social. Os alumnos deberán adquirir as competencias sociolingüísticas que lles permitan comunicarse con efectividade ao nivel B2.2. Deberán adquirir tamén un coñecemento da sociedade e da cultura das comunidades en que se fala o idioma, xa que unha falta de competencia nese eido pode facer fracasar a comunicación.

A competencia sociolingüística comprende o coñecemento e as destrezas necesarias para abordar a dimensión social do uso da lingua. Refírese ás destrezas e ás condicións socioculturais relacionadas co uso da lingua: normas de cortesía; variacións lingüísticas segundo a idade, sexo, clases, profesións e grupo social; os usos rituais; refráns e modismos; dialectos e acentos da lingua meta.

Pola súa parte, a competencia sociocultural baséase no coñecemento da sociedade e cultura da comunidade ou comunidades en que se fala o idioma, que vai desde aspectos propios do desenvolvemento da vida diaria ata as convencións sociais, os comportamentos rituais e a linguaxe corporal.

O alumnado do nivel B2.2 deberá ser quen de expresarse adecuadamente nunha lingua sociolingüísticamente apropiada ás situacións de comunicación e adquirir a capacidade de abordar a variedade da fala, ademais dun maior control sobre rexistros e modismos.

Posto que a lingua é un fenómeno social, gran parte dos contidos que forman parte da competencia sociolingüística encádranse nos contidos correspondentes aos diferentes ámbitos ou áreas ligados á competencia sociocultural.

Os contidos sociolingüísticos que se desenvolverán nos cursos de B2.2 de acordo cos seus obxectivos inclúen:

Marcadores lingüísticos de relacións sociais, normas de cortesía, estereotipos e modismos populares, rexistros e dialectos e acentos.

Convencións sociais: establecemento de contacto (saúdo, expresión do interese por alguén), presentacións, dirixirse a alguén, solicitar e conceder permiso, comunicación telefónica e telemática.

Finalización do contacto: despedida, envío de saúdos, finalización da conversa telefónica, formas de saúdo e despedida en cartas.

Mantemento do contacto: desculpa, agradecementos, cumprimentos, felicitación, condolencia, desexo, brindes.

Expresión axeitada de sentimentos: alegría, entusiasmo, sorpresa, gabanza, etc.; utilización axeitada das exclamacións.

3.1.3. Competencias lingüísticas

a) Contidos léxicos-semánticos

Os contidos léxicos deberanse adaptar ás realidades socioculturais dos países das linguas obxecto de estudo, á organización de cada nivel, ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado e ás actividades de lingua. Estes contidos fan referencia á capacidade do alumnado para recoñecer, comprender e usar o léxico que lle permita desenvolverse nos temas que se relacionan.

Primeiro cuadrimestre

Información e medios de comunicación: prensa escrita, televisión e radio, Internet....

Ciencia e tecnoloxía: avances científicos e tecnolóxicos, tecnoloxías da información e da comunicación...

Tempo libre e actualidade: actividades de lecer e culturais, acontecementos do momento...

Actividades artísticas: música e danza, arquitectura, pintura e escultura, literatura, fotografía, artesanía, cine e teatro, novas manifestacións artísticas...

Viaxes e transportes: planificación das vacacións, experiencias persoais, problemas e incidencias...

Segundo cuadrimestre

Alimentación: dieta, nutrición e gastronomía.

Saúde e coidados físicos: movementos, sensacións e percepcións físicas, servizos de saúde, adicións e drogas, medicina tradicional e alternativa, estética...

Actividades económicas e comerciais: comercio, entidades e empresas, industria...

Política e sociedade: institucións, formas de goberno, conflitos e movementos sociais, modas e tendencias sociais...

Relacións humanas e sociais: tipos e formas de relacións sociais, celebracións e actos familiares, sociais e relixiosos...

b) Contidos gramaticais

Fan referencia ás capacidades do alumnado á hora de seleccionar e usar estruturas de lingua en función da súa pertinencia para acadar a intención comunicativa en cada actividade de lingua. Os contidos que se relacionan deberán adaptarse ás características propias de cada idioma, á organización de cada nivel e ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado.

Primeiro cuadrimestre

Flexión de xénero e número do substantivo e do adxectivo (afondamento)
Pronome tónico e átono. Presenza e ausencia. Función de suxeito e complemento. (afondamento). Pronomes directos, indirectos e dobres.
Os pronomes relativos.
Usos de Ci / Ne
O subxuntivo imperfetto e trapassato e repaso do subxuntivo presente e imperfetto.
Determinantes. Artigo, demostrativo, posesivo, indefinido, cuantificadores. (afondamento)
Posición e concordancia dos elementos da oración
Usos dos tempo do pasado de indicativo en verbos regulares e irregulares máis frecuentes: passato prossimo, trapassato prossimo e imperfetto.
Réxime preposicional con verbos frecuentes
O futuro simple e o futuro composto
Os verbos pronominales (*farcela, cavarsela, entrarci...*)
Adverbios. Usos e formas máis frecuentes
Oración simple: enunciativa, afirmativa, negativa, interrogativa, exclamativa, impersonal
Uso de conectores propios do nivel

Segundo cuadrimestre

Posición e gradación do adxectivo. A comparación
Uso do imperativo afirmativo e negativo
Uso da impersonalidade
O aspecto. Incoativo, durativo
O modo. Expresión de cortesía, desexo, recomendación, condición
O discurso referido: estilo directo e indirecto
Conxuncións coordinantes e subordinantes máis usuais
Posición e concordancia dos elementos oracionais.
Oración simple: enunciativa, afirmativa, negativa, interrogativa, exclamativa, impersonal (afondamento)
A voz passiva.
Oración composta. Coordinación
Oración composta. Subordinación: de relativo, temporais, lugar, modo, causais, finais, condicionais
Correlación temporal nas oracións
Uso de conectores propios do nivel (afondamento)
Gramática textual. Procedementos de organización estrutural de textos orais e escritos

c) Contidos fonéticos

Sons e fonemas consonánticos do italiano estándar e as súas agrupacións:

- Principais fonemas vocálicos, consonánticos e de entoación que identifiquen variedades rexionais (a *gorgia* da Toscana, os sons *cocuminali* da Sicilia e Cerdeña...)

Procesos fonolóxicos (enxordecemento, sonorización, asimilación, elisión, palatalización, nasalización, epéntese, alternancia vocálica, etc.).

Acento fónico / tonal dos elementos léxicos illados.

Ampliación e sistematización do repertorio de palabras con acento ou sen acento: *di* (preposición)/ *dì* (*giorno*); *la* (artigo e pronome)/ *là* (adverbio); *se* (conxunción)/ *sé* (pronome); *te* (pronome) / *tè* (nome); *ne* (pronome, adverbio)/ *né... né* (conxunción)

Acento e atonicidade / patróns tonais no sintagma e na oración.

Revisión do uso do acento gráfico, grave e agudo en italiano: cando e como sinalalo

Palabras homógrafas con distinto acento: *àncora/ancóra*; *prìncipi/principi*; *àltero/altèro*...

Curvas de entoación. Diferentes usos segundo a intención comunicativa: de aserción, interrogativa, suspensiva, incidental (*vieni con me- dice lui-..ma..*)

d) Contidos ortográficos

Fan referencia á capacidade do alumnado para recoñecer, seleccionar e producir os patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común (aínda que sexa perceptible o acento estranxeiro), así como os elementos gráficos e as convencións ortográficas. Os contidos que se relacionan deberán adaptarse ás características propias de cada idioma, á organización de cada nivel, ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado e ás actividades de lingua.

O alfabeto/os caracteres: Uso dos caracteres nas súas diversas formas (maiúsculas, minúsculas, cursiva, etc.).

Representación gráfica de fonemas e sons.

Ortografía de palabras estranxeiras.

A puntuación como un recurso de cohesión dun texto escrito: usos dos signos de puntuación

Usos particulares das maiúsculas: nomes de séculos (*il Seicento*), de décadas (*gli anni Ottanta*), de períodos históricos (*il Risorgimento*); as siglas (*la FIAT, l'ONU*); os títulos das obras literarias, ensaios, cabeceiras de xornais (*La Divina Commedia, "Il Corriere della Sera"*). Con algúns nomes (*porta, ponte, palazzo*) acompañados doutro nome propio (*Ponte Vecchio, Palazzo Venezia*).

Oscilacións no uso da maiúscula/minúscula: nomes de entidades e institucións (*il Ministero/ il ministero, l'Università/l'università*); nomes de cargos públicos ou relixiosos (*il Presidente del Consiglio/ il presidente del consiglio, Il Papa, il papa*); nomes de rúas e prazas (*via/Via Verde, piazza/Piazza delle Erbe*).

Signos ortográficos (acento, apóstrofo, fiérese, guión, etc.).

- A organización en parágrafos. O punto e seguido e o punto e a parte.

- Os signos de exclamación e interrogación: *Che mangi?*

- Guións e comiñas nas transcricións de diálogos (discurso directo).

- Cómalas en oracións subordinadas, listas: *se viene lei, non vengo io; si tratta, lasciamelo dire, di un buon affare.*

- Puntos suspensivos: *a buon intenditor...*

- Guións ou paréntese: para informacións adicionais ou aclaratorias.

- Acento: Posición móbil do acento nas palabras italianas: *città, cantàre, crònaca, mèritano...*; palabras compostas con acento gráfico: *autogrù, ventitrè...*

- Particularidades no uso do apóstrofo: *sant' Antonio vs. San Leopoldo; nel '600, il 68'*.

- Apócope: Apócope vocálico (*nessun aiuto, un buon amico...*) e de sílabas (*quel, un bel tipo*) e uso do apóstrofo (*un po', a mo' di...*)
 - Apócopes facultativos: *amor, cuor, amar, andar, fra Martino, così fan tutti, far studiare, venir meno...*
 - Uso de paréntese e comiñas.
- División das palabras ó final da liña. Estrutura silábica.
- As siglas, como se escriben e como se pronuncian: *FIAT* pronúnciase *fiat* fronte a *PM*, *DS* que pronúncianse *piemme, diesse*.

3.2. Competencias socioculturais

Fan referencia ao coñecemento e aplicación dos recursos que lle permitan ao alumnado comportarse e comunicarse con efectividade en diferentes situacións, tendo en conta os aspectos socioculturais e sociolingüísticos. Estes contidos deben enmarcarse nunha perspectiva intercultural e deberán estar integrados nas diferentes áreas temáticas á hora de elaborar os materiais didácticos.

Teranse en conta os marcadores lingüísticos das relacións sociais, normas de cortesía, rexistros nas seguintes áreas: a vida cotiá, os servizos públicos, as condicións de vida, as relacións persoais, as convencións sociais, os valores e crenzas.

3.3. Competencias extratécnicas

Fan referencia á capacidade do alumnado para aprender autonomamente, resolver as dificultades que lle poidan xurdir e ser consciente da súa propia aprendizaxe responsabilizándose do proceso dun xeito activo. Os contidos que se relacionan deberán adaptarse ás características propias de cada idioma, á organización de cada nivel, ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado e ás distintas actividades de lingua.

As estratexias de aprendizaxe danlle a posibilidade ao alumnado de regular a súa aprendizaxe, así como de transformar e xestionar a nova información da lingua obxecto de estudo. Así o alumnado poderá:

Explicar o que sabe, como o aprendeu e dirixir a súa aprendizaxe para seguir aprendendo.

Planificar a propia aprendizaxe establecendo os seu propios obxectivos a curto e a longo prazo.

Organizar o material de aprendizaxe cos instrumentos de apoio necesarios (manuais, caderno de aprendizaxe...).

Regular e autoavaliar o propio proceso detectando os erros e os logros nas tarefas.

Utilizar todos os medios ao seu alcance (Internet, proxectos sobre diversos temas, axuda doutros/as falantes...)

Repetir, recoñecer e usar modelos de lingua etc.

Relacionar a información nova con coñecementos previos.

Deducir e establecer relacións entre as linguas coñecidas.

Resumir para comprender e producir textos orais ou escritos.

As estratexias de comunicación permiten mobilizar os propios recursos para poñer en funcionamento as actividades de lingua, así como establecer e manter a comunicación cos medios lingüísticos dispoñibles. Así, o alumnado poderá:

Activar e procurar coñecementos previos sobre a lingua, a situación, os contidos, as persoas...; informarse se hai axudas visuais etc.

Identificar o tipo de texto para adaptarse á súa comprensión.

Tomar conciencia do que se quere aprender: do contido xeral, da información específica, da información polo miúdo.

Establecer hipóteses e inferir outros tipos de informacións a partir de elementos paratextuais (entoación, velocidade...) e extratextuais (imaxes, gráficos, fotografías...).

Restablecer e anticipar posicións en relación ao que segue no texto (palabra, frase, resposta...).

Reformular hipóteses sobre o contido e o contexto a partir da comprensión de novos elementos do propio texto, utilizando o seu coñecemento e experiencias.

Asegurar a comprensión, repetir o comprendido, preguntar sobre o dito, volver escoitar o texto tendo en conta determinados aspectos.

Solicitar repeticións, pedir que se explique unha palabra clave, dicir que non se entendeu.

Recoñecer as dificultades de comprensión, debido a posibles factores de distorsión, á velocidade coa que se expresa etc.

4. Avaliación

4.1. Criterios de cualificación e mínimos esixibles

4.1.1. Criterios de cualificación

A proba final de certificación consta de cinco actividades de lingua:

- Comprensión de textos orais
- Producción e coprodución de textos orais
- Comprensión de textos escritos
- Producción e coprodución de textos escritos
- Mediación de textos escritos e orais

As cualificacións definitivas obtidas expresaranse mediante os termos de “apto/a”, “non apto/a” ou “non presentado/a”.

Será apto o alumnado que na suma total de todas as destrezas acadase un mínimo de 81,25 puntos, equivalente a o 65% da nota e sempre e cando supere as cinco actividades de lingua. Para a súa superación debe tamén obter un mínimo de 12,5 puntos en cada actividade de lingua pero tamén ten que sumar entre as cinco actividades de lingua un mínimo de 81,25 puntos que son os necesarios para aprobar, é dicir, o 65% da puntuación total.

Na convocatoria extraordinaria de xuño o alumnado examínase das actividades de lingua non superadas ou non presentadas na convocatoria ordinaria.

Tamén poderá repetir voluntariamente aquelas actividades de lingua nas que acadara os 12,5 puntos pero e non alcanzara o mínimo do 65% (16,25/25) na proba na convocatoria ordinaria de xuño, para poder así acadar a puntuación mínima global de 81,25 puntos. Neste caso só se lle terá en conta o resultado si este é superior ó resultado da convocatoria ordinaria de xuño

A puntuación máxima total da proba ascende a 125 puntos, correspondendo 25 puntos a cada actividade de lingua.

Avaliarase o progreso e logro de obxectivos do alumnado de forma frecuente e interactiva mediante procesos de observación na aula e recollida e avaliación de tarefas. O profesorado informará ó alumnado sobre o seu progreso despois do primeiro cuadrimestre.

Pero esta avaliación terá unicamente valor orientativo e servirá para informar do grao de cumprimento no desenvolvemento da programación didáctica e da súa idoneidade.

O alumnado que non supere todas as actividades de lingua deberá repetir curso.

A cualificación positiva final conducirá á obtención do certificado do nivel correspondente e permitirá o acceso ao seguinte nivel.

4.1.2. Mínimos esixibles

É capaz de comprender, con certa dificultade, o sentido xeral, a información esencial, os puntos principais, os detalles máis relevantes e as opinións e actitudes, tanto implícitas como explícitas, dos e das falantes en textos orais conceptual e estruturalmente complexos, sobre temas de carácter xeral ou dentro do propio campo de interese ou especialización, articulados a velocidade normal, nalgunha variedade estándar da lingua e a través de calquera canle, incluso cando as condicións de audición non sexan boas.

É quen de producir e coproducir, con certa dificultade, e independentemente da canle, textos orais claros e o bastante detallados, de certa extensión, ben organizados e adecuados á persoa interlocutora e ao propósito comunicativo específicos, sobre temas diversos de interese xeral, persoal ou dentro do propio campo de especialización, nunha variedade de rexistros e estilos estándar, e cunha pronuncia e entoación claras e naturais, e un grao de espontaneidade, fluidez e corrección que lle permita comunicarse con eficacia, aínda que poida cometer erros esporádicos que provoquen a incompreensión, dos que adoita ser consciente e que pode corrixir.

É capaz de comprender, con certa dificultade, con suficiente facilidade o sentido xeral, a información esencial, os puntos principais, os detalles máis relevantes e as opinións e actitudes da autoría, tanto implícitas como explícitas, en textos escritos conceptual e estruturalmente complexos, sobre temas diversos de interese xeral, persoal ou dentro do propio campo de especialización, nalgunha variedade estándar da lingua e que conteñan expresións idiomáticas de uso común, sempre que poida reler as seccións difíciles.

É quen de producir e coproducir, con certa dificultade, independentemente do soporte, textos escritos de certa extensión, ben organizados e bastante detallados, sobre unha ampla serie de temas xerais, de interese persoal ou relacionados co propio campo de especialización, utilizando apropiadamente unha ampla gama de recursos lingüísticos propios da lingua escrita e adecuando con eficacia o rexistro e o estilo á situación comunicativa.

É quen de mediar, con certa dificultade, entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas en situacións tanto habituais como máis específicas e de maior complexidade nos ámbitos persoal, público, educativo e ocupacional.

4.2. Procedementos e instrumentos de avaliación

A avaliación das ensinanzas de idiomas de réxime especial ten como obxectivo valorar o grao de dominio que posúe o alumnado como usuario dun idioma determinado e, se é o caso, adoptar as medidas e as estratexias oportunas para mellorar o proceso de ensino aprendizaxe co fin de acadar os obxectivos académicos propostos.

A avaliación terá por obxecto cualificar e, de ser o caso, certificar o nivel de competencia comunicativa adquirido polo alumnado como resultado do seu proceso de aprendizaxe.

De xeito que o alumnado afrontará este proceso de avaliación nas seguintes modalidades:

- Avaliación inicial (ou de diagnóstico)
- Avaliación de progreso (ou formativa)
- Avaliación certificadora
- A autoavaliación

Avaliación inicial (ou de diagnóstico): O profesorado a inicio de curso fará unha avaliación de diagnóstico para coñecer o nivel e as características do seu alumnado.

Avaliación de progreso (ou formativa): Nesta modalidade tanto profesorado como alumnado poden observar, reflexionar e valorar o proceso de aprendizaxe. Avaliarase o progreso e logro de obxectivos do alumnado de forma frecuente e interactiva mediante procesos de observación na aula e recollida e avaliación de tarefas. O profesorado informará ó alumnado sobre o seu progreso despois do primeiro cuadrimestre.

Avaliación certificadora

Este tipo de avaliación levarase a cabo no último curso de cada nivel para obter o certificado correspondente. Servirá para medir o dominio de lingua que posúe o alumnado.

As probas de certificación responderán a un modelo competencial e centraranse en avaliar os obxectivos xerais e específicos do nivel.

Autoavaliación

A autoavaliación é un instrumento clave no proceso de ensino-aprendizaxe. Autoavaliarse consiste na capacidade do alumnado e do profesorado de xulgar os logros acadados respecto aos obxectivos establecidos. No caso do alumnado, permite desenvolver a capacidade de aprender a aprender, céntrase nos procesos e aumenta a capacidade de ser responsable da propia aprendizaxe. No caso do profesorado, permite adaptar o proceso de ensino-aprendizaxe (materiais, metodoloxía, temporalización etc.) ás necesidades do alumnado e ás súas propias.

Con esta finalidade, a programación debe incluír as directrices para levar a cabo a avaliación da práctica docente. O profesorado avaliará o proceso de ensino e a súa propia práctica docente en relación co logro dos obxectivos e o desenvolvemento das competencias básicas. Para levar a cabo esta avaliación teranse en conta, como mínimo, os seguintes elementos:

- A adecuación dos obxectivos, contidos e criterios de avaliación ás características e ás necesidades do alumnado
- A aprendizaxe lograda polo alumnado
- As medidas de individualización do ensino
- O desenvolvemento da programación (estratexias de ensino, procedementos de avaliación, organización da aula, aproveitamento dos recursos...)
- A idoneidade da metodoloxía e dos materiais curriculares

- As necesidades de actualización do profesorado (didáctica, lingüística, medolóxica...)
- A coordinación co resto do profesorado

4.3. Criterios de avaliación

4.3.1. Actividades de comprensión de textos orais

Comprende exposicións públicas de certa complexidade referidas a temas dos que se ten algún coñecemento previo ou relacionado coa experiencia académica ou a actividade profesional, aínda que ás veces lle resulte difícil acadar un bo nivel de comprensión se o discurso non está ben organizado e carece de fío condutor.

Comprende textos bastante extensos transmitidos por diferentes medios: noticias, programas de debate, películas de trama sinxela, representacións teatrais. Procurarase que haxa unhas boas condicións acústicas, que o discurso estea ben organizado e que a estrutura do discurso sexa clara.

Comprende o que se di en conversacións e transaccións en lingua estándar a velocidade normal, nas que pode haber cambios de tema e interrupcións, con interaccións ben organizadas, seguindo as argumentacións e interpretando todos os detalles.

Comprende textos producidos en diferentes situacións de comunicación que conteñen informacións precisas, por exemplo, unha axenda de traballo, avisos concretos feitos nun lugar público no que as condicións acústicas non son moi boas...

4.3.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais

Interactúa -inicia, mantén e remata- de forma cooperativa en conversas sobre temas de interese persoal ou relacionados coa súa especialidade, valéndose dun repertorio lingüístico sinxelo pero eficaz, nas que expón as súas opinións e as argumenta, se se fala en lingua estándar e a unha velocidade media.

Desenvólvese en transaccións da vida cotiá -aloxamento, restaurantes ou actividades económicas- expresando agrado ou desagrado ou explicando o motivo dun problema, se ten a cooperación da persoa interlocutora.

Expresa e intercambia puntos de vista de forma breve, sinxela e eficaz en conversas formais e reunións de traballo, pedindo información se a precisa e ofrecendo breves razoamentos e explicacións nunha lingua estándar e en rexistro formal, utilizando estruturas e léxico sinxelos, pero adecuados á situación de comunicación.

Realiza en lingua estándar narracións, descricións sobre diversos temas do ámbito persoal, académico e profesional.

Fai presentacións breves -sempre que poida preparalas previamente- sobre temas coñecidos ou do seu interese, en lingua estándar, claras e ben estruturadas, respondendo a preguntas aclaratorias ou complementarias, aínda que poida precisar repeticións ou aclaracións.

Realiza intercambios de información sobre asuntos cotiáns de interese persoal ou profesional, utilizando fórmulas simples.

É capaz de reelaborar información procedente de distintas fontes, de sintetizala e de comunicala de maneira oral.

Presenta unha pronunciación e entoación claras e naturais, aínda que o acento estranxeiro sexa perceptible.

Exprésase con claridade suficiente e un ritmo bastante uniforme, sen manifestar ostensiblemente que teña que limitar o que quere dicir. Dispón de suficientes recursos lingüísticos para facer descricións claras, expresar os seus puntos de vista e desenvolver argumentos, para iso utiliza algunhas estruturas complexas, sen que se lle note moito que está buscando as palabras que precisa.

4.3.3. Actividades de comprensión de textos escritos

Comprende información esencial e detalles relevantes en cartas, correos electrónicos e outras informacións de interacción escrita na que aparezan queixas, reclamacións, peticións, citacións..., que versen sobre temas da vida social, persoal e da propia especialidade.

Segue as fases detalladas en instrucións ou en textos legais habituais e é quen de comprender normativas ou regulamentos, aínda que presenten vocabulario técnico e específico.

Distingue entre feitos, opinións, argumentos, sucesos..., e interpreta o que le identificando con precisión os argumentos dos distintos puntos de vista, os matices de sentido e as posturas concretas.

Identifica a intención do texto (solicitar, reclamar, citar...) e comprende vocabulario, expresións e estruturas que comuniquen ofrecementos, prazos, acordos, xustificacións... É quen de reaccionar á vista da información esencial e os detalles relevantes do texto de que se trate.

4.3.4. Actividades de produción e coprodución de textos escritos

Escribe correspondencia persoal sinxela e breve na que se solicite información, se expresen sentimentos, reaccións, desexos e aspiracións e se expliquen problemas utilizando un repertorio léxico e un rexistro axeitados á situación de comunicación.

Resume ou reformula información de diversas fontes e parafrasea pasaxes breves coa intención de transmitir de maneira simple a información orixinal da fonte.

Escribe textos narrativos e descritivos coherentes e ben estruturados en lingua estándar, relatando feitos sinxelos relativos a experiencias da vida cotiá, do ámbito académico ou do seu campo profesional.

Toma notas e redacta informes breves e sinxelos en formato convencional, transmitindo información sobre feitos comúns de asuntos de actualidade ou de temas da súa especialidade desenvolvendo argumentos tanto a favor como en contra.

Escribe pequenas recensións -imitando modelos- sobre películas, libros e manifestacións artísticas e culturais utilizando vocabulario específico e propio do nivel.

Utiliza con razoable corrección, aínda que poida manifestar influencia doutra/s lingua/s, os patróns ortotipográficos de uso común e máis específico (p. ex., parénteses, guións, abreviaturas, asteriscos, cursiva) e aplica con flexibilidade as convencións formais máis habituais de redacción de textos, tanto en soporte papel como dixital.

É capaz de reelaborar información procedente de distintas fontes, de sintetizala e de comunicala de maneira escrita.

4.3.5. Actividades de mediación

Transmite de maneira oral e con suficiencia tanto a información como, se é o caso, o ton e as intencións dos e das falantes ou autores/as -sempre que se fale sobre temas coñecidos- de maneira organizada e en lingua estándar.

Reelabora documentos claros, en lingua estándar, de temas coñecidos procedentes dos medios de comunicación (orais e escritos) e sabe superar as diferenzas con respecto ás linguas e culturas propias e os estereotipos.

Repite ou reformula a información de maneira máis sinxela para facérllela máis comprensible ás persoas receptoras.

Organiza adecuadamente a información que pretende ou debe transmitir e detállaa de xeito satisfactorio para poder comunicala novamente con claridade e eficacia.

NIVEL AVANZADO

NIVEL C1.1

O alumnado que supere o **nivel Avanzado C1.1** poderá comunicarse case sen esforzo, dun xeito fluído e espontáneo nos ámbitos persoal e público, así como en actividades específicas nos campos académico e profesional. Comprenderá a información importante e os aspectos e detalles relevantes dunha ampla gama de textos orais, e tamén será capaz de entender opinións e actitudes tanto implícitas como explícitas. Comprenderá en detalle textos escritos, extensos e conceptualmente complexos, sempre que poida reler determinadas partes do texto; será quen de producir textos escritos ben estruturados e sobre temas de certa complexidade. Empregará, de maneira correcta, estruturas,

mecanismos de cohesión e un léxico axeitado e variado para resaltar, sintetizar, ampliar e defender puntos de vista, que permitan rematar a produción cunha conclusión argumentada. O alumnado que acade este nivel disporá dun bo coñecemento da lingua e dun repertorio de expresións idiomáticas que lle permitan apreciar, expresar e transmitir matices de significados.

1. Obxectivos xerais

Unha vez adquiridas as competencias correspondentes ao nivel intermedio **C1-1**, o alumnado será capaz de:

1.1. Actividades de comprensión de textos orais

Comprender, independentemente da canle e mesmo en malas condicións acústicas, a intención e o sentido xeral, as ideas principais, a información importante, os aspectos e detalles relevantes e as opinións e actitudes, tanto implícitas como explícitas, dos e das falantes nunha ampla gama de textos orais extensos, precisos e detallados, e nunha variedade de acentos, rexistros e estilos, mesmo cando a velocidade de articulación sexa alta e as relacións conceptuais non estean sinaladas explicitamente, sempre que poida confirmar algúns detalles, especialmente se non está familiarizado/a co acento.

1.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais

Producir e coproducir con fluidez, espontaneidade e case sen esforzo, independentemente da canle, unha ampla gama de textos orais extensos, claros e detallados, conceptual e estruturalmente complexos, en diversos rexistros, e cunha entoación e acento adecuados á expresión de matices de significado, mostrando dominio dunha ampla gama de recursos lingüísticos, das estratexias discursivas e interaccionais e de compensación que fai imperceptibles as dificultades ocasionais que poida ter para expresar o que quere dicir, e que lle permite adecuar con eficacia o seu discurso a cada situación comunicativa.

1.3. Actividades de comprensión de textos escritos

Comprender a intención e o sentido xeral, a información importante, as ideas principais, os aspectos e detalles relevantes e as opinións e actitudes dos/as autores/as, tanto implícitas como explícitas, nunha ampla gama de textos escritos extensos, precisos e detallados, conceptual e estruturalmente complexos, mesmo sobre temas fóra do seu campo de especialización, identificando as diferenzas de estilo e rexistro, sempre que poida reler as seccións difíciles.

1.4. Actividades de produción e coprodución de textos escritos

Producir e coproducir textos escritos extensos e detallados, ben estruturados e axustados aos diferentes ámbitos de actuación, sobre temas complexos, resaltando as ideas principais, ampliando e defendendo os seus puntos de vista con ideas complementarias e exemplos, rematando cunha conclusión apropiada. Para iso empregará de maneira correcta e consistente, estruturas gramaticais e convencións ortográficas complexas, de puntuación e de presentación do texto, mostrando control de mecanismos complexos de cohesión, e dominio dun léxico amplo que lle permita expresar matices de significado.

1.5. Actividade de mediación

Mediar entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas, oralmente ou por escrito, en situacións específicas e complexas, nos ámbitos persoal, público, académico e profesional, transmitindo con flexibilidade, corrección e eficacia unha ampla gama de textos orais ou escritos complexos.

2. Obxectivos específicos

2.1. Actividades de comprensión de textos orais

O alumnado será capaz de:

Comprender, independentemente da canle, a información específica en declaracións, mensaxes, anuncios e avisos detallados, aínda que poidan ter mala ou baixa calidade ou un son distorsionado.

Comprender información complexa con condicións e advertencias, instrucións de funcionamento e especificacións de produtos, servizos, así como información sobre procedementos coñecidos ou menos habituais e sobre os asuntos relacionados coa súa profesión ou actividades académicas.

Comprender con relativa facilidade a maioría das conferencias, charlas, coloquios, faladoiros e debates, sobre temas complexos de carácter público, profesional ou académico, entendendo en detalle os argumentos que se esgrimen.

Comprender os detalles de conversacións e discusións de certa lonxitude entre terceiras persoas, mesmo sobre temas abstractos, complexos ou cos que non se está familiarizado/a, e captar a intención do que se di.

Comprender conversacións de certa lonxitude nas que participa, aínda que non estean claramente estruturadas.

Comprender, sen demasiado esforzo, unha ampla gama de programas de radio, televisión, obras de teatro ou espectáculos e películas que poidan conter linguaxe coloquial ou expresións idiomáticas. Identificar pormenores e actitudes implícitas entre os e as falantes.

2.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais

O alumnado será capaz de:

Facer declaracións públicas con fluidez, case sen esforzo e usando a entoación para transmitir o significado con precisión.

Realizar presentacións claras e ben estruturadas, sobre un tema complexo, ampliando con subtemas, desenvolvendo ideas concretas e defendendo puntos de vista con argumentos e exemplos adecuados, apartándose cando sexa necesario do texto preparado para continuar con aspectos propostos pola audiencia e rematar cunha conclusión apropiada, unha vez respondidas as preguntas finais.

Participar nunha entrevista, como persoa entrevistadora ou persoa entrevistada, ampliando e desenvolvendo as ideas discutidas, utilizando mecanismos adecuados para manter o bo desenvolvemento do discurso.

Participar en conversacións formais ou informais, cunha ou varias persoas interlocutoras, que traten temas abstractos, complexos ou específicos. Facer un uso emocional ou humorístico do idioma, expresar as propias ideas e opinións con precisión, presentar liñas argumentais de maneira convincente e responder con eficacia.

2.3. Actividades de comprensión de textos escritos

O alumnado será capaz de:

Comprender instrucións, indicacións, normativas, avisos ou outras informacións de carácter técnico e complexas, incluíndo algún detalle sobre condicións e advertencias, tanto se se relacionan coa propia especialidade coma se non, sempre que se poidan reler as seccións máis difíciles.

Comprender alusións en notas, mensaxes e correspondencia persoal, que poidan tratar sobre temas complexos e presentar trazos específicos na súa estrutura ou no léxico (formato non habitual, linguaxe coloquial, ton humorístico).

Comprender a información contida en correspondencia formal de carácter profesional ou institucional, identificando os niveis de formalidade e as actitudes ou opinións implícitas.

Comprender artigos, informes, actas, memorias e outros textos complexos do ámbito social, profesional ou académico e identificar detalles que denoten actitudes, sempre que se poidan volver ler as seccións difíciles.

Comprender en detalle a información contida en textos de consulta de carácter profesional ou académico, en calquera soporte, sempre que se poidan volver ler as seccións difíciles.

Comprender, en calquera soporte, as ideas e posturas expresadas en artigos ou outros textos xornalísticos de certa extensión, tanto de carácter xeral como especializado, nos que se comentan e analizan puntos de vista ou opinións.

Comprender textos literarios contemporáneos, escritos nunha variedade de lingua estándar e captar a mensaxe, as ideas e as conclusións implícitas.

2.4. Actividades de produción e coprodución de textos escritos

O alumnado será capaz de:

Tomar notas durante unha conferencia, curso ou seminario que trate temas da súa especialidade, ou durante reunións no ámbito profesional, escribindo a información de maneira que as notas poderían ser útiles para outras persoas.

Escribir correspondencia persoal en calquera soporte e comunicarse en foros, relacionarse con flexibilidade e eficacia coas persoas destinatarias, incluíndo usos de carácter emocional, alusivo e humorístico.

Escribir correspondencia formal dirixida a institucións públicas ou privadas na que se fagan reclamacións ou demandas con certa complexidade e se empreguen os argumentos pertinentes para apoiar ou rebater posturas.

Escribir informes, memorias, artigos e ensaios claros e ben estruturados, sobre temas complexos en contornas de carácter público, académico ou profesional, resaltando as ideas principais, ampliando con subtemas e rematando cunha conclusión apropiada.

2.5. Actividades de mediación

O alumnado será capaz de:

Mediar entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas para trasladar oralmente ou por escrito unha ampla gama de textos sobre temas relacionados cos campos do seu interese persoal, da súa especialización ou dos ámbitos profesional e académico.

Adaptar sen aparente dificultade o rexistro aos diferentes contextos de uso e manter unha expresión e entoación que permitan transmitir o significado e aclarar posibles confusións.

Levar a cabo transaccións, xestións e operacións, nas que se debe negociar a solución de conflitos, identificar as posturas, desenvolver argumentos, facer concesións, utilizando

unha linguaxe negociadora e afrontar dificultades imprevistas.

Recoñecer significados complexos, en textos orais ou escritos, e adaptar o formato e contido en función das necesidades ou intereses do/a receptor/a e aclarar posibles confusións.

3. Secuenciación e temporalización dos contidos

Para o curso de Avanzado **C1.1** empregarase como libro de texto *Nuovo Contatto C1*. Comezarse pola unidade 1 ata a unidade 5. Completarase o estudo destas 5 unidades temáticas con material da rede e de outros manuais.

No ano académico 2022-23 o curso escolar divídese en dous cuadrimestres. O primeiro cuadrimestre comprenderá desde a terceira semana de outubro ata a segunda semana de febreiro. O segundo cuadrimestre iniciará despois dos exames de febreiro e rematará a finais de maio. A proba de avaliación de progreso terá lugar entre os días 18 e o 27 de febreiro. As unidades do curso de Avanzado C1.1 temporalízanse en dous cuadrimestres. No primeiro cuadrimestre traballárase nas aulas as unidades 1, 2, e 3. No segundo cuadrimestre traballárase as unidades 4, 5.

3.1. Competencias comunicativas

3.1.1. Competencias pragmáticas

a) Contidos funcionais

Fan referencia aos expoñentes que o alumnado precisa para desenvolver as funcións comunicativas nos diferentes contextos. Os expoñentes das funcións que se relacionan a continuación deberán adaptarse ás características propias de cada idioma, á organización de cada nivel e ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado. Comprensión e expresión das seguintes funcións comunicativas ou actos de fala en contextos comunicativos específicos, tanto a través de actos de fala directos como indirectos, nunha ampla variedade de rexistros:

Funcións ou actos de fala asertivos, relacionados coa expresión do coñecemento, da opinión, da crenza e da conxectura: expresar acordo e desacordo, expresar descoñecemento, expresar dúbida e escepticismo, expresar unha opinión, formular unha hipótese, supoñer, predicir...

Funcións ou actos de fala que impliquen compromiso, relacionados coa expresión do ofrecemento, da intención, da vontade e da decisión: expresar a intención, a vontade e a decisión de facer ou non facer algo; ofrecer axuda; prometer e retractarse...

Funcións ou actos de fala directivos, que teñen como finalidade dar unha instrución: ofrecer consello, advertir, dar instrucións, dar ou negar permiso, previr a alguén en contra de algo ou de alguén, prohibir, recomendar, lembrarlle algo a alguén, restrinxir e suplicar...

Funcións ou actos de fala fáticos e solidarios, que se realizan para establecer ou manter o contacto persoal, social, académico e profesional e expresar actitudes con respecto aos/ás demais: aceptar ou declinar unha invitación, compadecerse, expresar condolencia, facer cumprimentos, interesarse por alguén ou por algo, pedir desculpas e rexeitar...

Funcións ou actos de fala expresivos, cos que se expresan actitudes e sentimentos como resposta ante determinadas situacións: expresar admiración, ledicia, aprecio, simpatía, (des)confianza, (des)aprobação, decepción, (des)interese, resignación, temor, exculpar, lamentar, reprochar...

b) Contidos discursivos

- Coherencia e cohesión

Coherencia

Adecuación do texto oral ao contexto comunicativo (tipo e formato de texto; variedade de lingua; rexistro; tema; enfoque e contido: selección de contido relevante, selección de estruturas sintácticas, selección léxica; contexto espazo-temporal: referencia espacial, referencia temporal).

Cohesión

Organización interna do texto oral.

Inicio, desenvolvemento e conclusión da unidade textual: mecanismos iniciadores (toma de contacto...);

introdución do tema; tematización; desenvolvemento do discurso: desenvolvemento temático (mantemento do tema: correferencia; elipse; repetición; reformulación; énfase. Expansión temática: exemplificación; reforzo; contraste; introdución de subtemas. Cambio temático: digresión; recuperación do tema); conclusión do discurso: resumo / recapitulación, indicación de peche textual e peche textual.

- Tipoloxía de textos

Fan referencia ao coñecemento, comprensión e aplicación das competencias discursivas que lle permitan ao alumnado producir e comprender textos coherentes con respecto ao contexto en que se producen e que presenten unha cohesión interna que facilite a súa comprensión. A complexidade da tipoloxía de textos que se relaciona deberá adaptarse ás características propias de cada idioma, á organización de cada nivel, ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado e ás distintas actividades de lingua.

Traballarase a seguinte tipoloxía de **textos orais**:

Anuncios publicitarios complexos retransmitidos

Instrucións e indicacións detalladas

Conversas especializadas

Reunións de traballo con vocabulario específico

Debates e discusións formais sobre temas complexos ou específicos

Entrevistas longas e complexas: de traballo, académicas...

Entrevistas xornalísticas de carácter divulgativo

Sondaxes e cuestionarios complexos

Audiovisuais

Conferencias, presentacións e declaracións públicas específicas e detalladas

Cancións

Representacións teatrais

Podcasts

Informativos

Clases gravadas

Páxinas web gobernamentais

Traballarase a seguinte tipoloxía de **textos escritos**:

Correspondencia persoal e profesional especializada

Textos extensos da súa especialidade ou doutros ámbitos

Instrucións extensas

Textos xornalísticos informativos e de opinión sobre temas de actualidade
Textos literarios contemporáneos que poidan presentar certa complexidade lingüística, estrutural e temática
Textos de rexistro coloquial en forma de notas, cartas, correo electrónico etc., aínda que se apoiem excepcionalmente en modismos e fraseoloxía específica
Informacións, anuncios e slogans publicitarios
Textos que poidan amosar trazos non normativos
Textos de opinión ou ensaísticos sobre cuestións de actualidade ou sobre temas de interese xeral
Textos académicos ou profesionais relacionados ou non coa súa especialidade
Textos ensaísticos

3.1.2. Competencias sociolingüísticas

Fan referencia ao coñecemento e aplicación dos recursos que lle permitan ao alumnado comportarse e comunicarse con efectividade nos ámbitos académico e profesional, tendo en conta os aspectos socioculturais e sociolingüísticos. Estes contidos deben enmarcarse nunha perspectiva intercultural e deberán estar integrados nas diferentes áreas temáticas á hora de elaborar os materiais didácticos.

Teranse en conta os marcadores lingüísticos das relacións sociais, normas de cortesía, estereotipos, modismos e rexistros nas seguintes áreas: os servizos públicos, as condicións de vida, as relacións persoais, as convencións sociais, os valores e as crenzas.

3.1.3. Competencias lingüísticas

a) Contidos léxicos-semánticos

Os contidos léxicos deberanse adaptar ás realidades socioculturais dos países das linguas obxecto de estudo, á organización de cada nivel, ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado e ás actividades de lingua. Estes contidos fan referencia á capacidade do alumnado para recoñecer, comprender e usar o léxico que lle permita desenvolverse nos temas que se relacionan. Consolidaranse todos os contidos léxicos vistos nos niveis anteriores e incidirase nos propios deste nivel.

Primeiro cuadrimestre

UNIDADES 1-3 do libro de texto

Información e medios de comunicación: prensa, radio e televisión, Internet, publicidade e redes sociais...

Relacións persoais e sociais: relacións familiares e de parentesco, relacións de amizade e inimidade, formas de convivencia, agrupamentos e interaccións humanas, asociacións.

Identidade persoal: dimensión física e anímica, estilos de vida, valores persoais

Cultura e actividades artísticas: música e danza, arquitectura, pintura e escultura, estilos e correntes artísticas, tendencias de vangarda, literatura, fotografía, cine e teatro, novas manifestacións artísticas, artesanía..

Lecer e tempo libre: xogos, actividades deportivas, espectáculos, festas, hostalería, vacacións, ocio....

Segundo cuadrimestre

UNIDADE 4-5 do libro de texto

Ciencia e tecnoloxía: avances científicos e tecnolóxicos, dependencias da tecnoloxía, teletrabajo.

Compras e actividades comerciais: actividades de compra, venda e subrogación rede bancaria, divisas e formas de pagamento...

Educación e actividades académicas: sistema educativo, profesionais da educación, estudos e titulacións, recursos, lexislación e regulamentos, actividades e innovacións, problemas e conflitos, tendencias...

Economía e industria: finanzas e bolsa, impostos e renda, comercio, entidades e empresas, sistemas de produción...

Traballo e actividades profesionais: tipos de traballo, tarefas, novas modalidades de emprego, condicións e contratos laborais, asociacións sindicais, seguridade e riscos laborais...

b) Contidos gramaticais

Fan referencia ás capacidades do alumnado á hora de seleccionar e usar estruturas de lingua en función da súa pertinencia para acadar a intención comunicativa en cada actividade de lingua. Os contidos que se relacionan deberán adaptarse ás características propias de cada idioma, á organización de cada nivel e ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado.

Consolidaranse todos os contidos sintácticos vistos nos niveis anteriores e incidirase nos seus usos e valores especiais.

Primeiro cuadrimestre

Formación de palabras: derivación e composición

Recoñecemento dos elementos da palabra e significado dos afixos

Usos das formas verbais e nominais na composición de textos e adecuación destas ao tipo de texto e ao discurso

Correlación temporal na construción de textos orais e escritos

Usos sintácticos complexos

Gramática textual: os procedementos de organización estrutural dos textos orais e escritos: focalizacións, tematizacións, reformulacións etc.

Uso de mecanismos de cohesión para a organización de textos orais e escritos

Segundo cuadrimestre

Formación de palabras: derivación e composición

Recoñecemento dos elementos da palabra e significado dos afixos

Usos das formas verbais e nominais na composición de textos e adecuación destas ao tipo de texto e ao discurso

Correlación temporal na construción de textos orais e escritos

Usos sintácticos complexos

Gramática textual: os procedementos de organización estrutural dos textos orais e escritos: focalizacións, tematizacións, reformulacións etc.

Uso de mecanismos de cohesión para a organización de textos orais e escritos

Contidos fonéticos

Fan referencia á capacidade do alumnado para recoñecer, seleccionar e producir os patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación frecuente (aínda que sexa perceptible o acento estranxeiro), así como os elementos gráficos e as convencións ortográficas. Os contidos que se relacionan deberán adaptarse ás características propias de cada idioma, á organización de cada nivel, ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado e ás actividades de lingua.

Sons e fonemas vocálicos e as súas combinacións

Sons e fonemas consonánticos e as súas agrupacións

Procesos fonolóxicos (enxordecemento, sonorización, asimilación, elisión, palatalización, nasalización, epéntese, alternancia vocálica, etc.).

Pronunciación de palabras: *raddoppiamento fonosintattico (a casa /a'kkaza/)*

Acento fónico / tonal dos elementos léxicos illados.

Acentos e variedades: capacidade de recoñecer indicadores lingüísticos de procedencia xeográfica, grupo profesional, social, xeracional. Estes indicadores poden ser de: acento, aspectos paralingüísticos ou linguaxe corporal.

Acento e atonicidade / patróns tonais no sintagma e na oración.

A entoación como un recurso de cohesión do texto oral: *eh* (entoación descendente) *allora vieni eh?*

Interrogativas retóricas.

c) Contidos ortográficos

O alfabeto/os caracteres.

Representación gráfica de fonemas e sons.

Ortografía de palabras estranxeiras.

Uso dos caracteres nas súas diversas formas (maiúsculas, minúsculas, cursiva, etc.).

Signos ortográficos (acento, apóstrofo, fiérese, guión, etc.).

División das palabras ó final da liña. Estrutura silábica.

3.2. Competencias socioculturais

Fan referencia ao coñecemento e aplicación dos recursos que lle permitan ao alumnado comportarse e comunicarse con efectividade nos ámbitos académico e profesional, tendo en conta os aspectos socioculturais e sociolingüísticos. Estes contidos deben enmarcarse nunha perspectiva intercultural e deberán estar integrados nas diferentes áreas temáticas á hora de elaborar os materiais didácticos.

Teranse en conta os marcadores lingüísticos das relacións sociais, normas de cortesía, estereotipos, modismos e rexistros nas seguintes áreas: os servizos públicos, as condicións de vida, as relacións persoais, as convencións sociais, os valores e as crenzas.

3.3. Competencias extratécnicas

As estratexias de aprendizaxe danlle a posibilidade ao alumnado de regular a súa aprendizaxe, así como de transformar e xestionar a nova información da lingua obxecto de estudo. Así o alumnado poderá:

Explicar o que sabe, como o aprendeu e dirixir a súa aprendizaxe para seguir aprendendo.

Planificar a propia aprendizaxe establecendo os seus propios obxectivos a curto e a longo prazo.

Organizar o material de aprendizaxe cos instrumentos de apoio necesarios (manuais, caderno de aprendizaxe, aplicacións móbiles, ferramentas en liña...).

Regular e autoavaliar o propio proceso detectando os erros e os logros nas tarefas.

Utilizar todos os medios ao seu alcance (Internet, proxectos sobre diversos temas, axuda doutros/as interlocutores/as...)

Repetir, recoñecer e usar modelos de lingua etc.

Relacionar a información nova con coñecementos previos.

Deducir e establecer relacións entre as linguas coñecidas.

Resumir para comprender e producir textos orais ou escritos.

As estratexias de comunicación permiten mobilizar os propios recursos para poñer en funcionamento as actividades de lingua, así como establecer e manter a comunicación cos medios lingüísticos dispoñibles. Así, o alumnado poderá:

Activar e procurar coñecementos previos sobre a lingua, a situación, os contidos, as persoas...

Informarse, se hai axudas visuais etc.

Identificar o tipo de texto para adaptalo á audiencia.

Tomar conciencia do que se quere aprender: do contido xeral, da información específica, da información polo miúdo.

Establecer hipóteses e inferir outros tipos de informacións a partir de elementos paratextuais (entoación, velocidade...) e extratextuais (imaxes, gráficos, fotografías...).

Restablecer e anticipar posicións en relación ao que segue no texto (palabra, frase, resposta...).

Reformular hipóteses sobre o contido e o contexto a partir da comprensión de novos elementos do propio texto, utilizando o seu coñecemento previo e experiencias.

Asegurar a comprensión, repetir o comprendido, preguntar sobre o dito, volver escoitar o texto tendo en conta determinados aspectos.

Solicitar repeticións, pedir que se explique unha palabra clave, dicir que non se entendeu.

Recoñecer as dificultades de comprensión, debido a posibles factores de distorsión, á velocidade coa que se expresa etc.

4. Avaliación

4.1. Criterios de cualificación mínimos esixibles

4.1.1. Criterios de cualificación

A proba final de promoción consta de cinco actividades de lingua:

- Comprensión de textos orais
- Producción e coproducción de textos orais
- Comprensión de textos escritos
- Producción e coproducción de textos escritos
- Mediación de textos escritos e orais

As cualificacións definitivas obtidas expresaranse mediante os termos de “apto/a” “non apto/a” ou “non presentado/a”.

Será apto o alumnado que na suma total de todas as destrezas acadase un mínimo de 81,25 puntos, equivalente a o 65% da nota e sempre e cando supere as cinco actividades de lingua. Para a súa superación debe tamén obter un mínimo de 12,5 puntos en cada actividade de lingua pero tamén ten que sumar entre as cinco actividades de lingua un mínimo de 81,25 puntos que son os necesarios para aprobar, é dicir, o 65% da puntuación total.

Na convocatoria extraordinaria de xuño o alumnado examínase das actividades de lingua non superadas ou non presentadas na convocatoria ordinaria.

Tamén poderá repetir voluntariamente aquelas actividades de lingua nas que acadara os 12,5 puntos pero e non alcanzara o mínimo do 65% (16,25/25) na proba na convocatoria ordinaria de xuño, para poder así acadar a puntuación mínima global de 81,25 puntos. Neste caso só se lle terá en conta o resultado si este é superior ó resultado da convocatoria ordinaria de xuño.

A puntuación máxima total da proba ascende a 125 puntos, correspondendo 25 puntos a cada actividade de lingua.

A cualificación positiva final permitirá o acceso ao seguinte nivel.

O alumnado que non supere todas as actividades de lingua deberá repetir curso.

4.1.2. Mínimos esixibles

É capaz de comprender conversas en lingua estándar, a velocidade normal e ben organizadas seguindo as argumentacións.

É quen de comprender exposicións de certa complexidade do seu interese, resultándolle difícil comprender todo se non están ben organizadas.

É quen de discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso moi común, segundo as intencións comunicativas.

É capaz de iniciar, manter e rematar unha conversa sobre un tema de interese persoal utilizando un repertorio lingüístico sinxelo pero suficiente para expresar as súas opinións e argumentar.

É capaz de intercambiar información sobre asuntos cotiáns do seu interese con fórmulas simples sintetizando información de distintas fontes e comunicándoa de maneira oral.

É quen de pronunciar e entoar, con acento estranxeiro, de xeito claro e natural. É quen de expresarse de xeito suficientemente claro e a un ritmo bastante uniforme usando suficientes recursos lingüísticos para describir, opinar, e utilizando algunhas estruturas complexas.

É capaz de comprender textos, de temática xeral e de áreas específicas do seu interese, publicados nos medios de comunicación identificando a intención de textos sobre acordos, comprendendo o seu vocabulario e de reaccionar.

É quen de distinguir o ton e o carácter do texto, interpretando o que le con precisión. **É capaz** de escribir en calquera soporte, ou formato unha carta de motivación para un posto de traballo, detallando e axustando o rexistro empregando con razoable corrección os patróns ortotipográficos e as convencións formais máis habituais de redacción de textos.

É capaz de transmitir oralmente e suficientemente a información e as intencións das persoas falantes en lingua estándar e organizadamente adaptando documentos claros e en lingua estándar dos medios de comunicación.

É quen de simplificar a información para que as persoas receptoras a entendan.

4.2. Procedementos e instrumentos de avaliación

A avaliación das ensinanzas de idiomas de réxime especial ten como obxectivo valorar o grao de dominio que posúe o alumnado como usuario dun idioma determinado e, se é o caso, adoptar as medidas e as estratexias oportunas para mellorar o proceso de ensino aprendizaxe co fin de acadar os obxectivos académicos propostos.

A avaliación terá por obxecto cualificar e, de ser o caso, certificar o nivel de competencia comunicativa adquirido polo alumnado como resultado do seu proceso de aprendizaxe.

De xeito que o alumnado afrontará este proceso de avaliación nas seguintes modalidades:

- Avaliación inicial (ou de diagnóstico)
- Avaliación de progreso (ou formativa)
- Avaliación de promoción (ou sumativa)
- A autoavaliación

Avaliación inicial (ou de diagnóstico): O profesorado a inicio de curso fará unha avaliación de diagnóstico para coñecer o nivel e as características do seu alumnado.

Avaliación de progreso (ou formativa): Nesta modalidade tanto profesorado como alumnado poden observar, reflexionar e valorar o proceso de aprendizaxe. Avaliarase o progreso e logro de obxectivos do alumnado de forma frecuente e interactiva mediante procesos de observación na aula e recollida e avaliación de tarefas. O profesorado informará ó alumnado sobre o seu progreso despois do primeiro cuadrimestre.

Avaliación de promoción (ou sumativa)

Esta levarase a cabo nos cursos non certificadores e servirá para determinar se o alumnado foi quen de alcanzar os obxectivos propostos. Este tipo de avaliación terá por

obxecto determinar a promoción ao curso inmediatamente superior, sempre que se acade un resultado positivo no conxunto das actividades de lingua; e valorarase o aproveitamento do alumnado, conforme aos criterios e procedementos que, con carácter xeral, estean regulados para todos os centros e para todas as linguas.

Autoavaliación

A autoavaliación é un instrumento clave no proceso de ensino-aprendizaxe. Autoavaliarse consiste na capacidade do alumnado e do profesorado de xulgar os logros acadados respecto aos obxectivos establecidos. No caso do alumnado, permite desenvolver a capacidade de aprender a aprender, céntrase nos procesos e aumenta a capacidade de ser responsable da propia aprendizaxe. No caso do profesorado, permite adaptar o proceso de ensino-aprendizaxe (materiais, metodoloxía, temporalización etc.) ás necesidades do alumnado e ás súas propias.

Con esta finalidade, a programación debe incluír as directrices para levar a cabo a avaliación da práctica docente. O profesorado avaliará o proceso de ensino e a súa propia práctica docente en relación co logro dos obxectivos e o desenvolvemento das competencias básicas. Para levar a cabo esta avaliación teranse en conta, como mínimo, os seguintes elementos:

- A adecuación dos obxectivos, contidos e criterios de avaliación ás características e ás necesidades do alumnado
- A aprendizaxe lograda polo alumnado
- As medidas de individualización do ensino
- O desenvolvemento da programación (estratexias de ensino, procedementos de avaliación, organización da aula, aproveitamento dos recursos...)
- A idoneidade da metodoloxía e dos materiais curriculares
- As necesidades de actualización do profesorado (didáctica, lingüística, metodolóxica...)
- A coordinación co resto do profesorado

4.3. Criterios de avaliación

4.3.1. Actividades de comprensión de textos orais

Comprende o que se pretende comunicar co fin de sacar as conclusións apropiadas.

Recoñece, segundo o contexto e en distintos rexistros (familiar, informal, formal ou neutro), a intención e o significado dun amplo repertorio de actos de fala.

É capaz de seguir un discurso extenso aínda que non estea claramente estruturado.

Recoñece expresións idiomáticas e coloquiais, e aprecia connotacións e matices de significado, aínda que poida necesitar unha repetición se o acento non lle resulta familiar.

Percibe as variedades fonético-fonolóxicas estándar propias da lingua e recoñece matices de significado.

4.3.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais

Utiliza o idioma con flexibilidade e eficacia para fins sociais, adaptando o que di e os

medios de expresalo á situación, ao/á receptor/a e a formalidade requirida.

Expresa o que quere dicir, superando dificultades ocasionais que poida ter.

Desenvolve argumentos detallados de maneira sistemática e ben estruturada, relacionando lóxicamente os puntos principais, resaltando os puntos importantes, desenvolvendo aspectos específicos e concluíndo adecuadamente.

Rebate os argumentos das persoas interlocutoras de maneira convincente e apropiada, intervindo de forma fluída e espontánea.

Exprésase cun alto grao de corrección de modo consistente.

Domina un amplo repertorio léxico, incluíndo expresións idiomáticas e coloquiais, que lle permiten superar posibles carencias.

É quen de iniciar, manter e rematar unha conversa de maneira apropiada e fluída, respectando as quendas de palabra e tamén valéndose das intervencións dos/as outros/as interlocutores/as.

Expón preguntas para comprobar que comprendeu o que a persoa interlocutora quixo dicir e consegue aclaración dos aspectos ambiguos.

Adapta os textos ao propósito comunicativo, respectando a situación, os/as receptores/as e a canle, sen alterar a información e as posturas orixinais.

Produce un texto meta oral coherente e cohesionado a partir dunha diversidade de textos fonte (orais ou escritos).

Transmite de xeito oral e con claridade os puntos destacados e máis relevantes dos textos fonte, así como todos os detalles que considera importantes en función dos intereses e necesidades das persoas destinatarias.

Varía a entoación e coloca a énfase da oración correctamente para expresar matices de significado, mantendo a articulación propia da variedade estándar da lingua meta.

4.3.3. Actividades de comprensión de textos escritos

Comprende o que se pretende ou o que se lle require en cada caso.

Identifica con rapidez o contido e a importancia de textos dunha ampla serie de temas profesionais ou académicos.

Localiza detalles relevantes en textos extensos e complexos.

Recoñece a intención e o significado do propósito comunicativo, segundo o contexto, o xénero e o tipo de texto.

Localiza a información ou segue o fío da argumentación nun texto de estrutura discursiva complexa ou nun que non estea perfectamente estruturado, no que as relacións e conexións non sempre se expresen con marcadores explícitos.

Recoñece expresións idiomáticas e coloquiais, e aprecia connotacións de significado, aínda que en ocasións poida que necesite consultar un dicionario.

Comprende, segundo o contexto, o xénero e o tipo textual, os significados asociados a

unha ampla gama de estruturas sintácticas da lingua escrita.

Comprende as intencións comunicativas expresadas mediante o uso dunha ampla gama de convencións ortotipográficas, tanto en soporte papel como dixital.

4.3.4. Actividades de produción e coprodución de textos escritos

Escribe textos complexos extensos, mostrando un dominio dos recursos lingüísticos que lle permiten expresarse con eficacia e precisión.

Redacta un texto e adáptao á situación requirida.

Presenta ideas e puntos de vista con fin de destacalos, diferencíalos e eliminar posibles ambigüidades.

Utiliza estruturas sintácticas que lle permiten expresarse con precisión, e mantén un alto grao de corrección.

Utiliza as convencións ortotipográficas propias da lingua para producir textos escritos nos que a estrutura, a distribución en parágrafos e a puntuación son apropiadas. A ortografía é correcta, salvo descoidos tipográficos de carácter esporádico.

Adapta os textos ao propósito comunicativo, respectando a situación, as persoas receptoras e a canle, sen alterar a información e as posturas orixinais.

Produce un texto meta oral coherente e cohesionado a partir dunha diversidade de textos fonte (orais ou escritos).

Sabe facer unha cita e utiliza as referencias seguindo as convencións, segundo o ámbito e contexto comunicativos (p. ex. nun texto académico).

Transmite de maneira escrita e con claridade os puntos destacados e máis relevantes dos textos fonte, así como todos os detalles que considera importantes en función dos intereses e necesidades das persoas destinatarias.

4.3.5. Actividades de mediación

Fai uso dun coñecemento concreto dos aspectos socioculturais e sociolingüísticos propios das culturas nas que se fala o idioma.

Adapta os textos ao propósito comunicativo, respectando a situación, os/as receptores/as e a canle, sen alterar a información e as posturas orixinais.

Produce un texto meta oral coherente e cohesionado a partir dunha diversidade de textos fonte (orais ou escritos).

Sabe citar as fontes segundo o ámbito e o contexto comunicativo.

Transmite de xeito oral ou escrito os puntos destacados e máis relevantes dos textos fonte, así como todos os detalles que considera importantes en función dos intereses e necesidades das persoas destinatarias.

Xestiona con flexibilidade a interacción entre as partes para procurar que flúa a comunicación, axudando a expresar con claridade as posturas e a desfacer

malentendidos; e volve, sempre que se precise, sobre os aspectos importantes, iniciando outros temas ou recapitulando para organizar a discusión, e orientándoa cara á resolución da cuestión.

NIVEL C1.2

O alumnado que supere o nivel Avanzado C1.2 poderá comunicarse case sen esforzo, dun xeito fluído e espontáneo nos ámbitos persoal e público, así como en actividades específicas nos campos académico e profesional. Comprenderá a información importante e os aspectos e detalles relevantes dunha ampla gama de textos orais, e tamén será capaz de entender opinións e actitudes tanto implícitas como explícitas. Comprenderá en detalle textos escritos, extensos e conceptualmente complexos, sempre que poida reler determinadas partes do texto; será quen de producir textos escritos ben estruturados e sobre temas de certa complexidade. Empregará, de maneira correcta, estruturas, mecanismos de cohesión e un léxico axeitado e variado para resaltar, sintetizar, ampliar e defender puntos de vista, que permitan rematar a produción cunha conclusión argumentada.

O alumnado que acade este nivel disporá dun bo coñecemento da lingua e dun repertorio de expresións idiomáticas que lle permitan apreciar, expresar e transmitir matices de significados.

1. Obxectivos xerais

Unha vez adquiridas as competencias correspondentes ao nivel, o alumnado será capaz de:

1.1. Actividades de comprensión de textos orais

Comprender, independentemente da canle e mesmo en malas condicións acústicas, a intención e o sentido xeral, as ideas principais, a información importante, os aspectos e detalles relevantes e as opinións e actitudes, tanto implícitas como explícitas, dos e das falantes nunha ampla gama de textos orais extensos, precisos e detallados, e nunha variedade de acentos, rexistros e estilos, mesmo cando a velocidade de articulación sexa alta e as relacións conceptuais non estean sinaladas explicitamente, sempre que poida confirmar algúns detalles, especialmente se non está familiarizado/a co acento.

1.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais

Producir e coproducir con fluidez, espontaneidade e case sen esforzo, independentemente da canle, unha ampla gama de textos orais extensos, claros e detallados, conceptual e estruturalmente complexos, en diversos rexistros, e cunha entoación e acento adecuados á expresión de matices de significado, mostrando dominio dunha ampla gama de recursos lingüísticos, das estratexias discursivas e interaccionais e de compensación que fai imperceptibles as dificultades ocasionais que poida ter para expresar o que quere dicir, e que lle permite adecuar con eficacia o seu discurso a cada situación comunicativa.

1.3. Actividades de comprensión de textos escritos

Comprender a intención e o sentido xeral, a información importante, as ideas principais, os aspectos e detalles relevantes e as opinións e actitudes dos/as autores/as, tanto implícitas como explícitas, nunha ampla gama de textos escritos extensos, precisos e detallados, conceptual e estruturalmente complexos, mesmo sobre temas fóra do seu campo de especialización, identificando as diferenzas de estilo e rexistro, sempre que poida reler as seccións difíciles.

1.4. Actividades de produción e coprodución de textos escritos

Producir e coproducir textos escritos extensos e detallados, ben estruturados e axustados aos diferentes ámbitos de actuación, sobre temas complexos, resaltando as ideas principais, ampliando e defendendo os seus puntos de vista con ideas complementarias e exemplos, rematando cunha conclusión apropiada. Para iso empregará de maneira correcta e consistente, estruturas gramaticais e convencións ortográficas complexas, de puntuación e de presentación do texto, mostrando control de mecanismos complexos de cohesión, e dominio dun léxico amplo que lle permita expresar matices de significado.

1.5. Actividade de mediación

Mediar entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas, oralmente ou por escrito, en situacións específicas e complexas, nos ámbitos persoal, público, académico e profesional, transmitindo con flexibilidade, corrección e eficacia unha ampla gama de textos orais ou escritos complexos.

2. Obxectivos específicos

2.1. Actividades de comprensión de textos orais

O alumnado será capaz de:

Comprender, independentemente da canle, a información específica en declaracións, mensaxes, anuncios e avisos detallados, aínda que poidan ter mala ou baixa calidade ou un son distorsionado.

Comprender información complexa con condicións e advertencias, instrucións de funcionamento e especificacións de produtos, servizos, así como información sobre procedementos coñecidos ou menos habituais e sobre os asuntos relacionados coa súa profesión ou actividades académicas.

Comprender con relativa facilidade a maioría das conferencias, charlas, coloquios, faladoiros e debates, sobre temas complexos de carácter público, profesional ou académico, entendendo en detalle os argumentos que se esgrimen.

Comprender os detalles de conversacións e discusións de certa lonxitude entre terceiras persoas, mesmo sobre temas abstractos, complexos ou cos que non se está familiarizado/a, e captar a intención do que se di.

Comprender conversacións de certa lonxitude nas que participa, aínda que non estean claramente estruturadas.

Comprender, sen demasiado esforzo, unha ampla gama de programas de radio, televisión, obras de teatro ou espectáculos e películas que poidan conter linguaxe coloquial ou expresións idiomáticas. Identificar pormenores e actitudes implícitas entre os e as falantes.

2.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais

O alumnado será capaz de:

Facer declaracións públicas con fluidez, case sen esforzo e usando a entoación para

transmitir o significado con precisión.

Realizar presentacións claras e ben estruturadas, sobre un tema complexo, ampliando con subtemas, desenvolvendo ideas concretas e defendendo puntos de vista con argumentos e exemplos adecuados, apartándose cando sexa necesario do texto preparado para continuar con aspectos propostos pola audiencia e rematar cunha conclusión apropiada, unha vez respondidas as preguntas finais.

Participar nunha entrevista, como persoa entrevistadora ou persoa entrevistada, ampliando e desenvolvendo as ideas discutidas, utilizando mecanismos adecuados para manter o bo desenvolvemento do discurso.

Participar en conversacións formais ou informais, cunha ou varias persoas interlocutoras, que traten temas abstractos, complexos ou específicos. Facer un uso emocional ou humorístico do idioma, expresar as propias ideas e opinións con precisión, presentar liñas argumentais de maneira convincente e responder con eficacia.

2.3. Actividades de comprensión de textos escritos

O alumnado será capaz de:

Comprender instrucións, indicacións, normativas, avisos ou outras informacións de carácter técnico e complexas, incluíndo algún detalle sobre condicións e advertencias, tanto se se relacionan coa propia especialidade coma se non, sempre que se poidan releer as seccións máis difíciles.

Comprender alusións en notas, mensaxes e correspondencia persoal, que poidan tratar sobre temas complexos e presentar trazos específicos na súa estrutura ou no léxico (formato non habitual, linguaxe coloquial, ton humorístico).

Comprender a información contida en correspondencia formal de carácter profesional ou institucional, identificando os niveis de formalidade e as actitudes ou opinións implícitas.

Comprender artigos, informes, actas, memorias e outros textos complexos do ámbito social, profesional ou académico e identificar detalles que denoten actitudes, sempre que se poidan volver ler as seccións difíciles.

Comprender en detalle a información contida en textos de consulta de carácter profesional ou académico, en calquera soporte, sempre que se poidan volver ler as seccións difíciles.

Comprender, en calquera soporte, as ideas e posturas expresadas en artigos ou outros textos xornalísticos de certa extensión, tanto de carácter xeral como especializado, nos que se comentan e analizan puntos de vista ou opinións.

Comprender textos literarios contemporáneos, escritos nunha variedade de lingua estándar e captar a mensaxe, as ideas e as conclusións implícitas.

2.4. Actividades de produción e coprodución de textos escritos

O alumnado será capaz de:

Tomar notas durante unha conferencia, curso ou seminario que trate temas da súa especialidade, ou durante reunións no ámbito profesional, escribindo a información de maneira que as notas poderían ser útiles para outras persoas.

Escribir correspondencia persoal en calquera soporte e comunicarse en foros, relacionarse con flexibilidade e eficacia coas persoas destinatarias, incluíndo usos de carácter emocional, alusivo e humorístico.

Escribir correspondencia formal dirixida a institucións públicas ou privadas na que se

fagan reclamacións ou demandas con certa complexidade e se empreguen os argumentos pertinentes para apoiar ou rebater posturas.

Escribir informes, memorias, artigos e ensaios claros e ben estruturados, sobre temas complexos en contornas de carácter público, académico ou profesional, resaltando as ideas principais, ampliando con subtemas e rematando cunha conclusión apropiada.

2.5. Actividades de mediación

O alumnado será capaz de:

Mediar entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas para trasladar oralmente ou por escrito unha ampla gama de textos sobre temas relacionados cos campos do seu interese persoal, da súa especialización ou dos ámbitos profesional e académico.

Adaptar sen aparente dificultade o rexistro aos diferentes contextos de uso e manter unha expresión e entoación que permitan transmitir o significado e aclarar posibles confusións.

Levar a cabo transaccións, xestións e operacións, nas que se debe negociar a solución de conflitos, identificar as posturas, desenvolver argumentos, facer concesións, utilizando unha linguaxe negociadora e afrontar dificultades imprevistas.

Recoñecer significados complexos, en textos orais ou escritos, e adaptar o formato e contido en función das necesidades ou intereses do/a receptor/a e aclarar posibles confusións.

3. Secuenciación e temporalización dos contidos

Para o curso de Avanzado **C1.2** empregárase como libro de texto o *Nuovo Contatto C1*, procedendo de xeito errático entre as unidades do libro, para complementar os contidos traballados no C1.1 do curso pasado, no cal non había libro de texto. Pola outra banda, haberá que ter en conta o alumnado que volve ao estudo da lingua despois de varios anos de interrupción e que, a falta dun curso de transición entre o vello plan de estudos e o novo, terá que afrontar unha proba de certificación, pola que están previstos dos anos de estudos, soamente nun ano académico. As unidades do libro de texto serán completadas con materias doutros métodos comunicativos e con materiais auténticos extraídos da rede.

No ano académico 2022-23 o curso escolar divídese en dous cuadrimestres. O primeiro cuadrimestre comprenderá desde a terceira semana de outubro ata a segunda semana de febreiro. O segundo cuadrimestre iniciará despois dos exames de febreiro e rematará a finais de maio. As unidades do curso de Avanzado C1.2 temporalízanse en dous cuadrimestres. No primeiro cuadrimestre traballarase nas aulas as unidades 6, 8, e 9. No segundo cuadrimestre traballarase as unidades 7 e 10.

3.1. Competencias comunicativas

3.1.1. Competencias pragmáticas

a) Contidos funcionais

Fan referencia aos expoñentes que o alumnado precisa para desenvolver as funcións comunicativas nos diferentes contextos. Os expoñentes das funcións que se relacionan a continuación deberán adaptarse ás características propias de cada idioma, á organización de cada nivel e ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado. Comprensión e expresión das seguintes funcións comunicativas ou actos de fala en contextos

comunicativos específicos, tanto a través de actos de fala directos como indirectos, nunha ampla variedade de rexistros:

Funcións ou actos de fala asertivos, relacionados coa expresión do coñecemento, da opinión, da crenza e da conxectura: expresar acordo e desacordo, expresar descoñecemento, expresar dúbida e escepticismo, expresar unha opinión, formular unha hipótese, supoñer, predicir...

Funcións ou actos de fala que impliquen compromiso, relacionados coa expresión do ofrecemento, da intención, da vontade e da decisión: expresar a intención, a vontade e a decisión de facer ou non facer algo; ofrecer axuda; prometer e retractarse...

Funcións ou actos de fala directivos, que teñen como finalidade dar unha instrución: ofrecer consello, advertir, dar instrucións, dar ou negar permiso, previr a alguén en contra de algo ou de alguén, prohibir, recomendar, lembrarlle algo a alguén, restrinxir e suplicar...

Funcións ou actos de fala fáticos e solidarios, que se realizan para establecer ou manter o contacto persoal, social, académico e profesional e expresar actitudes con respecto aos/ás demais: aceptar ou declinar unha invitación, compadecerse, expresar condolencia, facer cumprimentos, interesarse por alguén ou por algo, pedir desculpas e rexeitar...

Funcións ou actos de fala expresivos, cos que se expresan actitudes e sentimentos como resposta ante determinadas situacións: expresar admiración, ledicia, aprecio, simpatía, (des)confianza, (des)aprobación, decepción.

b) Contidos discursivos

- Coherencia e cohesión

Coherencia

Adecuación do texto oral ao contexto comunicativo (tipo e formato de texto; variedade de lingua; rexistro; tema; enfoque e contido: selección de contido relevante, selección de estruturas sintácticas, selección léxica; contexto espazo-temporal: referencia espacial, referencia temporal).

Cohesión

Organización interna do texto oral.

Inicio, desenvolvemento e conclusión da unidade textual: mecanismos iniciadores (toma de contacto...);

introdución do tema; tematización; desenvolvemento do discurso: desenvolvemento temático (mantemento do tema: correferencia; elipse; repetición; reformulación; énfase. Expansión temática: exemplificación; reforzo; contraste; introdución de subtemas. Cambio temático: digresión; recuperación do tema); conclusión do discurso: resumo / recapitulación, indicación de peche textual e peche textual.

- Tipoloxía de textos

Fan referencia ao coñecemento, comprensión e aplicación das competencias discursivas que lle permitan ao alumnado producir e comprender textos coherentes con respecto ao contexto en que se producen e que presenten unha cohesión interna que facilite a súa comprensión. A complexidade da tipoloxía de textos que se relaciona deberá adaptarse

ás características propias de cada idioma, á organización de cada nivel, ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado e ás distintas actividades de lingua.

Traballarase a seguinte tipoloxía de **textos orais**:

- Anuncios publicitarios complexos retransmitidos
- Instrucións e indicacións detalladas
- Conversas especializadas
- Reunións de traballo con vocabulario específico
- Debates e discusións formais sobre temas complexos ou específicos
- Entrevistas longas e complexas: de traballo, académicas...
- Entrevistas xornalísticas de carácter divulgativo
- Sondaxes e cuestionarios complexos
- Audiovisuais
- Conferencias, presentacións e declaracións públicas específicas e detalladas
- Cancións
- Representacións teatrais
- Podcasts
- Informativos
- Clases gravadas
- Páxinas web gobernamentais

Traballarase a seguinte tipoloxía de **textos escritos**:

- Correspondencia persoal e profesional especializada
- Textos extensos da súa especialidade ou doutros ámbitos
- Instrucións extensas
- Textos xornalísticos informativos e de opinión sobre temas de actualidade
- Textos literarios contemporáneos que poidan presentar certa complexidade lingüística, estrutural e temática
- Textos de rexistro coloquial en forma de notas, cartas, correo electrónico etc., aínda que se apoiem excepcionalmente en modismos e fraseoloxía específica
- Informacións, anuncios e slogans publicitarios
- Textos que poidan amosar trazos non normativos
- Textos de opinión ou ensaísticos sobre cuestións de actualidade ou sobre temas de interese xeral
- Textos académicos ou profesionais relacionados ou non coa súa especialidade
- Textos ensaísticos

3.1.2. Competencias sociolingüísticas

Fan referencia ao coñecemento e aplicación dos recursos que lle permitan ao alumnado comportarse e comunicarse con efectividade nos ámbitos académico e profesional, tendo en conta os aspectos socioculturais e sociolingüísticos. Estes contidos deben enmarcarse nunha perspectiva intercultural e deberán estar integrados nas diferentes áreas temáticas á hora de elaborar os materiais didácticos.

Teranse en conta os marcadores lingüísticos das relacións sociais, normas de cortesía, estereotipos, modismos e rexistros nas seguintes áreas: os servizos públicos, as condicións de vida, as relacións persoais, as convencións sociais, os valores e as crenzas.

3.1.3. Competencias lingüísticas

a) Contidos léxicos-semánticos

Os contidos léxicos deberanse adaptar ás realidades socioculturais dos países das linguas obxecto de estudo, á organización de cada nivel, ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado e ás actividades de lingua. Estes contidos fan referencia á capacidade do alumnado para recoñecer, comprender e usar o léxico que lle permita desenvolverse nos temas que se relacionan. Consolidaranse todos os contidos léxicos vistos nos niveis anteriores e incidirase nos propios deste nivel.

Primeiro cuadrimestre

UNIDADE 7-9-10 do libro de texto

- *Xeografía, natureza e medio rural*: accidentes xeográficos, movementos migratorios, paisaxe urbana e rural, natureza, ecoloxía e problemas ambientais...
- *Alimentación*: tipos de dietas e procesos de alimentación, gastronomía típica, establecementos de restauración, tendencias en alimentación, produción agrícola...
- *Lecer e tempo libre*: xogos, actividades deportivas, espectáculos, festas, hostalería, vacacións, ocio...
- *Cultura e actividades artísticas*: música, pintura e escultura, estilos e correntes artísticas, tendencias de vangarda, novas manifestacións artísticas...
- *Vivenda, fogar e contorna*: tipos de hábitat, a organización urbana, a localización no espazo, a contorna sociocultural, física e económica...
- *Compras e actividades comerciais*: actividades de compra, venda...
- *Identidade persoal*: dimensión física e anímica, procedencia e localización xeográfica, características físicas, estilos de vida, carácter e valores persoais, sensacións e percepcións físicas...

Segundo cuadrimestre

UNIDADE 6-8 do libro de texto

- *Goberno, política e sociedade*: organización política e de goberno, conflitos e movementos sociais...

- *Relacións persoais e sociais*: formas de convivencia, agrupamentos e interaccións humanas, asociacións...
- *Traballo e actividades profesionais*: tipos de traballo e tarefas, novas modalidades de emprego, condicións e contratos laborais, asociacións sindicais, seguridade e riscos laborais...
- *Bens e servizos*: inmobles, bens e servizos públicos e privados, individuais e colectivos, propiedade intelectual...

b) Contidos gramaticais

Fan referencia ás capacidades do alumnado á hora de seleccionar e usar estruturas de lingua en función da súa pertinencia para acadar a intención comunicativa en cada actividade de lingua. Os contidos que se relacionan deberán adaptarse ás características propias de cada idioma, á organización de cada nivel e ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado.

Consolidaranse todos os contidos sintácticos vistos nos niveis anteriores e incidirase nos seus usos e valores especiais.

Primeiro cuadrimestre

- Formación de palabras: derivación e composición
- Recoñecemento dos elementos da palabra e significado dos afixos
- Usos das formas verbais e nominais na composición de textos e adecuación destas ao tipo de texto e ao discurso
- Correlación temporal na construción de textos orais e escritos
- Usos sintácticos complexos
 - Disposición dos constituíntes oracionais: coñecemento das posibilidades de alteración da orde
- Gramática textual: os procedementos de organización estrutural dos textos orais e escritos: focalizacións, tematizacións, reformulacións etc.
- Uso de mecanismos de cohesión para a organización de textos orais e escritos

Segundo cuadrimestre

- Formación de palabras: derivación e composición
- Recoñecemento dos elementos da palabra e significado dos afixos
- Usos das formas verbais e nominais na composición de textos e adecuación destas ao tipo de texto e ao discurso
- Correlación temporal na construción de textos orais e escritos
- Usos sintácticos complexos
- Gramática textual: os procedementos de organización estrutural dos textos orais e escritos: focalizacións, tematizacións, reformulacións etc.

- Uso de mecanismos de cohesión para a organización de textos orais e escritos

c) Contidos fonéticos

Fan referencia á capacidade do alumnado para recoñecer, seleccionar e producir os patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación frecuente (aínda que sexa perceptible o acento estranxeiro), así como os elementos gráficos e as convencións ortográficas. Os contidos que se relacionan deberán adaptarse ás características propias de cada idioma, á organización de cada nivel, ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado e ás actividades de lingua.

Consolidaranse todos os contidos fonéticos-fonolóxicos e ortotipográficos vistos nos niveis anteriores e incidirase nos propios deste nivel.

- A énfase
- A entoación e os cambios de ton
- Os patróns característicos de tons vinculados a intencións comunicativas específicas (ironía, sarcasmo, humor...)
- Os patróns melódicos específicos dalgunhas estruturas sintácticas
- Secuencias sinxelas cunha entoación característica (refrás, poemas...)
- A correspondencia entre unidades melódicas e a puntuación
- O recoñecemento das variantes diatópicas e diastráticas máis estendidas

d) Contidos ortográficos

- As convencións de distribución e organización do texto
- As abreviaturas, siglas, símbolos e acrónimos de uso común

3.2. Competencias socioculturais

Fan referencia ao coñecemento e aplicación dos recursos que lle permitan ao alumnado comportarse e comunicarse con efectividade nos ámbitos académico e profesional, tendo en conta os aspectos socioculturais e sociolingüísticos. Estes contidos deben enmarcarse nunha perspectiva intercultural e deberán estar integrados nas diferentes áreas temáticas á hora de elaborar os materiais didácticos.

Teranse en conta os marcadores lingüísticos das relacións sociais, normas de cortesía, estereotipos, modismos e rexistros nas seguintes áreas: os servizos públicos, as condicións de vida, as relacións persoais, as convencións sociais, os valores e as crenzas.

3.3. Competencias extratécnicas

As estratexias de aprendizaxe danlle a posibilidade ao alumnado de regular a súa aprendizaxe, así como de transformar e xestionar a nova información da lingua obxecto de estudo. Así o alumnado poderá:

Explicar o que sabe, como o aprendeu e dirixir a súa aprendizaxe para seguir aprendendo.

Planificar a propia aprendizaxe establecendo os seus propios obxectivos a curto e a longo prazo.

Organizar o material de aprendizaxe cos instrumentos de apoio necesarios (manuais, caderno de aprendizaxe, aplicacións móbiles, ferramentas en liña...).

Regular e autoavaliar o propio proceso detectando os erros e os logros nas tarefas.
Utilizar todos os medios ao seu alcance (Internet, proxectos sobre diversos temas, axuda doutros/as interlocutores/as...)
Repetir, recoñecer e usar modelos de lingua etc.
Relacionar a información nova con coñecementos previos.
Deducir e establecer relacións entre as linguas coñecidas.
Resumir para comprender e producir textos orais ou escritos.

As estratexias de comunicación permiten mobilizar os propios recursos para poñer en funcionamento as actividades de lingua, así como establecer e manter a comunicación cos medios lingüísticos dispoñibles. Así, o alumnado poderá:

Activar e procurar coñecementos previos sobre a lingua, a situación, os contidos, as persoas...

Informarse, se hai axudas visuais etc.

Identificar o tipo de texto para adaptalo á audiencia.

Tomar conciencia do que se quere aprender: do contido xeral, da información específica, da información polo miúdo.

Establecer hipóteses e inferir outros tipos de informacións a partir de elementos paratextuais (entoación, velocidade...) e extratextuais (imaxes, gráficos, fotografías...).

Restablecer e anticipar posicións en relación ao que segue no texto (palabra, frase, resposta...).

Reformular hipóteses sobre o contido e o contexto a partir da comprensión de novos elementos do propio texto, utilizando o seu coñecemento e experiencias.

Asegurar a comprensión, repetir o comprendido, preguntar sobre o dito, volver escoitar o texto tendo en conta determinados aspectos.

Solicitar repeticións, pedir que se explique unha palabra clave, dicir que non se entendeu.

Recoñecer as dificultades de comprensión, debido a posibles factores de distorsión, á velocidade coa que se expresa etc.

4. Avaliación

4.1. Criterios de cualificación e mínimos esixibles

4.1.1. Criterios de cualificación

A proba final de certificación consta de cinco actividades de lingua:

- Comprensión de textos orais
- Produción e coprodución de textos orais
- Comprensión de textos escritos
- Produción e coprodución de textos escritos
- Mediación de textos escritos e orais

As cualificacións definitivas obtidas expresaranse mediante os termos de “apto/a”, “non apto/a” ou “non presentado/a”.

Será apto o alumnado que na suma total de todas as destrezas acadere un mínimo de 81,25 puntos, equivalente a o 65% da nota e sempre e cando supere as cinco actividades de lingua. Para a súa superación debe tamén obter un mínimo de 12,5 puntos en cada actividade de lingua pero tamén ten que sumar entre as cinco actividades de lingua un mínimo de 81,25 puntos que son os necesarios para aprobar, é dicir, o 65% da puntuación total.

Na convocatoria extraordinaria de xuño o alumnado examínase das actividades de lingua non superadas ou non presentadas na convocatoria ordinaria.

Tamén poderá repetir voluntariamente aquelas actividades de lingua nas que acadara os 12,5 puntos pero e non alcanzara o mínimo do 65% (16,25/25) na proba na convocatoria ordinaria de xuño, para poder así acadar a puntuación mínima global de 81,25 puntos. Neste caso só se lle terá en conta o resultado si este é superior ó resultado da convocatoria ordinaria de xuño.

A puntuación máxima total da proba ascende a 125 puntos, correspondendo 25 puntos a cada actividade de lingua.

O alumnado que non supere todas as actividades de lingua deberá repetir curso.

A cualificación positiva final conducirá á obtención do certificado do nivel correspondente e permitirá o acceso ao seguinte nivel.

4.1.2. Mínimos esixibles

É capaz de comprender a intención e o sentido xeral, as ideas principais, a información importante, os aspectos e detalles relevantes e as opinións e actitudes dos e das falantes nunha ampla gama de textos orais extensos e nunha variedade de acentos, rexistros e estilos, mesmo cando a velocidade de articulación sexa alta, sempre que poida confirmar algúns detalles, especialmente se non está familiarizado/a co acento.

É quen de producir e coproducir con fluidez, espontaneidade e en xeral case sen esforzo, independentemente da canle, unha ampla gama de textos orais extensos, bastante claros e detallados, conceptual e estruturalmente complexos, en diversos rexistros, e cunha entoación e acento adecuados á expresión de matices de significado, mostrando o suficiente dominio dunha ampla gama de recursos lingüísticos, das estratexias discursivas e interaccionais e de compensación que fai case imperceptibles as dificultades ocasionais que poida ter para expresar o que quere dicir, e que lle permite adecuar con suficiente eficacia o seu discurso a cada situación comunicativa.

É capaz de comprender suficientemente a intención e o sentido xeral, a información importante, as ideas principais, os aspectos e detalles relevantes e as opinións e actitudes dos/as autores/as, tanto implícitas como explícitas, nunha ampla gama de textos escritos extensos, precisos e detallados, conceptual e estruturalmente complexos, mesmo sobre a maioría dos temas fóra do seu campo de especialización, identificando as diferenzas de estilo e rexistro, sempre que poida reler as seccións difíciles.

É quen de producir e coproducir textos escritos extensos e detallados, ben estruturados e axustados aos diferentes ámbitos de actuación, sobre temas complexos, resaltando as ideas principais, ampliando e defendendo os seus puntos de vista con ideas

complementarias e exemplos, rematando cunha conclusión suficientemente apropiada. Para iso empregará de maneira correcta e consistente en xeral, estruturas gramaticais e convencións ortográficas complexas, de puntuación e de presentación do texto, mostrando control de mecanismos complexos de cohesión, e dominio dun léxico amplo que lle permita expresar matices de significado.

É quen de mediar entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas, oralmente ou por escrito, en situacións específicas e complexas, nos ámbitos persoal, público, académico e profesional, transmitindo con bastante flexibilidade, corrección e eficacia unha ampla gama de textos orais ou escritos complexos.

4.2. Procedementos e instrumentos de avaliación

A avaliación das ensinanzas de idiomas de réxime especial ten como obxectivo valorar o grao de dominio que posúe o alumnado como usuario dun idioma determinado e, se é o caso, adoptar as medidas e as estratexias oportunas para mellorar o proceso de ensino aprendizaxe co fin de acadar os obxectivos académicos propostos.

A avaliación terá por obxecto cualificar e, de ser o caso, certificar o nivel de competencia comunicativa adquirido polo alumnado como resultado do seu proceso de aprendizaxe.

De xeito que o alumnado afrontará este proceso de avaliación nas seguintes modalidades:

- Avaliación inicial (ou de diagnóstico)
- Avaliación de progreso (ou formativa)
- Avaliación certificadora
- A autoavaliación

Avaliación inicial (ou de diagnóstico): O profesorado a inicio de curso fará unha avaliación de diagnóstico para coñecer o nivel e as características do seu alumnado.

Avaliación de progreso (ou formativa): Nesta modalidade tanto profesorado como alumnado poden observar, reflexionar e valorar o proceso de aprendizaxe. Avaliarase o progreso e logro de obxectivos do alumnado de forma frecuente e interactiva mediante procesos de observación na aula e recollida e avaliación de tarefas. O profesorado informará ó alumnado sobre o seu progreso despois do primeiro cuadrimestre.

Avaliación certificadora

Este tipo de avaliación levarase a cabo no último curso de cada nivel para obter o certificado correspondente. Servirá para medir o dominio de lingua que posúe o alumnado.

As probas de certificación responderán a un modelo competencial e centraranse en avaliar os obxectivos xerais e específicos do nivel.

Autoavaliación

A autoavaliación é un instrumento clave no proceso de ensino-aprendizaxe. Autoavaliarse consiste na capacidade do alumnado e do profesorado de xulgar os logros acadados respecto aos obxectivos establecidos. No caso do alumnado, permite desenvolver a capacidade de aprender a aprender, céntrase nos procesos e aumenta a capacidade de

ser responsable da propia aprendizaxe. No caso do profesorado, permite adaptar o proceso de ensino-aprendizaxe (materiais, metodoloxía, temporalización etc.) ás necesidades do alumnado e ás súas propias.

Con esta finalidade, a programación debe incluír as directrices para levar a cabo a avaliación da práctica docente. O profesorado avaliará o proceso de ensino e a súa propia práctica docente en relación co logro dos obxectivos e o desenvolvemento das competencias básicas. Para levar a cabo esta avaliación teranse en conta, como mínimo, os seguintes elementos:

- A adecuación dos obxectivos, contidos e criterios de avaliación ás características e ás necesidades do alumnado
- A aprendizaxe lograda polo alumnado
- As medidas de individualización do ensino
- O desenvolvemento da programación (estratexias de ensino, procedementos de avaliación, organización da aula, aproveitamento dos recursos...)
- A idoneidade da metodoloxía e dos materiais curriculares
- As necesidades de actualización do profesorado (didáctica, lingüística, medolóxica...)
- A coordinación co resto do profesorado

4.3. Criterios de avaliación

4.3.1. Actividades de comprensión de textos orais

Comprende o que se pretende comunicar co fin de sacar as conclusións apropiadas.

Recoñece, segundo o contexto e en distintos rexistros (familiar, informal, formal ou neutro), a intención e o significado dun amplo repertorio de actos de fala.

É capaz de seguir un discurso extenso aínda que non estea claramente estruturado.

Recoñece expresións idiomáticas e coloquiais, e aprecia connotacións e matices de significado, aínda que poida necesitar unha repetición se o acento non lle resulta familiar.

Percibe as variedades fonético-fonolóxicas estándar propias da lingua e recoñece matices de significado.

4.3.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais

Utiliza o idioma con flexibilidade e eficacia para fins sociais, adaptando o que di e os medios de expresalo á situación, ao/á receptor/a e a formalidade requirida.

Expresa o que quere dicir, superando dificultades ocasionais que poida ter.

Desenvolve argumentos detallados de maneira sistemática e ben estruturada, relacionando lóxicamente os puntos principais, resaltando os puntos importantes, desenvolvendo aspectos específicos e concluíndo adecuadamente.

Rebate os argumentos das persoas interlocutoras de maneira convincente e apropiada, intervindo de forma fluída e espontánea.

Exprésase cun alto grao de corrección de modo consistente.

Domina un amplo repertorio léxico, incluíndo expresións idiomáticas e coloquiais, que lle permiten superar posibles carencias.

É quen de iniciar, manter e rematar unha conversa de maneira apropiada e fluída, respectando as quendas de palabra e tamén valéndose das intervencións dos/as outros/as interlocutores/as.

Expón preguntas para comprobar que comprendeu o que a persoa interlocutora quixo dicir e consegue aclaración dos aspectos ambiguos.

Adapta os textos ao propósito comunicativo, respectando a situación, os/as receptores/as e a canle, sen alterar a información e as posturas orixinais.

Produce un texto meta oral coherente e cohesionado a partir dunha diversidade de textos fonte (orais ou escritos).

Transmite de xeito oral e con claridade os puntos destacados e máis relevantes dos textos fonte, así como todos os detalles que considera importantes en función dos intereses e necesidades das persoas destinatarias.

Varía a entoación e coloca a énfase da oración correctamente para expresar matices de significado, mantendo a articulación propia da variedade estándar da lingua meta.

4.3.3. Actividades de comprensión de textos escritos

Comprende o que se pretende ou o que se lle require en cada caso.

Identifica con rapidez o contido e a importancia de textos dunha ampla serie de temas profesionais ou académicos.

Localiza detalles relevantes en textos extensos e complexos.

Recoñece a intención e o significado do propósito comunicativo, segundo o contexto, o xénero e o tipo de texto.

Localiza a información ou segue o fío da argumentación nun texto de estrutura discursiva complexa ou nun que non estea perfectamente estruturado, no que as relacións e conexións non sempre se expresen con marcadores explícitos.

Recoñece expresións idiomáticas e coloquiais, e aprecia connotacións de significado, aínda que en ocasións poida que necesite consultar un dicionario.

Comprende, segundo o contexto, o xénero e o tipo textual, os significados asociados a unha ampla gama de estruturas sintácticas da lingua escrita.

Comprende as intencións comunicativas expresadas mediante o uso dunha ampla gama de convencións ortotipográficas, tanto en soporte papel como dixital.

4.3.4. Actividades de produción e coprodución de textos escritos

Escribe textos complexos extensos, mostrando un dominio dos recursos lingüísticos que lle permiten expresarse con eficacia e precisión.

Redacta un texto e adáptao á situación requirida.

Presenta ideas e puntos de vista con fin de destacalos, diferencialos e eliminar posibles ambigüidades.

Utiliza estruturas sintácticas que lle permiten expresarse con precisión, e mantén un alto grao de corrección.

Utiliza as convencións ortotipográficas propias da lingua para producir textos escritos nos que a estrutura, a distribución en parágrafos e a puntuación son apropiadas. A ortografía é correcta, salvo descoidos tipográficos de carácter esporádico.

Adapta os textos ao propósito comunicativo, respectando a situación, as persoas receptoras e a canle, sen alterar a información e as posturas orixinais.

Produce un texto meta oral coherente e cohesionado a partir dunha diversidade de textos fonte (orais ou escritos).

Sabe facer unha cita e utiliza as referencias seguindo as convencións, segundo o ámbito e contexto comunicativos (p. ex. nun texto académico).

Transmite de maneira escrita e con claridade os puntos destacados e máis relevantes dos textos fonte, así como todos os detalles que considera importantes en función dos intereses e necesidades das persoas destinatarias.

4.3.5. Actividades de mediación

Fai uso dun coñecemento concreto dos aspectos socioculturais e sociolingüísticos propios das culturas nas que se fala o idioma.

Adapta os textos ao propósito comunicativo, respectando a situación, os/as receptores/as e a canle, sen alterar a información e as posturas orixinais.

Produce un texto meta oral coherente e cohesionado a partir dunha diversidade de textos fonte (orais ou escritos).

Sabe citar as fontes segundo o ámbito e o contexto comunicativo.

Transmite de xeito oral ou escrito os puntos destacados e máis relevantes dos textos fonte, así como todos os detalles que considera importantes en función dos intereses e necesidades das persoas destinatarias.

Xestiona con flexibilidade a interacción entre as partes para procurar que flúa a comunicación, axudando a expresar con claridade as posturas e a desfacer malentendidos; e volve, sempre que se precise, sobre os aspectos importantes, iniciando outros temas ou recapitulando para organizar a discusión, e orientándoa cara á resolución da cuestión.

MODALIDADES OFERTADAS

CURSOS PARA O PÚBLICO EN XERAL --- NIVEL B1

Curso monográfico de destrezas comunicativas de expresión orais e expresión escrita (producción e coproducción), nivel B1

Profesor: Marco Delle Monache

Introdución

Este curso ten como finalidade intentar proporcionar ao alumnado de nivel intermedio estratexias para poder producir textos escritos e orais, de xeito adecuado ao nivel B1 do Marco Europeo Común de Referencia para as Linguas. Segundo a escala global do MERC, a finalidade do Nivel B1 é capacitar o alumnado para utilizar o idioma con certa seguridade e flexibilidade, en situacións cotiás e menos correntes que requiran comprender e producir textos nunha variedade de lingua estándar, con estruturas habituais e un repertorio léxico común non moi idiomático, e que versen sobre temas xerais, cotiáns ou nos que se ten un interese persoal.

Duración

Durante o curso 2023-24 impartirase un primeiro curso do 11 de setembro ao 20 de decembro e un segundo curso do 29 de xaneiro ao 22 de maio. A duración de ambos cursos será de 60 horas lectivas. As clases terán lugar os luns e os mércores das 11:00 ás 13:00 horas.

Obxectivos xerais

Expresión escrita

Producir e coproducir textos breves e sinxelos sobre temas cotiáns ou da súa especialidade, suficientemente estruturados e adecuados ao contexto (persoa destinataria, situación, propósito comunicativo) en secuencias lineais, onde conte experiencias sinxelas relacionadas con acontecementos reais ou imaxinados, onde se xustifiquen opinións ou se expliquen plans.

Expresión oral

Producir e coproducir descrições sinxelas e realizar breves discursos presentados como unha secuencia de elementos nos que se responda a preguntas ou se confirmen informacións sinxelas sobre temas da vida cotiá, do ámbito académico e da súa especialidade profesional, cun grao razoable de corrección e fluidez que permitan manter a interacción, aínda que sexa evidente o acento estranxeiro e as pausas para planificar o discurso.

Obxetivos específicos

Expresión escrita

- Escribir notas persoais sinxelas nas que se relaten experiencias e se expresen opinións ou desexos.
- Cubrir impresos e formularios -segundo modelos- que requiran datos persoais, académicos, profesionais nos que, por exemplo, se pregunten ou ofrezan explicacións.

- Tomar notas a partir dunha reunión, dunha conferencia ou dunha aula, aínda que conteñan algunhas incoherencias.
- Redactar resumos moi breves en formato convencional nos que ofrece a súa opinión, con certa seguridade, sobre feitos concretos.
- Redactar documentos breves relacionados coa súa propia área profesional, aínda que sexa necesaria unha revisión.
- Redactar textos nos que se narran historias curtas e sinxelas que describen un feito real, por exemplo unha viaxe.

Expresión oral

- Intervir en asuntos relacionados coa vida cotiá, expresando opinións e sentimentos.
- Dar información sobre a identificación e a caracterización persoal.
- Dar información xeral sobre un asunto de saúde.
- Resolver nunha viaxe case todas as situacións comunicativas previsibles (tendas, hoteis, transporte...).
- Participar en xestións habituais nun banco, nas oficinas de correos ou noutras institucións similares.
- Pedir un menú nun restaurante, solicitar informacións sobre un menú e sobre as diferentes formas de pagamento.
- Solicitar información simple relacionada con cuestións administrativas ou académicas.
- Facer breves exposicións previamente preparadas nas que, ademais, pode responder a preguntas para aclarar puntos non suficientemente claros.

Contidos

O curso está deseñado por bloques e abranguen distintos temas do currículo de B1 como: viaxar, a personalidade, a educación, o tempo libre, as relacións humanas e sociais, as compras, o medio ambiente, ciencia e tecnoloxía, a saúde, a vivenda, o transporte, o traballo, a comida, etc.

En todas as sesións propóranse actividades e estratexias de expresión escrita e oral adaptadas ao nivel e contextualizadas dentro de cada un dos bloques temáticos para desenvolver, facendo fincapé na corrección morfosintáctica e na riqueza léxica e, no caso específico da expresión oral por unha banda a expresión oral, traballando os trazos fonéticos da lingua e a fluidez na fala.

Poderanse utilizar audios, vídeos ou textos escritos cortos para presentar o tema. Ademais, propóranse actividades de vocabulario específico de cada un dos bloques temáticos para aumentar a riqueza léxica do alumnado.

Criterios de avaliación

Ao longo do curso, faranse presentacións orais preparadas polo alumnado sobre as áreas temáticas traballadas, que serán comentadas polo docente, e elaboraranse textos escritos, que serán corrixidos *in plenum* na aula ou en privado polo docente. Non haberá unha avaliación con valor académico nin se certificará ningún nivel de competencia comunicativa do marco común europeo.

3. ENFOQUE METODOLÓXICO

No ensino das linguas, a metodoloxía é o conxunto de procedementos que se empregan para acadar o dominio dos contidos e o logro dos obxectivos. Neste sentido, teranse en conta elementos clave como:

- O ensino do idioma desde unha perspectiva de uso
- O fomento do emprego da lingua obxecto de estudo como vehículo de comunicación
- A orientación do ensino cara ao desenvolvemento das actividades de lingua
- O fomento da autonomía do alumnado e do desenvolvemento de estratexias de aprendizaxe

O obxectivo principal das aulas ten que ser a comunicación, utilizando desde o principio e na medida do posible a lingua estudada como vehicular, favorecendo o contacto constante do alumnado coa lingua. Por outra parte, o profesorado debe integrar dentro destas tarefas comunicativas, as actividades de lingua de comprensión, produción, coprodución e mediación orais. Coa finalidade de formar falantes competentes e autónomos/as, o profesorado debe revisar a súa metodoloxía, así como actualizar os seus métodos, medios e materiais didácticos para facer da aula un lugar facilitador e motivador. Ao mesmo tempo, o alumnado debe implicarse de xeito activo na súa propia aprendizaxe e considerar o erro como un elemento necesario deste proceso.

O Departamento de Italiano considera, conforme ós criterios establecidos no Marco Común Europeo de Referenza, que os métodos a utilizar deben ser o máis eficaces para acadar os obxectivos acordados en función das necesidades comunicativas do alumnado. O Departamento seguirá os seguintes enfoques metodolóxicos:

- exposición do alumnado a unha tipoloxía textual oral auténtica da lingua italiana
- participación directa en situacións comunicativas escolares e extraescolares, así como en tarefas elaboradas para o traballo na aula;
- fomento da autoaprendizaxe dirixida cara aos obxectivos empregando os medios dispoñibles.
- realización de actividades de reforzo, explicacións, presentacións e actividades de explotación sempre dirixidas ós obxectivos definidos;
- centralidade do alumnado no proceso de ensino-aprendizaxe na aula, sendo o profesor un catalizador do mesmo, encargado da presentación, animación e avaliación continua das actividades e de facilitar a sociabilidade, a comunicación entre o alumnado, a motivación cara á aprendizaxe.

A lingua italiana utilizarase ao máximo dentro das aulas, procurando que os alumnos se expresen en lingua italiana tan a miúdo como lles sexa posible.

O Departamento comprométese en todo momento a que exista unha forte cohesión entre o contido das clases e o que se esixirá posteriormente nos exames.

O obxectivo do Departamento é presentar ao alumno os contidos do programa dunha forma gradual e progresiva, á procura sempre da motivación dos estudantes, cuxas necesidades comunicativas se terán constantemente en conta.

4. RECURSOS DIDÁCTICOS E BIBLIOGRAFÍA

Na actualidade, hai dispoñibles moitos e moi diversos materiais didácticos destinados ao ensino e á aprendizaxe das linguas. Na súa utilización resulta imprescindible realizar unha selección baseada nos obxectivos e contidos das programacións didácticas e no enfoque comunicativo.

No uso dos recursos destacará o feito de que estes sexan, na medida do posible, auténticos e se empreguen co fin de materializar situacións reais do uso da lingua.

A utilización de material creado explicitamente con fins didácticos, como por exemplo os libros de texto, responderá ás necesidades do proceso de aprendizaxe e non excluírá o uso de materiais auténticos.

Humanos:

O cadro de persoal docente.

Físicos:

As aulas, os departamentos, a biblioteca e a sala de lectura, a aula de recursos, a aula de informática e a de autoaprendizaxe, as saídas culturais...

Materiais:

Corresponderalle ao profesorado seleccionar, de entre os recursos que a continuación se describen, aqueles que se precisen segundo as necesidades do proceso de ensino-aprendizaxe:

- Libros de texto
- Encerados dixitais, libros dixitais, as contornas e comunidades virtuais, fragmentos de series/películas e música como material real
- Dicionarios, material de consulta ou de lectura, audiovisuais e outros
- Subscricións (revistas, xornais, recursos en liña etc.)
- Materiais creados polo profesorado do departamento
- Materiais existentes no centro á disposición do alumnado e do profesorado (na biblioteca, na sala de lectura, na aula de recursos etc.)
- Recursos en liña e repositorios

Na seguinte tabla recóllense a proposta de libros de textos do departamento de italiano, coa relativa división das unidades didácticas:

CURSO	LIBRO	UNIDADES
A1	Bozzone Costa, Rosella, Ghezzi, Chiara e Piantoni, Monica, <i>Nuovo Contatto A1</i> , Loescher, 2016, Torino.	1, 2, 3, 4, 5
A2	Bozzone Costa, Rosella, Ghezzi, Chiara e Piantoni, Monica, <i>Nuovo Contatto A2</i> , Loescher, 2016, Torino.	6, 7, 8, 9, 10
B1	Bali Maria, Ziglio Luciana, <i>Nuovo Contatto B1</i> , Loescher, 2015, Torino.	0, 1, 2, 3, 4, 5
B2-1	Piantoni, Monica, Bozzone Costa, Rosella, e Ghezzi, Chiara, <i>Nuovo Contatto B2</i> , Loescher, 2017, Torino.	0,1,2,3
B2-2	Non habrá libro de texto. As unidades didácticas basearanse no material didáctico seleccionado polo/a docente, que será proporcionado ao alumnado durante o curso.	
C1-1	Bozzone Costa, Rosella, Piantoni Monica, Scaramelli Elena, Ghezzi Chiara, <i>Nuovo Contatto C1</i> , Loescher, 2013, Torino.	1, 2, 3, 4, 5
C1-2	Bozzone Costa, Rosella, Piantoni Monica, Scaramelli Elena, Ghezzi Chiara, <i>Nuovo Contatto C1</i> , Loescher, 2013, Torino.	6, 7, 8, 9, 10

Material complementario:

De maneira transversal e segundo as esixencias de cada curso, empregarase ademais material sacado dos manuais didácticos e dos recursos audiovisuais (Dvd, Cd, Internet, etc.) a disposición do departamento. No noso centro dispoñemos de conexión á Internet fixa e inalámbrica, unha aula de audiovisuais que conta cunha pantalla dixital interactiva; un laboratorio de idiomas con conexión a Internet; unha aula de informática na que o alumnado poderá exercitar a autoaprendizaxe; unha biblioteca, onde poder atopar material variado e da que se aconsellerá o uso a todo o alumnado.

Libros de lectura:

Os libros de lectura serán aconsellados, de ser o caso, polo/a profesor/a encargado/a de cada nivel. Alén diso, o Departamento de italiano participa para o curso 2023-24 no proxecto dos “Clubs de lectura” en lingua estranxeira, con tres lecturas programadas ao longo do ano académico (segundo os modos e os tempos detallados no documento presentado para dito proxecto). As sesións do Club de Lectura do ano 2023-24 levaranse a cabo de xeito presencial na biblioteca da EOI.

TICS:

As novas tecnoloxías son una ferramenta imprescindible no proceso de ensino aprendizaxe de linguas estranxeiras polo que son utilizadas de xeito habitual. Así pois, aproveitaranse os espazos destinados ao uso das TIC (biblioteca, laboratorio), os recursos dispoñibles nas aulas (ordenador, canón de proxección e pantalla dixital, libro dixital) e a conexión á Internet fixa, da que dispón o centro. A formación do profesorado necesaria para o manexo destas ferramentas realizarase a través de proxectos de formación específica organizados pola EOI e pola Consellería de Educación sobre o manexo de ferramentas tecnolóxicas dixitais (CISCO WebEx, falemos.edu, Moodle, correo electrónico, whatsapp, ferramentas para ensino mixto de Platega, plataformas para elaborar materiais educativos, etc.)

A páxina web de referencia de todo o alumnado é www.eoiferrol.org

Ao comezo do curso, o profesorado comentará en cada grupo cales son os recursos que poden ser de interese para o nivel que o alumnado está a cursar e indicarlle onde pode atopalos:

- **LIGAZÓNS** a enderezos de axuda para o estudo da lingua. Divididos en varios apartados para que sexa máis cómodo o acceso. Estas ligazóns están publicadas na sección da páxina web da EOI correspondente a cada departamento da lingua estudada.
- **AULA VIRTUAL da EOI**
- **MODELOS DE PROBAS DE CERTIFICACIÓN das EEOOII de Galicia** publicadas pola Consellería de Educación.

5. ATENCIÓN Á DIVERSIDADE

É un principio que debe rexer todo o ensino para lle proporcionar ao alumnado unha educación adecuada ás súas características, necesidades, capacidades, motivacións e estilos de aprendizaxe. As EOI deben procurar, na medida en que o permitan os seus recursos, medidas flexibles que se adecúen ás diferenzas individuais na aprendizaxe.

No ámbito educativo, a diversidade maniféstase en función de factores sociais, culturais, xeográficos, económicos, étnicos, relixiosos e, principalmente, nas propias capacidades da persoa, como poden ser as intelectuais, motrices ou sensoriais.

Unha educación para a diversidade é o xeito correcto de planificar e desenvolver a aprendizaxe de idiomas, de ensinar e de aprender, atendendo ás esixencias da actual sociedade para acabar coa marxinación.

Como programar atendendo á diversidade:

Contidos. Deberanse planificar actividades e materiais didácticos diferenciados, graduar a dificultade das actividades (ampliación, afondamento ou reforzo), procurar recursos diferentes, agrupar de forma distinta e planificar os reforzos.

Metodoloxía. Planificación das estratexias. Deberanse considerar, polo menos, catro situacións:

- Alumnado que pode realizar actividades pouco complexas.
- Alumnado que pode realizar actividades máis complexas.
- Alumnado que avanza con diferentes ritmos.
- Alumnado con dificultades obxectivas de aprendizaxe.

Cómpre considerar a posibilidade de realizar repeticións, exercicios de apoio, redución de tarefas, adaptacións e orientación. Así mesmo, terase en conta a organización do espazo e do tempo na aula e a procura de estratexias de aprendizaxe cooperativa.

Avaliación. É necesario avaliar conforme ás diferentes capacidades do alumnado; valorar a eficacia das medidas adoptadas e do material empregado. Tamén se debe avaliar o grao de satisfacción acadado, tanto polo profesorado como polo alumnado.

6. ACTIVIDADES CULTURAIS E DE PROMOCIÓN DO IDIOMA

O Departamento de Italiano, tal como indicado no documento de programación de actividades culturais entregado á vicedirección do centro, realizará algunhas actividades culturais como:

- **Club de lectura:** actividade na que pode participar todo o alumnado da escola que o desexe. Reúnese tres veces ao ano en quenda de mañá e de tarde para conversar na lingua meta sobre a lectura de libros de diferente temática.
- **Visitas de centros escolares** da contorna que veñen coñecer o funcionamento dunha escola de idiomas asistindo a unha sesión mostra dunha clase nas linguas que eles escollen previamente. Este curso 23/24 seguiremos con esta actividade que ten unha gran acollida entre a xente máis nova e axúdanos a dar difusión e visibilidade ás posibilidades que ofrece a aprendizaxe de linguas estranxeiras.
- Publicación de artigos para a **revista da EOI, Diálogo:** a revista multilingüe na que participa voluntariamente o alumnado con artigos de diferente temática); unha ferramenta importante para a difusión da palabra escrita nas distintas linguas que os alumnos e alumnas están a estudar.
- **Proxestión de películas ou documentais** en lingua italiana.
- **Charlas en italiano**
- **Participación nas actividades organizadas na EOI** (concurso de tarxetas do Nadal, concurso relatos ...).
- **Il canto facondo** (encontros de conversa): Co gallo de seguiren traballando o enfoque comunicativo fóra das aulas, este curso reuniremonos na cafetería da escola unha vez á semana (mércores en quenda de tarde) para poñer en práctica a lingua meta dun xeito distendido e informal. A actividade está aberta a todo o alumnado da escola independentemente do seu nivel.
- **Xornadas culturais:** en marzo ou abril, nas que colabora todo o departamento realizando diversas actividades e facendo partícipes ó alumnado, dende exposicións, inmersións lingüísticas, conferencias, etc.
- **Viaxe de estudo,** se as circunstancias o permiten.

7. VALORACIÓN E REVISIÓN DA PROGRAMACIÓN DIDÁCTICA

Ao longo do curso procederase ao seguimento global da programación nos diferentes cursos e á análise das dificultades atopadas no desenvolvemento das clases. Para facer

este seguimento utilizarase o documento unificado no que se recollerá o desenvolvemento da programación, as observacións e incidencias que serán tratadas nas reunións. As conclusións que se establezan nas reunións de Departamento, así como as propostas de revisión da programación, reflectiranse na memoria final do Departamento que servirá de base para a redacción da programación do vindeiro curso.

8. AVALIACIÓN INTERNA DO DEPARTAMENTO

O Departamento fará a súa autoavaliación sobre o propio funcionamento mediante dúas vías fundamentais: as reunións do Departamento e as reunións da Comisión de Coordinación Pedagóxica do Centro. En paralelo, o papel da Dirección asesorando sobre aspectos concretos, suxerindo e esclarecendo dúbidas completa o necesario labor de avaliación interna. Desesta forma, esperase que no inicio, ao longo e no final do ano lectivo, podamos garantir un correcto funcionamento do Departamento e do traballo coordinado dos seus integrantes. A detección das necesidades poderá ser por vía de observación persoal do profesorado, ben a nivel de carencias de material, de problemas técnicos nos recursos ou de queixas por parte dos alumnos e alumnas que son transmitidas ao profesor ou profesora. Tamén a reflexión do conxunto do Departamento poderá en anos sucesivos levar á detección de carencias que afectan ao colectivo. Por último, enquisas e outras consultas ao alumnado permitirán averiguar que problemas ou carencias existen, correspondendo ao Departamento darlle solución se estiver na súa man ou transmitila, como dixemos, á Dirección da Escola.

Ferrol, 6 de outubro 2023

Visto e prace

Marco Delle Monache
O xefe de departamento

Nieves Parada Queija

Mª José González Álvarez